

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3046

C 144

fyrtiofemte årgången

15 juni 2002

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning	Sida
	I <i>Meddelanden</i>	
	Domstolen	
	DOMSTOLEN	
2002/C 144/01	Domstolens dom den 18 april 2002 i de förenade målen C-61/96, C-132/97, C-45/98, C-27/99, C-81/00 och C-22/01: Konungariket Spanien mot Europeiska unionens råd (Fiske – Regler om begränsning och fördelning av fiskemöjligheterna mellan medlemsstaterna – Kravet på relativ stabilitet – Utbyte av fiskekvoter – Fiskekvoter avseende ansjovis – Ogiltigförklaring)	1
2002/C 144/02	Domstolens dom (sjätte avdelningen) den 23 april 2002 i mål C-234/99 (begäran om förhandsavgörande från Vestre Landsret): Niels Nygård mot Svineavgiftsfonden (Nationell avgift på svin – Avgift med motsvarande verkan – Intern avgift – Avgiftssystem som godkänts av kommissionen såsom statligt stöd som är förenligt med den gemensamma marknaden – Avgiftens oförenlighet med andra bestämmelser i EG-fördraget än artiklarna 92 i EG-fördraget (nu artikel 87 EG i ändrad lydelse) och 93 i EG-fördraget (nu artikel 88 EG) – Den nationella domstolens utrymme för skönmässig bedömning)	2
2002/C 144/03	Domstolens dom (sjätte avdelningen) den 2 maj 2002 i mål C-292/99: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike (Fördragsbrott – Miljö – Avfall – Direktiven 75/442/EEG, 91/156/EEG, 91/689/EEG och 94/62/EG – Planer för avfallshantering)	3

Pris: 18,00 EUR

SV

(Fortsättning på nästa sida)

2002/C 144/04	Domstolens dom den 23 april 2002 i mål C-443/99 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Wien): Merck, Sharp & Dohme GmbH mot Paranova Pharmazeutika Handels GmbH (Varumärken – Direktiv 89/104/EEG – Artikel 7.2 – Konsumtion av de rättigheter som är knutna till ett varumärke – Läkemedel – Parallellimport – Ompaketering av en vara som är försedd med varumärket)	3
2002/C 144/05	Domstolens dom (femte avdelningen) den 7 maj 2002 i mål C-478/99: Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Sverige (Fördragsbrott – Direktiv 93/13/EEG – Oskäligen villkor i konsumentavtal – Skyldighet att i den nationella lagstiftningen återge den i bilagan till direktiv 93/13 intagna listan med villkor som kan anses oskäligen)	4
2002/C 144/06	Domstolens dom (sjätte avdelningen) den 18 april 2002 i mål C-9/00 (begäran om förhandsavgörande från Korkein hallinto-oikeus): Palin Granit Oy mot Vehmassalon kansanterveystyön kuntayhtymän hallitus ("Tillnärmning av lagstiftning – Direktiv 75/442/EEG och 91/156/EEG – Avfallsbegreppet – Restprodukt – Stenbrott – Lagring – Avfallsanvändning – Ingen fara för hälsan eller miljön – Möjlighet att återvinna") . .	4
2002/C 144/07	Domstolens dom (femte avdelningen) den 25 april 2002 i mål C-52/00: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike (Fördragsbrott – Direktiv 85/374/EEG – Skadeståndsansvar för produkter med säkerhetsbrister – Felaktigt införlivande)	5
2002/C 144/08	Domstolens dom den 23 april 2002 i mål C-143/00 (begäran om förhandsavgörande från High Court of Justice): Boehringer Ingelheim KG, Glaxo Group Ltd, The Wellcome Foundation Ltd, SmithKline Beecham plc, Eli Lilly and Co. m.fl. mot Swingward Ltd och Dowelhurst (Varumärken – Direktiv 89/104/EEG – Artikel 7.2 – Konsumtion av de rättigheter som är knutna till ett varumärke – Läkemedel – Parallellimport – Ompaketering av en vara som är försedd med varumärket)	6
2002/C 144/09	Domstolens dom (femte avdelningen) den 25 april 2002 i mål C-154/00: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland (Fördragsbrott – Direktiv 85/374/EEG – Skadeståndsansvar för produkter med säkerhetsbrister – Felaktigt införlivande)	6
2002/C 144/10	Domstolens dom (femte avdelningen) den 18 april 2002 i mål C-290/00 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof): Johann Franz Duchon mot Pensionsversicherungsanstalt der Angestellten (Social trygghet för migrerande arbetstagare – Artiklarna 48 och 51 i EG-fördraget (nu artiklarna 39 EG och 42 EG i ändrad lydelse) – Artiklarna 9a och 94 i förordning (EEG) nr 1408/71 – Olycksfall i arbetet som inträffade i en annan medlemsstat innan förordningen hade trätt i kraft i ursprungsmedlemsstaten – Arbetsoförmåga)	7

2002/C 144/11	Domstolens dom (sjätte avdelningen) den 18 april 2002 i mål C-332/00: Konungariket Belgien mot Europeiska gemenskapernas kommission (Talan om ogiltigförklaring – Avslut av räkenskaper för EUGFJ – Beslut att inte godkänna utgifter – Räkenskapsåren 1995–1997)	8
2002/C 144/12	Domstolens dom (fjärde avdelningen) den 7 maj 2002 i mål C-364/00: Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Nederländerna (Fördragsbrott – Direktiv 97/70/EG – Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna tidsfristen) ...	8
2002/C 144/13	Domstolens dom (sjätte avdelningen) den 25 april 2002 i mål C-396/00: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien (Fördragsbrott – Direktiv 91/271/EEG – Rening av avloppsvatten från tätbebyggelse – Avloppsvatten från tätbebyggelsen i Milano – Utsläpp i ett känsligt område – Avrinningsområde)	9
2002/C 144/14	Domstolens dom (tredje avdelningen) den 30 april 2002 i mål C-400/00 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Judicial da Comarca do Porto): Club-Tour, Viagens e Turismo SA mot Alberto Carlos Lobo Gonçalves Garrido, ytterligare deltagare i rättegången: Club Med Viagens L. ^{da} (Direktiv 90/314/EEG – Paketresor, semesterpaket och andra paketarrangemang – Begreppen ”respaket” och ”i förväg ordnad kombination”)	10
2002/C 144/15	Domstolens dom (femte avdelningen) den 25 april 2002 i de förenade målen C-418/00 och C-419/00: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike (Fördragsbrott – Gemenskapssystem för bevarande och förvaltning av fiskeresurserna – Inspektion av fiskeflottan och kontroll av fångster (artikel 5.2 i rådets förordning (EEG) nr 170/83, artikel 1.1 i förordning (EEG) nr 2241/87, artikel 9.2 i förordning (EEG) nr 3760/92 och artikel 2 i förordning (EEG) nr 2847/93) – För sent infört fiskeförbud (artikel 11.1 och 11.2 i förordning nr 2241/87 och artikel 21.1 och 21.2 i förordning nr 2847/93) – Underlåtenhet att vidta straffrättsliga eller förvaltningsrättsliga åtgärder mot dem som är ansvariga för kvotöverskridanden (artikel 1.2 i förordning nr 2241/87 och artikel 31 i förordning nr 2847/93))	10
2002/C 144/16	Domstolens dom (femte avdelningen) den 4 mars 2002 i mål C-175/00 (begäran om förhandsavgörande från Arbeidshof te Antwerpen): Marie-Josée Verwayen-Boelen mot Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening (”Artikel 104.3 i rättegångsreglerna – Fråga vars svar inte lämnar utrymme för rimligt tvivel – Artikel 67.3 i förordning (EEG) nr 1408/71 – Sammanläggning av försäkrings- eller anställningsperioder vid bedömning av rätt till arbetslöshetsförmåner – Krav på att de senaste försäkrings- eller anställningsperioderna skall vara fullgjorda enligt bestämmelserna i den lagstiftning enligt vilken ansökan om förmåner görs”)	11

<u>Informationsnummer</u>	<i>Innehåll (Fortsättning)</i>	Sida
2002/C 144/17	Domstolens dom (sjätte avdelningen) den 21 mars 2002 i mål C-264/00 (begäran om förhandsavgörande från Amtsgericht Müllheim/Baden): Gründerzentrum-Betriebs-GmbH mot Land Baden-Württemberg (Artikel 104.3 i rättegångsreglerna – Kapitalanskaffning – Direktiv 69/335/EEG – Avgifter för upprättande av handling inför notarius publicus genom vilken bildandet av en kapitalassociation fastställs)	12
2002/C 144/18	Domstolens dom (fjärde avdelningen) den 25 april 2002 i mål C-96/01 P: The Galileo Company, Galileo International LLC mot Europeiska unionens råd (Flygtransport – Uppförandekod för datoriserade bokningssystem – Inköp av uppgifter av grupper av flygbolag – Talan om ogiltigförklaring – Avvisning – Uppenbart att överklagandet i vissa delar inte kan upptas till prövning och att det i övriga delar är ogrundat)	13
2002/C 144/19	Domstolens beslut (tredje avdelningen) av den 13 december 2001 i mål C-309/01 P: Europeiska unionens råd mot Hans McAuley (Överklagande — Tjänstemän — Tillsättning genom befordran — Jämförelse av kvalifikationer — Uppenbart oriktig bedömning — Ogiltigförklaring — Uppenbart att överklagandet är ogrundat)	13
2002/C 144/20	Mål C-71/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Oberster Gerichtshof der Republik Österreich den 29 januari 2002 i målet mellan Herbert Karner, Industrie-Auktionen GmbH och Troostwijk GmbH	13
2002/C 144/21	Mål C-79/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Dioikhtikoy Epheteiou Athinon av den 31 januari 2002 i målet mellan Grekiska staten och Katina Petrova	14
2002/C 144/22	Mål C-80/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Dioikhtikoy Epheteiou Athinon av den 31 januari 2002 i målet mellan Grekiska staten och Loukas Vlachos	14
2002/C 144/23	Mål C-81/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Oberster Gerichtshof der Republik Österreich av den 31 januari 2002 i målet mellan Eurokeramik Gesellschaft mbH & Co KG och Gemeinnützige Salzburger Wohnbaugesellschaft mbH	14
2002/C 144/24	Mål C-91/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Verwaltungsgerichtshof av den 28 februari 2002 i målet mellan Hannl + Hofstetter Internationale Spedition GmbH och Finanzlandesdirektion für Wien, Niederösterreich und Burgenland (Berufungssenat II der Region Wien)	15

<u>Informationsnummer</u>	<i>Innehåll (Fortsättning)</i>	Sida
2002/C 144/25	Mål C-100/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesgerichtshof av den 7 februari 2002 i målet mellan Gerolsteiner Brunnen GmbH & Co och Putsch GmbH	15
2002/C 144/26	Mål C-102/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Verwaltungsgericht Stuttgart av den 5 mars 2002 i målet mellan Ingeborg Beuttenmüller och Land Baden-Württemberg	15
2002/C 144/27	Mål C-113/02: Talan mot Konungariket Nederländerna väckt den 27 mars 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission	16
2002/C 144/28	Mål C-116/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Oberlandesgerichts Innsbruck av den 25 mars 2002 i målet mellan Erich Gasser Gesellschaft m.b.H. och bolaget MISAT s.r.l.	17
2002/C 144/29	Mål C-118/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunal Supremo, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección Cuarta av den 6 februari 2002 i målet mellan Industrias de Deshidratación Agrícola, S.A. och Administración del Estado ...	18
2002/C 144/30	Mål C-123/02: Talan mot Royal & Sun Alliance Insurance (RSA) väckt den 5 april 2002 av Europaparlamentet	18
2002/C 144/31	Mål C-124/02: Talan mot AIG Europe (AIG) väckt den 5 april 2002 av Europaparlamentet	19
2002/C 144/32	Mål C-125/02: Talan mot HDI International (HDI) väckt den 5 april 2002 av Europaparlamentet	19
2002/C 144/33	Mål C-126/02: Talan mot Konungariket Belgien väckt den 8 april 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission	20
2002/C 144/34	Mål C-128/02 P: Överklagande, ingivet den 8 april 2002 av Bernhard Schulte, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen, har meddelat den 7 februari 2002 i mål T-261/94: Bernhard Schulte mot Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission	20
2002/C 144/35	Mål C-130/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Finanzgericht München av den 27 februari 2002 i målet mellan Krings GmbH och Oberfinanzdirektion Nürnberg, Zoll- und Verbrauchsteuerabteilung, Tjänsteställe München	21

<u>Informationsnummer</u>	Innehåll (Fortsättning)	Sida
2002/C 144/36	Mål C-133/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Gerechtshof te Amsterdam (tullkammaren) av den 2 april 2002 i målet mellan Timmermans Diessen B.V. och Inspecteur Belastingdienst/Douanedistrict Roosendaal	21
2002/C 144/37	Mål C-134/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Gerechtshof te Amsterdam (tullkammaren) av den 2 april 2002 i målet mellan Hoogenboom Production Ltd. och Inspecteur Belastingdienst/Douanedistrict Rotterdam	22
2002/C 144/38	Mål C-136/02 P: Överklagande, ingivet den 11 april 2002 av Mag Instrument, Inc., av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen, har meddelat den 7 februari 2002 i mål T-88/00: Mag Instrument, Inc. mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)	22
2002/C 144/39	Mål C-138/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Social Security Commissioners, London av den 28 mars 2002 i målet mellan Brian Francis Collins och Secretary of State for Work and Pensions	23
2002/C 144/40	Mål C-140/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av House of Lords av den 17 december 2001 i målet mellan The Queen och Minister of Agriculture, Fisheries and Food, <i>ex parte</i> S.P. Anastasiou (Pissouri) Limited m.fl.), intervenienter: Cypfruvex (UK) Ltd, Cypfruvex Fruit and Vegetable (Cypfruvex) Enterprises Ltd	23
2002/C 144/41	Mål C-143/02: Talan mot Republiken Italien väckt den 17 april 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission	24
2002/C 144/42	Mål C-145/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesverwaltungsgericht av den 31 januari 2002 i det förvaltningsrättsliga målet mellan Land Nordrhein-Westfalen och Denkavit Futtermittel GmbH, med deltagande av företrädaren för statens intressen vid Bundesverwaltungsgericht	25
2002/C 144/43	Mål C-147/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division) av den 27 mars 2002 i målet mellan M.K. Alabaster och 1) Woolwich PLC, 2) Secretary of State for Social Security	25
2002/C 144/44	Mål C-148/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Conseil d'Etat, section d'administration (högsta förvaltningsdomstolen i Belgien) av den 21 december 2001 i målet mellan Carlos Garcia Avello och belgiska staten	26
2002/C 144/45	Mål C-153/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Giudice di Pace di Genova av den 18 april 2002 i målet mellan Valentina Neris och European School of Economics (ESE Insight World Education System Ltd)	26

<u>Informationsnummer</u>	<i>Innehåll (Fortsättning)</i>	Sida
2002/C 144/46	Mål C-154/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Hässleholms tingsrätt av den 22 april 2002 i mål: Åklagaren mot Jan Nilsson	27
2002/C 144/47	Mål C-158/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale Ordinario di Roma Sezione Lavoro 3 (avdelningen för arbetsrättsliga tvister) av den 5 april 2002 i målet mellan Lidia Marcaletti och Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)	28
2002/C 144/48	Mål C-165/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 2 maj 2002 av Konungariket Spanien	28
2002/C 144/49	Avskrivning av mål C-61/99	29
2002/C 144/50	Avskrivning av mål C-233/99	29
2002/C 144/51	Avskrivning av mål C-369/99	29
2002/C 144/52	Avskrivning av mål C-407/99	29
2002/C 144/53	Avskrivning av mål C-425/99	30
2002/C 144/54	Avskrivning av mål C-29/00	30
2002/C 144/55	Avskrivning av mål C-321/00	30
2002/C 144/56	Avskrivning av mål C-369/00	30
2002/C 144/57	Avskrivning av mål C-387/00	30
2002/C 144/58	Avskrivning av mål C-393/00	30
2002/C 144/59	Avskrivning av mål C-407/00	31
2002/C 144/60	Avskrivning av mål C-408/00	31
2002/C 144/61	Avskrivning av mål C-461/00	31

<u>Informationsnummer</u>	<i>Innehåll (Fortsättning)</i>	Sida
2002/C 144/62	Avskrivning av mål C-462/00	31
2002/C 144/63	Avskrivning av mål C-235/01	31
2002/C 144/64	Avskrivning av mål C-242/01	31
2002/C 144/65	Avskrivning av de förenade målen C-269/01 och C-270/01	31
2002/C 144/66	Avskrivning av mål C-282/01	32
2002/C 144/67	Avskrivning av mål C-287/01	32
2002/C 144/68	Avskrivning av mål C-288/01	32
2002/C 144/69	Avskrivning av mål C-350/01	32
2002/C 144/70	Avskrivning av mål C-409/01	32
 FÖRSTAINSTANSRÄTTEN 		
2002/C 144/71	Förstainstansrättens dom den 28 februari 2002 i mål T-308/94: Cascades SA mot Europeiska gemenskapernas kommission (Konkurrens – Artikel 85.1 i EG-fördraget (nu artikel 81.1 EG) – Ansvar för rättsstridigt beteende – Böter – Överklagande – Återförvisning till förstainstansrätten – Likabehandling – Rättskraft)	33
2002/C 144/72	Förstainstansrättens dom av den 28 februari 2002 i mål T-395/94: Atlantic Container Line AB m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission (Konkurrens – Linjekonferenser – Förordning (EEG) nr 4056/86 – Tillämpningsområde – Gruppundantag – Förordning (EEG) nr 1017/68 – Enskilt undantag)	33
2002/C 144/73	Förstainstansrättens dom den 28 februari 2002 i mål T-18/97: Atlantic Container Line AB m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission (Konkurrens – Linjekonferenser – Avtal om fastställande av priser för landtransporter vid kombinerade transporter – Förordning nr 1017/68 – Anmälan – Immunitet – Upptagande till sakprövning)	34

<u>Informationsnummer</u>	<u>Innehåll (Fortsättning)</u>	<u>Sida</u>
2002/C 144/74	Förstainstansrättens dom den 28 februari 2002 i mål T-598/97: British Shoe Corporation Footwear Supplies Ltd m.fl. mot Europeiska unionens råd (Antidumpning – Talan om ogiltigförklaring – Avvisning)	35
2002/C 144/75	Förstainstansrättens dom den 28 februari 2002 i mål T-155/98: Société internationale de diffusion et d'édition (SIDE) mot Europeiska gemenskapernas kommission (Statligt stöd – Driftstöd – Artikel 92.1 och 92.3 d i EG-fördraget (nu artikel 87.1 och 87.3 d EG i ändrad lydelse) – Villkor för undantag från förbudet i artikel 92.1 i fördraget – Referensmarknad – Exportstöd till boksektorn)	35
2002/C 144/76	Förstainstansrättens dom den 20 mars 2002 i mål T-17/99: KE KELIT Kunststoffwerk GmbH mot Europeiska gemenskapernas kommission (Konkurrens – Konkurrensbegränsande samverkan – Fjärrvärmerör – Artikel 85 i EG-fördraget (nu artikel 81 EG) – Böter – Likabehandling – Riktlinjer för beräkning av böter – Retroaktiv verkan saknas)	36
2002/C 144/77	Förstainstansrättens dom den 20 mars 2002 i mål T-23/99: LR AF 1998 A/S mot Europeiska gemenskapernas kommission (Konkurrens – Konkurrensbegränsande samverkan – Fjärrvärmerör – Artikel 85 i EG-fördraget (nu artikel 81 EG) – Fortlöpande överträdelse – Bojkott – Insyn i akten – Böter – Riktlinjer för beräkning av böter – Retroaktiv verkan saknas – Skydd för berättigade förväntningar)	36
2002/C 144/78	Förstainstansrättens dom den 20 mars 2002 i mål T-28/99: Sigma Technologie di rivestimento Srl mot Europeiska gemenskapernas kommission (Konkurrens – Konkurrensbegränsande samverkan – Fjärrvärmerör – Artikel 85 i EG-fördraget (nu artikel 81 EG) – Bevis på deltagande i ett övergripande avtal – Böter)	37
2002/C 144/79	Förstainstansrättens dom den 20 mars 2002 i mål T-31/99: ABB Asea Brown Boveri Ltd mot Europeiska gemenskapernas kommission (Konkurrens – Konkurrensbegränsande samverkan – Fjärrvärmerör – Artikel 85 i EG-fördraget (nu artikel 81 EG) – Principen om god förvaltningssed – Böter – Riktlinjer för beräkning av böter – Skydd för berättigade förväntningar)	37
2002/C 144/80	Förstainstansrättens dom den 21 mars 2002 i mål T-131/99: Michael Hamilton Shaw och Timothy John Falla mot Europeiska gemenskapernas kommission (Konkurrens – Avtal om inköp av öl – Klagomål – Individuellt undantag – Artikel 85.3 i EG-fördraget (nu artikel 81.3 EG)	38

<u>Informationsnummer</u>	<u>Innehåll (Fortsättning)</u>	Sida
2002/C 144/81	Förstainstansrättens dom den 20 mars 2002 i mål T-175/99: UPS Europe SA mot Europeiska gemenskapernas kommission (Konkurrens – Missbruk av dominerande ställning – Postsektorn – Tjänster av allmänt ekonomiskt intresse – Användning av inkomster från en monopoliserad marknad – Förvärv av gemensam kontroll av ett företag som verkar på en konkurrensutsatt marknad – Motivering)	38
2002/C 144/82	Förstainstansrättens dom den 21 mars 2002 i mål T-231/99: Colin Joyson mot Europeiska gemenskapernas kommission (Konkurrens – Ölleveransavtal – Individuellt undantag – Artikel 81.3 EG)	39
2002/C 144/83	Förstainstansrättens dom den 26 februari 2002 i mål T-323/99: Industrie Navali Meccaniche Affini SpA (INMA) och Italia Investimenti SpA (Itainvest) mot Europeiska gemenskapernas kommission (Statligt stöd – Varvsindustrin – Begreppet stöd – Bristande motivering)	39
2002/C 144/84	Förstainstansrättens dom den 26 februari 2002 i mål T-17/00: Willi Rothley m.fl. mot Europaparlamentet (Europaparlamentets rättsakt – Talan om ogiltigförklaring – Upptagande till sakprövning – Parlamentsledamöters immunitet – Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) – Behörighet att utföra utredningar)	40
2002/C 144/85	Förstainstansrättens dom den 27 februari 2002 i mål T-34/00: Eurocool Logistik GmbH mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (Gemenskapsvarumärke – Uttrycket EUROCOOL – Iakttagande av rätten till försvar – Absolut registreringshinder – Särskiljningsförmåga – Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 40/94)	40
2002/C 144/86	Förstainstansrättens dom den 27 februari 2002 i mål T-79/00: Rewe Zentral AG mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (Gemenskapsvarumärke – Uttrycket LITE – Iakttagande av rätten till försvar – Verkningslös grund – Absolut registreringshinder – Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 40/94)	41
2002/C 144/87	Förstainstansrättens dom den 27 februari 2002 i mål T-106/00: Streamserve Inc. mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (Gemenskapsvarumärke – Uttrycket STREAMSERVE – Absoluta registreringshinder – Artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 40/94 – Principen om förbud mot diskriminering)	41
2002/C 144/88	Förstainstansrättens dom den 20 februari 2002 i mål T-170/00: Förde-Reederei GmbH mot Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission (Gemenskapens utomobligatoriska ansvar – Direktiv 92/12/EEG om allmänna regler för punktskattepliktiga varor – Skada som orsakats av att övergångsbestämmelserna avseende skattebefrielse för varor som fartygsresenärer förvärvar under sjöresa mellan två medlemsstater har upphört att gälla)	42

<u>Informationsnummer</u>	Innehåll (Fortsättning)	Sida
2002/C 144/89	Förstainstansrättens dom den 27 februari 2002 i mål T-219/00: Ellos AB mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (Gemenskapsvarumärke – Ordet ELLOS – Absolut registreringshinder – Beskrivande karaktär – Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 40/94)	42
2002/C 144/90	Förstainstansrättens dom den 20 mars 2002 i mål T-356/00: DaimlerChrysler AG mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (Gemenskapsvarumärke – Uttrycket CARCARD – Absoluta registreringshinder – Artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 40/94)	43
2002/C 144/91	Förstainstansrättens dom den 20 mars 2002 i mål T-358/00: DaimlerChrysler AG mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (Gemenskapsvarumärke – Uttrycket TRUCKCARD – Absoluta registreringshinder – Artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 40/94)	43
2002/C 144/92	Förstainstansrättens beslut av den 21 mars 2002 i mål T-355/99: Vatinel N.V. mot Europeiska gemenskapernas kommission (Talan om ogiltigförklaring – Import av TV-apparater från Turkiet – Anledning saknas att döma i saken)	44
2002/C 144/93	Förstainstansrättens beslut av den 4 mars 2002 i mål T-337/00: Firma Sarah Tex Textil Groß- und Einzelhandel GmbH mot Europeiska gemenskapernas kommission (Talan om ogiltigförklaring – Återkallande av den omtvistade rättsakten – Anledning saknas att döma i saken)	44
2002/C 144/94	Beslut meddelat av förstainstansrättens ordförande 26 oktober 2001 i mål T-184/01 R: IMS Health Inc. mot Europeiska gemenskapernas kommission (Interimistiskt förfarande – Konkurrensrätt – Klagomål – Påstått upphovsrättsintrång – Kommissionens beslut om skyddsåtgärder – Villkor för bifall av interimistiska åtgärder – <i>Fumus boni juris</i> – Krav på skyndsamhet – Intresseavvägning)	45
2002/C 144/95	Förstainstansrättens beslut av den 21 mars 2002 i mål T-235/01, Georgios Caravelis mot Europaparlamentet (Talan om ogiltigförklaring – Den omtvistade rättsakten har återkallats – Anledning saknas att döma i saken)	45
2002/C 144/96	Mål T-45/02: Talan mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd väckt den 26 februari 2002 av DOW AgroSciences B.V. och DOW Agrosciences Ltd.	46

<u>Informationsnummer</u>	<i>Innehåll (Fortsättning)</i>	Sida
2002/C 144/97	Mål T-46/02: Talan mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd väckt den 26 februari 2002 av Finchimica, S.p.A. och I.Pi.Ci. – Industria Prodotti Chimici, S.p.A.	47
2002/C 144/98	Mål T-57/02: Talan mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd väckt den 27 februari 2002 av Makhteshim-Agan Holding B.V.	47
2002/C 144/99	Mål T-59/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 28 februari 2002 av Archer Daniels Midland Company	48
2002/C 144/100	Mål T-64/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 28 februari 2002 av Dr. Hans Heubach GmbH & Co KG	49
2002/C 144/101	Mål T-70/02: Talan mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd väckt den 11 mars 2002 av Griffin Europe Headquarter N.V.	50
2002/C 144/102	Mål T-78/02: Talan mot Europeiska centralbanken väckt den 19 mars 2002 av Stephan-Harald Voigt	51
2002/C 144/103	Mål T-85/02: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden väckt den 23 mars 2002 av Pedro Diaz, S.A.	51
2002/C 144/104	Mål T-86/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 26 mars 2002 av El Territorio Historico de Alava, La Diputación Foral de Alava	52
2002/C 144/105	Mål T-87/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 26 mars 2002 av El Territorio Historico de Bizkaia, La Diputación Foral de Bizkaia	53
2002/C 144/106	Mål T-88/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 26 mars 2002 av El Territorio Historico de Guipozcoa, La Diputación Foral de Guipozcoa ...	53
2002/C 144/107	Mål T-92/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 28 mars 2002 av Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH, Stadtwerke Tübingen GmbH, Stadtwerke Uelzen GmbH och Wuppertaler Stadtwerke AG	54

<u>Informationsnummer</u>	<u>Innehåll (Fortsättning)</u>	<u>Sida</u>
2002/C 144/108	Mål T-95/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 28 mars 2002 av Michael Hohenbichler	55
2002/C 144/109	Mål T-98/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 3 april 2002 av Maddalena Lebedef-Caponi	55
2002/C 144/110	Mål T-105/02: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 6 april 2002 av Matratzen Concord GmbH	56
2002/C 144/111	Mål T-108/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 9 april 2002 av Jégo-Quére & Cie S.A.	56
2002/C 144/112	Mål T-114/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 15 april 2002 av BaByliss S.A.	57
2002/C 144/113	Mål T-115/02: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 12 april 2002 av Avex Inc.	58
2002/C 144/114	Mål T-116/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 16 april 2002 av Antonio Aresu	59
2002/C 144/115	Mål T-121/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 11 april 2002 av Compagnia di San paolo S.r.l.	59
2002/C 144/116	Mål T-125/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 17 april 2002 av Papierfabrik August Koehler AG	60
2002/C 144/117	Mål T-126/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 18 april 2002 av Zanders Feinpapiere AG	60
2002/C 144/118	Mål T-127/02: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 18 april 2002 av Concept-Anlagen u. Geräte nach "GMP" für Produktion u. Labor GmbH	61
2002/C 144/119	Mål T-128/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 17 april 2002 av Papeteries Mougeot	61
2002/C 144/120	Mål T-132/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 18 april 2002 av Distribuidora Vizcaína de Papeles Sociedad Limitada	62

<u>Informationsnummer</u>	Innehåll (<i>Fortsättning</i>)	Sida
2002/C 144/121	Avskrivning av mål T-113/97	63
2002/C 144/122	Avskrivning av mål T-30/98	63
2002/C 144/123	Avskrivning av mål T-370/00	63
2002/C 144/124	Avskrivning av mål T-42/01	63
2002/C 144/125	Avskrivning av mål T-75/01	64
2002/C 144/126	Avskrivning av mål T-185/01	64
<hr/>		
	II <i>Förberedande rättsakter</i>	
	
<hr/>		
	III <i>Upplysningar</i>	
2002/C 144/127	Domstolens senaste offentliggörande i <i>Europeiska gemenskapernas officiella tidning</i> EGT C 131, 1.6.2002	65

I

(Meddelanden)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

den 18 april 2002

i de förenade målen C-61/96, C-132/97, C-45/98, C-27/99, C-81/00 och C-22/01: Konungariket Spanien mot Europeiska unionens råd⁽¹⁾

(Fiske – Regler om begränsning och fördelning av fiskemöjligheterna mellan medlemsstaterna – Kravet på relativ stabilitet – Utbyte av fiskekvoter – Fiskekvoter avseende ansjovis – Ogiltigförklaring)

(2002/C 144/01)

(Rättegångsspråk: spanska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I de förenade målen C-61/96, C-132/97, C-45/98, C-27/99, C-81/00 och C-22/01, Konungariket Spanien (ombud: R. Silva de Lapuerta) mot Europeiska unionens råd (ombud: J. Carbery och G.-L. Ramos Ruano), med stöd av Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: T. van Rijn och J. Guerra Fernández, sedan T. van Rijn, biträdd av J. Guerra Fernández), har domstolen, sammansatt av ordföranden G.C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena P. Jann, F. Macken och N. Colneric (referent) samt domarna D.A.O. Edward, M. Wathelet, R. Schintgen, V. Skouris och J.N. Cunha Rodrigues, generaladvokat: S. Alber, justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein, den 18 april 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Not 3 i trettonde avdelningen avseende ansjovis i bilagan till rådets förordning (EG) nr 3074/95 av den 22 december 1995 om fastställande, för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd, av totala tillåtna fångstmängder under 1996 och av vissa villkor för fångsten ogiltigförklaras.
- 2) Not 3 i fjortonde avdelningen avseende ansjovis i bilaga I till rådets förordning (EG) nr 390/97 av den 20 december 1996 om fastställande, för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd, av totala tillåtna fångstmängder för år 1997 och av vissa villkor för fångsten ogiltigförklaras.
- 3) Not 3 i femtonde avdelningen avseende ansjovis i bilaga I till rådets förordning (EG) nr 45/98 av den 19 december 1997 om fastställande, för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd, av totala tillåtna fångstmängder för år 1998 och av vissa villkor för fångsten ogiltigförklaras.
- 4) Not 3 i femtonde avdelningen avseende ansjovis i bilaga I till rådets förordning (EG) nr 48/1999 av den 18 december 1998 om fastställande, för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd, av totala tillåtna fångstmängder för år 1999 och av vissa villkor för fångsten ogiltigförklaras.
- 5) Not 2 i nionde avdelningen avseende ansjovis i bilaga I D till rådets förordning (EG) nr 2742/1999 av den 17 december 1999 om fastställande för år 2000 av fiskemöjligheter och därmed förbundna villkor för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i gemenskapens vatten och, för gemenskapens fartyg, i andra vatten där fångstbegränsningar krävs samt om ändring av förordning (EG) nr 66/98 ogiltigförklaras.

- 6) Not 2 i nionde avdelningen avseende ansjovis i bilaga I D till rådets förordning (EG) nr 2848/2000 av den 15 december 2000 om fastställande för år 2001 av fiskemöjligheter och därmed förbundna villkor för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i gemenskapens vatten och, för gemenskapens fartyg, i andra vatten där fångstbegränsningar krävs ogiltigförklaras.
- 7) Europeiska unionens råd skall ersätta rättegångskostnaderna.
- 8) Europeiska gemenskapens kommission skall bära sin egen rättegångskostnad.

(¹) EGT C 133, 4.5.1996.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

den 23 april 2002

i mål C-234/99 (begäran om förhandsavgörande från Vestre Landsret): Niels Nygård mot Svineavgiftsfonden (¹)

(Nationell avgift på svin – Avgift med motsvarande verkan – Intern avgift – Avgiftssystem som godkänts av kommissionen såsom statligt stöd som är förenligt med den gemensamma marknaden – Avgiftens oförenlighet med andra bestämmelser i EG-fördraget än artiklarna 92 i EG-fördraget (nu artikel 87 EG i ändrad lydelse) och 93 i EG-fördraget (nu artikel 88 EG) – Den nationella domstolens utrymme för skönsmässig bedömning)

(2002/C 144/02)

(Rättegångsspråk: danska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-234/99, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Vestre Landsret (Danmark), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen

anhängiga målet mellan Niels Nygård och Svineavgiftsfonden, ytterligare deltagare i rättegången: Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, angående tolkningen av artiklarna 9 i EG-fördraget (nu artikel 23 EG i ändrad lydelse), 12 i EG-fördraget (nu artikel 25 EG i ändrad lydelse), 16 i EG-fördraget (upphävd genom Amsterdamfördraget), 93 i EG-fördraget (nu artikel 88 EG) och 95 i EG-fördraget (nu artikel 90 EG i ändrad lydelse), har domstolen (sjätte avdelningen), sammansatt av ordföranden på andra avdelningen N. Colneric, tillförordnad ordförande på sjätte avdelningen, samt domarna C. Gulmann, R. Schintgen, V. Skouris (referent) och J.N. Cunha Rodrigues, generaladvokat: J. Mischo, justitiesekreterare: R. Grass, den 23 april 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Om ett offentligtorgan tar ut en avgift enligt kriterier som är desamma för svin som föds upp i en medlemsstat för att slaktas på den nationella marknaden och för svin som exporteras levande till andra medlemsstater, och intäkterna av denna avgift används för verksamhet som kommer båda produktionstyperna till godo, omfattas denna avgift inte av förbudet mot avgifter med motsvarande verkan som tullar på export i den mening som avses i artiklarna 9 i EG-fördraget (nu artikel 23 EG i ändrad lydelse), 12 i EG-fördraget (nu artikel 25 EG i ändrad lydelse) och 16 i EG-fördraget (upphävd genom Amsterdamfördraget). Däremot kan den nämnda avgiften kvalificeras som en sådan diskriminerande intern avgift som är förbjuden enligt artikel 95 i EG-fördraget (nu artikel 90 EG i ändrad lydelse) om och i den mån de förmåner som uppkommer när intäkterna av denna avgift används delvis kompenserar för den pålaga som belastar svin som föds upp för att slaktas i den berörda medlemsstaten och sålunda missgynnar uppfödning av svin som exporteras levande till andra medlemsstater.
- 2) Den omständigheten att en nationell avgift är avsedd att finansiera ett stödssystem som kommissionen har godkänt med tillämpning av bestämmelserna om statligt stöd i fördraget utgör inte något hinder för att en nationell domstol gör en bedömning av huruvida den nämnda avgiften är förenlig med andra bestämmelser i fördraget, vilka har direkt effekt.

(¹) EGT C 246, 28.8.1999.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

den 2 maj 2002

i mål C-292/99: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike⁽¹⁾**(Fördragsbrott – Miljö – Avfall – Direktiven 75/442/EEG, 91/156/EEG, 91/689/EEG och 94/62/EG – Planer för avfallshantering)**

(2002/C 144/03)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-292/99, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: H. van Lier och L. Ström) mot Republiken Frankrike (ombud: K. Rispal-Bellanger och D. Colas), angående en talan om fastställelse av att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 7.1 i rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall (EGT L 194, s. 39; svensk specialutgåva, område 15, volym 10, s. 199), i dess lydelse enligt rådets direktiv 91/156/EEG av den 18 mars 1991 (EGT L 78, s. 32; svensk specialutgåva, område 15, volym 10, s. 66), artikel 6.1 i rådets direktiv 91/689/EEG av den 12 december 1991 om farligt avfall (EGT L 377, s. 20; svensk specialutgåva, område 15, volym 10, s. 199) och artikel 14 i Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall (EGT L 365, s. 10; svensk specialutgåva, område 15, volym 13, s. 266), genom att inte upprätta planer för avfallshantering för hela Frankrike eller för samtliga avfall och genom att inte ha lagt till ett kapitel om hantering av förpackningsavfall i samtliga planer för avfallshantering som antagits, har domstolen (sjätte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden F. Macken samt domarna C. Gulmann, J.-P. Puissochet, V. Skouris (referent) och J.N. Cunha Rodrigues, generaladvokat: A. Tizzano, justitiesekreterare: avdelningsdirektören H.A. Rühl, den 2 maj 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 7.1 i rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall i dess lydelse enligt rådets direktiv 91/156/EEG av den 18 mars 1991, artikel 6.1 i rådets direktiv 91/689/EEG av den 12 december 1991 om farligt avfall och artikel 14 i Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall genom att inte upprätta planer för avfallshantering för hela Frankrike, genom att i fråga om vissa regioner eller departement inte utarbeta sådana planer för avfall innehållande polyklorerade bifenyler, för sjukvårdsavfall samt för speciellt

hushållsavfall och genom att inte lägga till ett särskilt kapitel om förpackningar i samtliga planer för avfallshantering som antagits.

- 2) Republiken Frankrike skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EGT C 281, 2.10.1999.

DOMSTOLENS DOM

den 23 april 2002

i mål C-443/99 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Wien): Merck, Sharp & Dohme GmbH mot Paranova Pharmazeutika Handels GmbH⁽¹⁾**(Varumärken – Direktiv 89/104/EEG – Artikel 7.2 – Konsumtion av de rättigheter som är knutna till ett varumärke – Läkemedel – Parallelimport – Ompaketering av en vara som är försedd med varumärket)**

(2002/C 144/04)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-443/99, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Oberlandesgericht Wien (Österrike), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Merck, Sharp & Dohme GmbH och Paranova Pharmazeutika Handels GmbH, angående tolkningen av artikel 7.2 i rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EGT L 40, 1989, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 17, s. 178), i dess lydelse enligt avtalet av den 2 maj 1992 om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EGT L 1, 1994, s. 3), har domstolen, sammansatt av ordföranden G.C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordföranden P. Jann samt domarna C. Gulmann (referent), D.A.O. Edward, M. Wathelet, R. Schintgen, V. Skouris, J.N. Cunha Rodrigues och C.W.A. Timmermans, generaladvokat: F.G. Jacobs, justitiesekreterare: avdelningschefen D. Louterman-Hubeau, den 23 april 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

Ompaketering av läkemedel som sker genom att förpackningarna byts ut är objektivt nödvändig, i den mening som avses i domstolens rättspraxis, om det måste anses att läkemedlen utan sådan ompaketering faktiskt inte kan säljas på den berörda marknaden eller i vart fall inte på en stor del av denna marknad, på grund av att det föreligger ett starkt motstånd hos en betydande andel av konsumenterna mot läkemedel på vilka nya etiketter har anbringats.

(¹) EGT C 34, 5.2.2000.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

den 7 maj 2002

i mål C-478/99: Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Sverige⁽¹⁾

(Fördragsbrott – Direktiv 93/13/EEG – Oskäligen villkor i konsumentavtal – Skyldighet att i den nationella lagstiftningen återge den i bilagan till direktiv 93/13 intagna listan med villkor som kan anses oskäligen)

(2002/C 144/05)

(Rättegångsspråk: svenska)

I mål C-478/99, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: L. Parpala och P. Stancanelli) mot Konungariket Sverige (ombud: L. Nordling och A. Kruse), med stöd av Konungariket Danmark (ombud: J. Molde), och av Republiken Finland (ombud: T. Pynnä och E. Bygglin), angående en talan om fastställelse av att Konungariket Sverige har underlåtit att fullgöra sina skyldigheter enligt rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal (EGT L 95, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169) genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att med sin nationella lagstiftning införliva den bilaga som avses i artikel 3.3 i direktivet, har domstolen (femte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden P. Jann (referent) samt domarna D.A.O. Edward och M. Wathelet, generaladvokat: L.A. Geelhoed, justitiesekreterare: avdelningsdirektören H.A. Rühl, den 7 maj 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) Talan ogillas.

- 2) Europeiska gemenskapernas kommission skall ersätta rättegångskostnaderna.
- 3) Konungariket Danmark och Republiken Finland skall bära sina rättegångskostnader.

(¹) EGT C 63, 4.3.2000.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

den 18 april 2002

i mål C-9/00 (begäran om förhandsavgörande från Korkein hallinto-oikeus): Palin Granit Oy mot Vehmassalon kansanterveystyön kuntayhtymän hallitus⁽¹⁾

(”Tillnärmning av lagstiftning – Direktiv 75/442/EEG och 91/156/EEG – Avfallsbegreppet – Restprodukt – Stenbrott – Lagring – Avfallsanvändning – Ingen fara för hälsan eller miljön – Möjlighet att återvinna”)

(2002/C 144/06)

(Rättegångsspråk: finska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i ”Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt”)

I mål C-9/00, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Korkein hallinto-oikeus (Finland), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Palin Granit Oy och Vehmassalon kansanterveystyön kuntayhtymän hallitus, angående tolkningen av artikel 1 a i rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall (EGT L 194, s. 39; svensk specialutgåva, område 15, volym 1, s. 238) i dess lydelse enligt rådets direktiv 91/156/EEG av den 18 mars 1991 (EGT L 78, s. 32; svensk specialutgåva, område 15, volym 10, s. 66), har domstolen (sjätte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden F. Macken samt domarna J.-P. Puissochet (referent), R. Schintgen, V. Skouris och J.N. Cunha Rodrigues, generaladvokat: F.G. Jacobs, justitiesekreterare: R. Grass, den 18 april 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Innehavare av reststen från stenbrytning, som lagras på obestämd tid i avvaktan på ett eventuellt framtida bruk, gör sig av med eller avser att göra sig av med denna reststen, varför

denna reststen som en följd härav skall betraktas som avfall i den mening som avses i rådets direktiv 75/442 av den 15 juli 1975.

- 2) Platsen där reststenen lagras, reststenens sammansättning och omständigheten – förutsatt att den kan styrkas – att reststenen inte innebär någon reell fara för människors hälsa eller för miljön är inte relevanta kriterier när det gäller att avgöra om reststenen skall klassificeras som avfall eller inte.

(¹) EGT C 102, 8.4.2000.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

den 25 april 2002

i mål C-52/00: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike (¹)

(Fördragsbrott – Direktiv 85/374/EEG – Skadeståndsansvar för produkter med säkerhetsbrister – Felaktigt införlivande)

(2002/C 144/07)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-52/00, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Patakia och B. Mongin) mot Republiken Frankrike (ombud: inledningsvis K. Rispal-Bellanger och R. Loosli-Surrans, därefter av J.-F. Dobelle), angående en talan om fastställelse av att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 9, 3.3 och 7 i rådets direktiv 85/374/EEG av den 25 juli 1985 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om skadeståndsansvar för produkter med säkerhetsbrister (EGT L 210, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 6, s. 239)

- genom att låta artikel 3 i loi n° 98-389, du 19 mai 1998, relative à la responsabilité du fait des produits défectueux (lag nr 98-389 av den 19 maj 1998 om skadeståndsansvar för produkter med säkerhetsbrister) (JORF av den 21 maj 1998, s. 7744) omfatta skador understigande 500 euro,
- genom att i artikel 8 i samma lag föreskriva att leverantören av en produkt med säkerhetsbrister är skadeståndsansvarig i samtliga fall och på samma sätt som tillverkaren, och
- genom att i artikel 13 i nämnda lag föreskriva att tillverkaren skall bevisa att han har vidtagit lämpliga åtgärder för att förhindra att skada orsakas av en produkt med säkerhetsbrister, för att han skall kunna åberopa de ansvarsfrihetsgrunder som föreskrivs i artikel 7 d och e i nämnda direktiv,

har domstolen (femte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden P. Jann (referent) samt domarna S. von Bahr och C.W.A. Timmermans, generaladvokat: L.A. Geelhoed, justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein, den 25 april 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 9 första stycket b samt artiklarna 3.3 och 7 i rådets direktiv 85/374/EEG av den 25 juli 1985 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om skadeståndsansvar för produkter med säkerhetsbrister
 - genom att låta artikel 1386-2 i franska civillagen omfatta skador understigande 500 euro,
 - genom att i artikel 1386-7 första stycket i samma lag föreskriva att leverantören av en produkt med säkerhetsbrister är skadeståndsansvarig i samtliga fall och på samma sätt som tillverkaren, och
 - genom att i artikel 1386-12 andra stycket i nämnda lag föreskriva att tillverkaren skall bevisa att han har vidtagit lämpliga åtgärder för att förhindra att skada orsakas av en produkt med säkerhetsbrister, för att han skall kunna åberopa de ansvarsfrihetsgrunder som föreskrivs i artikel 7 d och e i nämnda direktiv.

- 2) Republiken Frankrike skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 163, 10.6.2000.

DOMSTOLENS DOM

den 23 april 2002

i mål C-143/00 (begäran om förhandsavgörande från High Court of Justice): Boehringer Ingelheim KG, Glaxo Group Ltd, The Wellcome Foundation Ltd, SmithKline Beecham plc, Eli Lilly and Co. m.fl. mot Swingward Ltd och Dowelhurst⁽¹⁾

(Varumärken – Direktiv 89/104/EEG – Artikel 7.2 – Konsumtion av de rättigheter som är knutna till ett varumärke – Läkemedel – Parallelimport – Ompaketering av en vara som är försedd med varumärket)

(2002/C 144/08)

(Rättegångsspråk: engelska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-143/00, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Förenade kungariket), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i de vid den nationella domstolen anhängiga målen mellan Boehringer Ingelheim KG, Boehringer Ingelheim Pharma KG och Swingward Ltd, mellan Boehringer Ingelheim KG, Boehringer Ingelheim Pharma KG och Dowelhurst Ltd, mellan Glaxo Group Ltd och Swingward Ltd, mellan Boehringer Ingelheim KG, Boehringer Ingelheim Pharma KG och Dowelhurst Ltd, mellan Glaxo Group Ltd, The Wellcome Foundation Ltd och Dowelhurst Ltd, mellan SmithKline Beecham plc, Beecham Group plc, SmithKline & French Laboratories Ltd och Dowelhurst Ltd samt mellan Eli Lilly and Co. och Dowelhurst Ltd, angående tolkningen av artikel 7.2 i rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EGT L 40, 1989, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 17, s. 178), i dess lydelse enligt avtalet av den 2 maj 1992 om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EGT L 1, 1994, s. 3), och av artiklarna 28 EG och 30 EG, har domstolen, sammansatt av ordföranden G.C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordföranden P. Jann samt domarna C. Gulmann (referent), D.A.O. Edward, M. Wathelet, R. Schintgen, V. Skouris, J.N. Cunha Rodrigues och C.W.A. Timmermans, generaladvokat: F.G. Jacobs, justitiesekreterare: avdelningschefen D. Louterman-Hubeau, den 23 april 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) Artikel 7.2 i rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varu-

märkeslagar, i dess lydelse enligt avtalet av den 2 maj 1992 om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, skall tolkas så att en varumärkesinnehavare kan åberopa sin varumärkesrätt för att hindra en parallelimportör från att utföra ompaketering av läkemedel, såvida inte utövandet av denna rätt bidrar till en konstlad avskärmning av marknaderna mellan medlemsstaterna.

- 2) Ompaketering av läkemedel som sker genom att förpackningarna byts ut är objektivt nödvändig, i den mening som avses i domstolens rättspraxis, om det måste anses att läkemedlen utan sådan ompaketering faktiskt inte kan säljas på den berörda marknaden eller på en stor del av denna marknad, på grund av att det föreligger ett starkt motstånd hos en betydande andel av konsumenterna mot läkemedel på vilka nya etiketter har anbringats.
- 3) Parallelimportören måste under alla omständigheter iakttta kravet på underrättelse på förhand för att ha rätt att ompaketera läkemedel som är försedda med ett varumärke. Om parallelimportören inte iakttar detta krav kan varumärkesinnehavaren motsätta sig saluföringen av det ompaketerade läkemedlet. Det ankommer på parallelimportören att själv underrätta varumärkesinnehavaren om den planerade ompaketeringen. Om tvist uppkommer ankommer det på den nationella domstolen att, med beaktande av samtliga relevanta omständigheter, bedöma huruvida varumärkesinnehavaren har getts rimlig tid för att kunna vidta åtgärder med anledning av den planerade ompaketeringen.

⁽¹⁾ EGT C 233, 12.8.2000.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

den 25 april 2002

i mål C-154/00: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland⁽¹⁾

(Fördragsbrott – Direktiv 85/374/EEG – Skadeståndsansvar för produkter med säkerhetsbrister – Felaktigt införlivande)

(2002/C 144/09)

(Rättegångsspråk: grekiska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-154/00, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Patakia) mot Republiken Grekland (ombud:

A. Samoni-Rantou, G. Alexaki och S. Vodina), angående en talan om fastställelse av att Republiken Grekland endast delvis har införlivat artikel 9 första stycket b i rådets direktiv 85/374/EEG av den 25 juli 1985 om tillnärmning av medlemsstaters lagar och andra författningar om skadeståndsansvar för produkter med säkerhetsbrister (EGT L 210, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 6, s. 239) genom att underlåta att i den nationella lagen om införlivande av direktivet föreskriva den självrisk på 500 euro som avses i ovannämnda bestämmelse, har domstolen (femte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden P. Jann (referent) samt domarna S. von Bahr, D.A.O. Edward, A. La Pergola och C.W.A. Timmermans, generaladvokat: L.A. Geelhoed, justitiesekreterare: byrådirektören L. Hewlett, den 25 april 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 9 första stycket b i rådets direktiv 85/374/EEG av den 25 juli 1985 om tillnärmning av medlemsstaters lagar och andra författningar om skadeståndsansvar för produkter med säkerhetsbrister genom att underlåta att i den nationella lagen om införlivande av direktivet föreskriva den självrisk på 500 euro som avses i ovannämnda bestämmelse.
- 2) Republiken Grekland skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 176, 24.6.2000.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

den 18 april 2002

i mål C-290/00 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof): Johann Franz Duchon mot Pensionsversicherungsanstalt der Angestellten (¹)

(Social trygghet för migrerande arbetstagare – Artiklarna 48 och 51 i EG-fördraget (nu artiklarna 39 EG och 42 EG i ändrad lydelse) – Artiklarna 9a och 94 i förordning (EEG) nr 1408/71 – Olycksfall i arbetet som inträffade i en annan medlemsstat innan förordningen hade trätt i kraft i ursprungsmedlemsstaten – Arbetsoförmåga)

(2002/C 144/10)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-290/00, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Oberster Gerichtshof (Österrike), att domstolen skall

meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Johann Franz Duchon och Pensionsversicherungsanstalt der Angestellten, angående tolkningen av artiklarna 48 och 51 i EG-fördraget (nu artiklarna 39 EG och 42 EG i ändrad lydelse) samt angående tolkningen eller giltigheten av artiklarna 9a och 94 i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996 (EGT L 28, 1997, s. 1), har domstolen (femte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden P. Jann samt domarna S. von Bahr och M. Wathelet (referent), generaladvokat: F.G. Jacobs, justitiesekreterare: R. Grass, den 18 april 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) En person som är medborgare i en medlemsstat och som före denna stats anslutning till Europeiska unionen har arbetat som anställd i en annan medlemsstat och där råkat ut för ett olycksfall i arbetet, och som efter ursprungsstatens anslutning ansöker hos nationella myndigheter om pension på grund av arbetsoförmåga till följd av detta olycksfall, omfattas av tillämpningsområdet för rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996.
- 2) Artikel 94.3 i förordning nr 1408/71, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt förordning nr 118/97, jämförd med artikel 48.2 i EG-fördraget (nu artikel 39.2 EG i ändrad lydelse), skall tolkas så att denna bestämmelse utgör hinder för en sådan nationell bestämmelse som 235 § tredje stycket a i Allgemeines Sozialversicherungsgesetz, enligt vilken undantag från kravet på minsta försäkringstid som villkor för rätt till pension på grund av arbetsoförmåga till följd av ett olycksfall i arbetet – som i detta fall inträffade innan förordningen trädde i kraft i den berörda medlemsstaten – endast medges om den drabbade personen, vid tidpunkten för olycksfallet, var obligatoriskt eller frivilligt försäkrad enligt lagstiftningen i denna medlemsstat och inte enligt lagstiftningen i någon annan medlemsstat.
- 3) Artiklarna 48.2 och 51 i EG-fördraget (nu artiklarna 39.2 EG och 42 EG i ändrad lydelse) skall tolkas så, att de utgör hinder för en sådan bestämmelse som 234 § första stycket punkt 2 b i Allgemeines Sozialversicherungsgesetz, jämförd med 236 § tredje stycket i samma lag, enligt vilken endast de perioder då den försäkrade erhållit invaliditetspension enligt en nationell olycksfallsförsäkring beaktas vid förlängning av den referenspe-

riod under vilken den minsta försäkringstiden skall fullgöras för att rätt till pension skall uppkomma, medan en förlängning av perioden inte kan medges när en sådan förmån har utgått enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat.

- 4) Artikel 9a i förordning nr 1408/71, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt förordning nr 118/97, är oförenlig med artiklarna 48.2 och 51 i EG-fördraget och skall därför förklaras ogiltig, i den mån bestämmelsen utesluter möjligheten att, vid förlängning av referensperioden enligt lagstiftningen i en medlemsstat, beakta de perioder då pension på grund av olycksfall i arbetet har utgått enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat.

(¹) EGT C 285, 7.10.2000.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

den 18 april 2002

i mål C-332/00: Konungariket Belgien mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(Talan om ogiltigförklaring – Avslut av räkenskaper för EUGFJ – Beslut att inte godkänna utgifter – Räkenskapsåren 1995–1997)

(2002/C 144/11)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-332/00, Konungariket Belgien (ombud: A. Snoecx) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: A. Bordes och M. Niejahr), angående en talan om att domstolen dels skall ogiltigförklara kommissionens beslut 2000/448/EG av den 5 juli 2000 om ändring av beslut 1999/187/EG om avslut av medlemsstaternas räkenskaper avseende utgifter som finansieras genom garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruk (EUGFJ) för räkenskapsåret 1995 (EGT L 180, s. 46), i den del det utesluter utgifter om 50 763 827 BEF från gemenskapsfinansiering vilka Konungariket Belgien har haft i samband med stöd som avser försäljning av smör till sänkta priser och beviljande av stöd för

koncentrerad smörkräm som skall användas vid framställning av konditorivaror, glass och andra livsmedel, dels delvis skall ogiltigförklara kommissionens beslut 2000/449/EG av den 5 juli 2000 om undantagande från gemenskapsfinansiering av vissa utgifter som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) (EGT L 180, s. 49), i den del det utesluter utgifter om 1 602 256,45 euro respektive 31 883,22 euro från gemenskapsfinansiering vilka Konungariket Belgien har haft i samband med stöd som avser försäljning av smör till sänkta priser och beviljande av stöd för koncentrerad smörkräm som skall användas vid framställning av konditorivaror, glass och andra livsmedel, har domstolen (sjätte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden F. Macken samt domarna C. Gulmann, J.-P. Puissochet, R. Schintgen och J.N. Cunha Rodrigues (referent), generaladvokat: C. Stix-Hackl, justitiesekreterare: byrådirektören L. Hewlett, den 18 april 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Konungariket Belgien skall ersätta rättegångskostnaderna.*

(¹) EGT C 355, 9.12.2000.

DOMSTOLENS DOM

(fjärde avdelningen)

den 7 maj 2002

i mål C-364/00: Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Nederländerna (¹)

(Fördragsbrott – Direktiv 97/70/EG – Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna tidsfristen)

(2002/C 144/12)

(Rättegångsspråk: nederländska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-364/00, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: T. van Rijn) mot Konungariket Nederländerna (ombud: J. van Bakel), angående en talan om fastställelse av att

Konungariket Nederländerna har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt EG-fördraget genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa bestämmelserna i rådets direktiv 97/70/EG av den 11 december 1997 om att införa harmoniserade säkerhetsregler för fiskefartyg som har en längd av 24 meter och däröver (EGT L 34, 1998, s. 1), har domstolen (fjärde avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden S. von Bahr (referent) samt domarna D.A.O. Edward och A. La Pergola, generaladvokat: S. Alber, justitiesekreterare: R. Grass, den 7 maj 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Konungariket Nederländerna har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 97/70/EG av den 11 december 1997 om att införa harmoniserade säkerhetsregler för fiskefartyg som har en längd av 24 meter och däröver genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet.
- 2) Konungariket Nederländerna skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 355, 9.12.2000.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

den 25 april 2002

i mål C-396/00: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien⁽¹⁾

(Fördragsbrott – Direktiv 91/271/EEG – Rening av avloppsvatten från tätbebyggelse – Avloppsvatten från tätbebyggelsen i Milano – Utsläpp i ett känsligt område – Avrinningsområde)

(2002/C 144/13)

(Rättegångsspråk: italienska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-396/00, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Valero Jordana och R. Amorosi) mot Republiken Italien (ombud: U. Leanza, biträdd av M. Fiorilli), angående en

tal om fastställelse av att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 5.2 i rådets direktiv 91/271/EEG av den 21 maj 1991 om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse (EGT L 135, s. 40; svensk specialutgåva, område 15, volym 10, s. 93), till vilken det hänvisas i artikel 5.5 i samma direktiv, genom att underlåta att säkerställa att avloppsvattnet från tätbebyggelsen i Milano, vilket släpps ut i ett avrinningsområde till områdena Podeltat och den nordvästliga adriatiska havskusten, vilka i lagdekret nr 152 av den 11 maj 1999 om skydd mot vattenförorening och om införlivande av direktiven 91/271/EEG om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse och 91/676/EEG om skydd mot att vatten förorenas av nitrater från jordbruket (GURI av den 29 maj 1999, ordinarie tillägg) har angivits vara känsliga områden i den mening som avses i artikel 5 i direktiv 91/271/EEG, senast den 31 december 1998 skall undergå mer långtgående rening än den sekundära rening eller motsvarande rening som föreskrivs i artikel 4 i det nämnda direktivet, har domstolen (sjätte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden F. Macken (referent) samt domarna N. Colneric, C. Gulmann, R. Schintgen och V. Skouris, generaladvokat: F.G. Jacobs, justitiesekreterare: R. Grass, den 25 april 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 5.2 i rådets direktiv 91/271/EEG av den 21 maj 1991 om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse genom att underlåta att säkerställa att avloppsvattnet från tätbebyggelsen i Milano, vilket släpps ut i ett avrinningsområde till områdena Podeltat och den nordvästliga adriatiska havskusten, vilka i lagdekret nr 152 av den 11 maj 1999 om skydd mot vattenförorening och om införlivande av direktiven 91/271/EEG om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse och 91/676/EEG om skydd mot att vatten förorenas av nitrater från jordbruket har angivits vara känsliga områden i den mening som avses i artikel 5 i direktiv 91/271/EEG, senast den 31 december 1998 skall undergå mer långtgående rening än den sekundära rening eller motsvarande rening som avses i artikel 4 i det nämnda direktivet.
- 2) Republiken Italien skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 28, 27.1.2001.

DOMSTOLENS DOM

(tredje avdelningen)

den 30 april 2002

i mål C-400/00 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Judicial da Comarca do Porto): Club-Tour, Viagens e Turismo SA mot Alberto Carlos Lobo Gonçalves Garrido, ytterligare deltagare i rättegången: Club Med Viagens L.^{da} ⁽¹⁾

(Direktiv 90/314/EEG – Paketresor, semesterpaket och andra paketarrangemang – Begreppen ”resepaket” och ”i förväg ordnad kombination”)

(2002/C 144/14)

(Rättegångsspråk: portugisiska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i ”Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt”)

I mål C-400/00, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Tribunal Judicial da Comarca do Porto (Portugal), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Club-Tour, Viagens e Turismo SA och Alberto Carlos Lobo Gonçalves Garrido, ytterligare deltagare i rättegången: Club Med Viagens L.^{da}, angående tolkningen av artikel 2.1 i rådets direktiv 90/314/EEG av den 13 juni 1990 om paketresor, semesterpaket och andra paketarrangemang (EGT L 158, s. 59; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 53), har domstolen (tredje avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden F. Macken samt domarna C. Gulmann (referent) och J.N. Cunha Rodrigues, generaladvokat: A. Tizzano, justitiesekreterare: R. Grass, den 30 april 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Begreppet ”resepaket” i artikel 2.1 i rådets direktiv 90/314/EEG av den 13 juni 1990 om paketresor, semesterpaket och andra paketarrangemang, skall tolkas på så sätt att det innefattar resor som anordnas av resebyråer på begäran och i enlighet med en konsuments eller en begränsad grupp konsumenters önskemål.
- 2) Begreppet ”i förväg ordnad kombination” i artikel 2.1 i direktiv 90/314 skall tolkas på så sätt att det innefattar de kombinationer av turisttjänster som ordnas vid den tidpunkt då resebyrån och konsumenten ingår avtalet.

(¹) EGT C 372, 23.12.2000.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

den 25 april 2002

i de förenade målen C-418/00 och C-419/00: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike ⁽¹⁾

(Fördragsbrott – Gemenskapssystem för bevarande och förvaltning av fiskeresurserna – Inspektion av fiskeflottan och kontroll av fångster (artikel 5.2 i rådets förordning (EEG) nr 170/83, artikel 1.1 i förordning (EEG) nr 2241/87, artikel 9.2 i förordning (EEG) nr 3760/92 och artikel 2 i förordning (EEG) nr 2847/93) – För sent infört fiskeförbud (artikel 11.1 och 11.2 i förordning nr 2241/87 och artikel 21.1 och 21.2 i förordning nr 2847/93) – Underlåtenhet att vidta straffrättsliga eller förvaltningsrättsliga åtgärder mot dem som är ansvariga för kvotöverskridanden (artikel 1.2 i förordning nr 2241/87 och artikel 31 i förordning nr 2847/93))

(2002/C 144/15)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i ”Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt”)

I de förenade målen C-418/00 och C-419/00, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: T. van Rijn och B. Mongin) mot Republiken Frankrike (ombud: C. Vasak och G. de Bergues), angående en talan om fastställelse av att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 5.2 i rådets förordning (EEG) nr 170/83 av den 25 januari 1983 om ett gemenskapssystem för bevarande och förvaltning av fiskbestånd (EGT L 24, s. 1) och artiklarna 1, 11.1 och 11.2 i rådets förordning (EEG) nr 2241/87 av den 23 juli 1987 om fastställande av vissa åtgärder för kontroll av fisket (EGT L 207, s. 1, svensk specialutgåva, område 4, volym 3, s. 32), artikel 9.2 i rådets förordning (EEG) nr 3760/92 av den 20 december 1992 om ett gemenskapssystem för fiske och vattenbruk (EGT L 389, s. 1; svensk specialutgåva, område 4, volym 4, s. 154) och artiklarna 2, 21.1, 21.2 och 31 i rådets förordning (EEG) nr 2847/93 av den 12 oktober 1993 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken (EGT L 261, s. 1; svensk specialutgåva, område 4, volym 5, s. 118) (C-418/00), samt enligt artiklarna 9.2 i förordning nr 3760/92 och artiklarna 2, 21 och 31 i förordning nr 2847/93 jämförda med rådets förordning (EG) nr 3362/94 av den 20 december 1994 om tillåten totalfångst för år 1995 för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd och om vissa villkor för hur fiske får bedrivas (EGT L 363, s. 1; svensk specialutgåva, område 4, volym 8, s. 22) och rådets

förordning nr 3074/95 av den 22 december 1995 om fastställande, för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd, av totala tillåtna fångstmängder under år 1996 och av vissa villkor för fångsten (EGT L 330, s. 1) (C-419/00), genom att

- inte fastställa närmare föreskrifter för användning av de fiskekvoter som Frankrike tilldelats för fiskeåren 1991–1994 (C-418/00) och 1995 och 1996 (C-419/00),
- inte övervaka efterlevnaden av de gemenskapsrättsliga bestämmelserna om bevarande av arter genom att genomföra kontroll av fiskeverksamheten och lämplig inspektion av landningar och registrering av fångst,
- med avseende på såväl fiskeåren 1991–1994 (C-418/00) som 1995 och 1996 (C-419/00) inte tillfälligt förbjuda fartyg som förde fransk flagg eller var registrerade i Frankrike att bedriva fiske när fångsterna ansågs ha uttömt den tilldelade kvoten, och införa ett slutligt fiskeförbud först när kvoten överskridits avsevärt, och
- med avseende på såväl fiskeåren 1991–1994 (418/00) som 1995 och 1996 (C-419/00) vidta straffrättsliga eller förvaltningsrättsliga åtgärder mot befälhavaren eller någon annan person som var ansvarig för det fiske som bedrevs efter fiskeförbuden,

har domstolen (femte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden P. Jann samt domarna D.A.O. Edward (referent) och M. Wathelet, generaladvokat: C. Stix-Hackl, justitiesekreterare: R. Grass, den 25 april 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) *Republiken Frankrike har avseende fiskeåren 1991–1996 åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 5.2 i rådets förordning (EEG) nr 170/83 av den 25 januari 1983 om ett gemenskapsystem för bevarande och förvaltning av fiskbestånd, artikel 1.1 i rådets förordning (EEG) nr 2241/87 av den 23 juli 1987 om fastställande av vissa åtgärder för kontroll av fisket, artikel 9.2 i rådets förordning (EEG) nr 3760/92 av den 20 december 1992 om ett gemenskapssystem för fiske och vattenbruk, och artikel 2 i rådets förordning (EEG) nr 2847/93 av den 12 oktober 1993 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken genom att inte fastställa närmare föreskrifter för användning av de kvoter som den tilldelats och inte säkerställa iakttagandet av de gemenskapsrättsliga bestämmelserna om bevarande av arter genom en kontroll av fisket och genom lämplig inspektion av landningar och kontroll av registrering av fångster.*

Republiken Frankrike har avseende fiskeåren 1991–1993 åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 11.1 och 11.2 i förordning nr 2241/87 och avseende fiskeåren 1994–1996

sina skyldigheter enligt artikel 21.1 och 21.2 i förordning nr 2847/93, genom att inte tillfälligt förbjuda det fiske som bedrevs av fiskefartyg som förde fransk flagg eller var registrerade i Frankrike när de fångster som hade gjorts ansågs ha uttömt den motsvarande kvoten och genom att slutligt förbjuda fisket först när kvoten hade överskridits väsentligt.

Republiken Frankrike har avseende fiskeåren 1991–1993 åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 1.2 i förordning nr 2241/87 och avseende fiskeåren 1994–1996 sina skyldigheter enligt artikel 31 i förordning nr 2847/93, genom att inte vidta straffrättsliga och förvaltningsrättsliga åtgärder mot befälhavaren eller någon annan person som var ansvarig för det fiske som bedrevs efter fiskeförbuden.

- 2) *Republiken Frankrike skall ersätta rättegångskostnaderna.*

(¹) EGT C 4, 6.1.2001.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

den 4 mars 2002

i mål C-175/00 (begäran om förhandsavgörande från Arbeidshof te Antwerpen): Marie-Josée Verwayen-Boelen mot Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening⁽¹⁾)

(”Artikel 104.3 i rättegångsreglerna – Fråga vars svar inte lämnar utrymme för rimligt tvivel – Artikel 67.3 i förordning (EEG) nr 1408/71 – Sammanläggning av försäkrings- eller anställningsperioder vid bedömning av rätt till arbetslöshetsförmåner – Krav på att de senaste försäkrings- eller anställningsperioderna skall vara fullgjorda enligt bestämmelserna i den lagstiftning enligt vilken ansökan om förmåner görs”)

(2002/C 144/16)

(Rättegångsspråk: nederländska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i ”Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt”)

I mål C-175/00, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Arbeidshof te Antwerpen (Belgien), att domstolen skall

meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Marie-Josée Verwayen-Boelen och Rijkdienst voor Arbeidsvoorziening, angående tolkningen av artikel 4.1 i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996 (EGT L 28, 1997, s. 1), har domstolen (femte avdelningen) sammansatt av avdelningsordföranden P. Jann samt domarna S. von Bahr, D.A.O. Edward, A. La Pergola (referent) och C.W.A. Timmermans, generaladvokat: P. Léger, justitiesekreterare: R. Grass, den 4 mars 2002 meddelat ett beslut som har följande lydelse:

I enlighet med artikel 67.3 i rådets förordning (EG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996, är tillämpningen av bestämmelserna i artikel 67.1 och 67.2 om sammanläggning av försäkrings- och anställningsperioder, med undantag för de fall som uttryckligen avses i artikel 67.3, underkastad villkoret att den berörda personen har fullgjort försäkrings- eller anställningsperioder enligt bestämmelserna i den lagstiftning med stöd av vilken arbetslöshetsförmånerna begärs.

(¹) EGT C 233, 12.8.2000.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

den 21 mars 2002

i mål C-264/00 (begäran om förhandsavgörande från Amtsgericht Müllheim/Baden): Gründerzentrum-Betriebs-GmbH mot Land Baden-Württemberg (¹)

(Artikel 104.3 i rättegångsreglerna – Kapitalanskaffning – Direktiv 69/335/EEG – Avgifter för upprättande av handling inför notarius publicus genom vilken bildandet av en kapitalassociation fastställs)

(2002/C 144/17)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-264/00, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Amtsgericht Müllheim/Baden (Tyskland), att domstolen

skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Gründerzentrum-Betriebs-GmbH och Land Baden-Württemberg, angående tolkningen av rådets direktiv 69/335/EEG av den 17 juli 1969 om indirekta skatter på kapitaltillskott (EGT L 249, s. 25), i dess ändrade lydelse enligt rådets direktiv 85/303/EEG av den 10 juni 1985 (EGT L 156, s. 23), har domstolen (sjätte avdelningen) sammansatt av avdelningsordföranden F. Macken samt domarna N. Colneric, R. Schintgen (referent), V. Skouris och J.N. Cunha Rodrigues, generaladvokat: L.A. Geelhoed, justitiesekreterare: R. Grass, den 21 mars 2002 meddelat ett beslut som har följande lydelse:

Rådets direktiv 69/335/EEG av den 17 juli 1969 om indirekta skatter på kapitalanskaffning, i dess ändrade lydelse enligt rådets direktiv 85/303/EEG av den 10 juni 1985 skall tolkas på så sätt att avgifter som tas ut för att upprätta en handling inför notarius publicus, genom vilken en transaktion som omfattas av direktiv 69/335 i dess ändrade lydelse fastställs, inom ett system som det som är tillämpligt i domkretsen för Oberlandesgericht Karlsruhe, vilket utmärks av att notarius publicus är offentliga tjänstemän och att avgifterna delvis betalas till offentliga myndigheter som använder dessa medel för att finansiera de uppgifter som skall utföras av dessa, utgör en skatt eller avgift i den mening som avses i direktivet i dess ändrade lydelse.

De avgifter som utgår för upprättandet av en handling inför notarius publicus genom vilken bildandet av en kapitalassociation fastställs är i princip förbjudna enligt artikel 10 c i direktivet när de utgör en skatt eller avgift i den mening som avses i detta direktiv.

Det förhållandet att avgifterna, som uttas för upprättandet av en handling inför notarius publicus genom vilken bildandet av en kapitalassociation fastställs och vars storlek ökar direkt i förhållande till det tecknade bolagskapitalet, inte får överskrida en övre gräns medför inte i sig att dessa avgifter är av vederlagskaraktär i den mening som avses i direktiv 69/335 i dess ändrade lydelse om denna gräns inte fastställs på ett rimligt sätt i förhållande till kostnaden för den tjänst för vilken avgifterna utgör ersättning.

(¹) EGT C 247, 26.8.2000.

DOMSTOLENS DOM

(fjärde avdelningen)

den 25 april 2002

i mål C-96/01 P: The Galileo Company, Galileo International LLC mot Europeiska unionens råd⁽¹⁾

(Flygtransport – Uppförandekod för datoriserade boknings-system – Inköp av uppgifter av grupper av flygbolag – Talan om ogiltigförklaring – Avvisning – Uppenbart att överklagandet i vissa delar inte kan upptas till prövning och att det i övriga delar är ogrundat)

(2002/C 144/18)

(Rättegångsspråk: engelska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-96/01 P, The Galileo Company, med säte i Swindon (Förenade kungariket), Galileo International LLC, med säte i Rosemont (Amerikas förenta stater), (företrädna av R. Plender, QC, befullmäktigade av K. Holmes, D. Austin och R. Butler, solicitors, angående överklagande av beslut meddelat den 15 december 2000 av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (andra avdelningen) i mål T-113/99, Galileo och Galileo International mot rådet (REG 2000, s. II-4141), i vilket det förs talan om att detta beslut skall upphävas, i vilket de andra parterna är: Europeiska unionens råd (ombud: A. Lopes Sabino och M. Bishop), Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: F. Benyon och M. Huttunen) och Amadeus Global Travel Distribution SA, med säte i Madrid (Konungariket Spanien), har domstolen (fjärde avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden S. von Bahr samt domarna D.A.O. Edward och C.W.A. Timmermans (referent), generaladvokat: P. Léger, justitiesekreterare: R. Grass, den 25 april 2002 meddelat följande beslut:

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) The Galileo Company och Galileo International LLC skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EGT C 134, 5.5.2001.

DOMSTOLENS BESLUT

(tredje avdelningen)

av den 13 december 2001

i mål C-309/01 P: Europeiska unionens råd mot Hans McAuley⁽¹⁾

(Överklagande — Tjänstemän — Tillsättning genom befordran — Jämförelse av kvalifikationer — Uppenbart oriktig bedömning — Ogiltigförklaring — Uppenbart att överklagandet är ogrundat)

(2002/C 144/19)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, tredje avdelningen (avdelningsordföranden F. Macken samt domarna M.C. Gulmann och J.N. Cunha Rodrigues (referent), generaladvokat; D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitiesekreterare: R. Grass), har den 13 december 2001 meddelat beslut i mål C-309/01 P: Europeiska unionens råd (ombud: F. Anton och A. Pilette), angående en talan om ogiltigförklaring av dom meddelad den 14 juni 2001 av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (fjärde avdelningen), McAuley mot rådet, T-230/99 (REGP, s. II-583) och att domstolen skall ogilla den vid förstainstansrätten förda talan. Motpart: Hans McAuley, företräd av advokaterna J.-N. Louis och V. Peere. Beslutet har följande lydelse:

1. Överklagandet ogillas.
2. Europeiska unionens råd skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EGT C 289 av den 13.10.2001.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Oberster Gerichtshof der Republik Österreich den 29 januari 2002 i målet mellan Herbert Karner, Industrie-Auktionen GmbH och Troostwijk GmbH

(Mål C-71/02)

(2002/C 144/20)

Oberster Gerichtshof der Republik Österreich begär genom beslut av den 29 januari 2002, vilket inkom till domstolens

kansli den 4 mars 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Herbert Karner, Industrie-Auktionen GmbH och Troostwijk GmbH beträffande följande frågor:

Skall artikel 28 EG tolkas på så sätt att den utgör hinder mot nationella bestämmelser enligt vilka det är förbjudet att i reklamannonser eller meddelanden riktade till en större personkrets angående försäljning av varor som kommer från ett konkursbo (men som inte längre tillhör konkursboet) ange att varorna kommer från ett konkursbo, oavsett om påståendet är sant eller inte?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Dioikhtikoy Epheteiou Athinon av den 31 januari 2002 i målet mellan Grekiska staten och Katina Petrova

(Mål C-79/02)

(2002/C 144/21)

Dioikhtikoy Epheteiou Athinon begär genom beslut av den 31 januari 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 11 mars 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Grekiska staten och Katina Petrova beträffande följande frågor:

Grunderna och de frågor som ställs i begäran om förhandsavgörande är identiska med dem i mål C-78/02.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Dioikhtikoy Epheteiou Athinon av den 31 januari 2002 i målet mellan Grekiska staten och Loukas Vlachos

(Mål C-80/02)

(2002/C 144/22)

Dioikhtikoy Epheteiou Athinon begär genom beslut av den 31 januari 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 11 mars 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Grekiska staten och Loukas Vlachos beträffande följande frågor:

Grunderna och de frågor som ställs i begäran om förhandsavgörande är identiska med dem i mål C-78/02.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Oberster Gerichtshof der Republik Österreich av den 31 januari 2002 i målet mellan Eurokeramik Gesellschaft mbH & Co KG och Gemeinnützige Salzburger Wohnbaugesellschaft mbH

(Mål C-81/02)

(2002/C 144/23)

Oberster Gerichtshof der Republik Österreich begär genom beslut av den 31 januari 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 11 mars 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Eurokeramik Gesellschaft mbH & Co KG och Gemeinnützige Salzburger Wohnbaugesellschaft mbH beträffande följande frågor:

1. Fullgör ett allmännyttigt byggbolag, som har bildats i form av ett bolag med begränsat ansvar ("Gesellschaft mbH") och vars bolagsmän är två regionala myndigheter, den i bolagsordningen angivna uppgiften – som består i att tillgodose ett allmänt intresse, nämligen bostadsbyggande – på ett sätt som inte har industriell eller kommersiell karaktär, och skall bolaget därför anses vara ett organ som lyder under offentlig rätt, i den mening som avses i artikel 1 b i rådets direktiv 93/37/EEG⁽¹⁾ av den 14 juni 1993 om samordning av förfarandena vid tilldelning av offentliga upphandlingskontrakt för bygg- och anläggningsarbeten, när bolaget bedriver sin verksamhet med ett begränsat vinstsyfte, deltar i den allmänna konkurrensen och i den särskilda konkurrensen mellan allmännyttiga byggbolag, stödjars av staten och står under särskild statlig tillsyn?
2. Utgör gemenskapsrätten hinder mot nationella upphandlingsregler enligt vilka, i fråga om upphandling av bygg- och anläggningsarbeten som ligger under det gemenskapsrättsliga tröskelvärdet och inom ett "bagatellområde" som avser upphandlingar upp till 10 000 EUR, anbudsgivare utan motivering får uteslutas från upphandlingsförfarandet?

⁽¹⁾ EGT L 199, 1993 s. 54.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Verwaltungsgerichtshof av den 28 februari 2002 i målet mellan Hannl + Hofstetter Internationale Spedition GmbH och Finanzlandesdirektion für Wien, Niederösterreich und Burgenland (Berufungssenat II der Region Wien)

(Mål C-91/02)

(2002/C 144/24)

Verwaltungsgerichtshof begär genom beslut av den 28 februari 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 15 mars 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Hannl + Hofstetter Internationale Spedition GmbH och Finanzlandesdirektion für Wien, Niederösterreich und Burgenland (Berufungssenat II der Region Wien) beträffande följande frågor:

Skall gemenskapens tullbestämmelser tolkas på så sätt att de utgör hinder mot att ålägga en förhöjd avgift enligt § 108 första stycket Zollrechts-Durchführungsgesetz (den österrikiska tullrättsliga tillämpningslagen), som skall betalas vid uppkomst av en tullskuld i den mening som avses i artiklarna 202–205 eller 210 eller 211 i gemenskapens tullkodex eller vid uppbörd i efterhand i den mening som avses i artikel 220 i tullkodexen och som motsvarar den dröjsmålsranta som skulle ha debiterats för perioden mellan tidpunkten för tullskuldens uppkomst och tidpunkten för bokföringen av skulden eller, vid uppbörd i efterhand i den mening som avses i artikel 220 i tullkodexen, mellan förfallodagen för betalning av den ursprungligen bokförda tullskulden och bokföringsdagen för den tullskuld som skall uppbäras i efterhand?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesgerichtshof av den 7 februari 2002 i målet mellan Gerolsteiner Brunnen GmbH & Co och Putsch GmbH

(Mål C-100/02)

(2002/C 144/25)

Bundesgerichtshof begär genom beslut av den 7 februari 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 18 mars 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Gerolsteiner Brunnen GmbH & Co och Putsch GmbH beträffande följande frågor:

1. Är artikel 6.1 b i rådets första direktiv 89/104/EEG⁽¹⁾ av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar tillämplig även när tredje man använder de uppgifter som anges i denna bestämmelse som ett varumärke?
2. Om denna fråga besvaras jakande, är användandet av dessa uppgifter som ett varumärke en omständighet som skall beaktas vid prövningen av kriteriet "i enlighet med god affärssed" enligt artikel 6.1 sista meningen i varumärkesdirektivet?

⁽¹⁾ EGT L 40, 11.2.1989, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 17, s. 178.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Verwaltungsgericht Stuttgart av den 5 mars 2002 i målet mellan Ingeborg Beuttenmüller och Land Baden-Württemberg

(Mål C-102/02)

(2002/C 144/26)

Verwaltungsgericht Stuttgart begär genom beslut av den 5 mars 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 20 mars 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Ingeborg Beuttenmüller och Land Baden-Württemberg beträffande följande frågor:

1. Är artikel 3 jämförd med artikel 4 i rådets direktiv 89/48/EEG⁽¹⁾ av den 21 december 1988 om en generell ordning för erkännande av examensbevis över behörighetsgivande högre utbildning som omfattar minst tre års studier direkt tillämplig på så sätt att en unionsmedborgare, i en situation där införlivandet med nationell rätt inte har skett i enlighet med direktivet, direkt kan återropa bestämmelserna i direktivet?
2. Är artikel 3 jämförd med artikel 4 i rådets direktiv 92/51/EEG⁽²⁾ av den 18 juni 1992 om en andra generell ordning för erkännande av behörighetsgivande högre utbildning, en ordning som kompletterar den som föreskrivs i direktiv 89/48/EEG, direkt tillämplig på så sätt att en unionsmedborgare, i en situation där det inte utfärdats genomförandebestämmelser inom den föreskrivna fristen, kan göra gällande bestämmelserna i detta direktiv gentemot alla nationella bestämmelser som inte är förenliga med direktivet?

Om fråga 1 och/eller fråga 2 besvaras jakande:

3. Utgör rådets direktiv 89/48/EEG av den 21 december 1988 om en generell ordning för erkännande av examensbevis över behörighetsgivande högre utbildning som omfattar minst tre års studier eller rådets direktiv 92/51/EEG av den 18 juni 1992 om en andra generell ordning för erkännande av behörighetsgivande högre utbildning, en ordning som kompletterar den som föreskrivs i direktiv 89/48/EEG, hinder för nationell lagstiftning (i förevarande fall den förordning som utbildningsministeriet i delstaten Baden-Württemberg utfärdade den 15 augusti 1996 för att, med avseende på läraryrket, genomföra rådets direktiv 89/48/EEG av den 21 december 1988 om en generell ordning för erkännande av examensbevis över behörighetsgivande högre utbildning som omfattar minst tre års studier – kallad förordningen om EU- och EES-lärare), enligt vilken
- a. erkännandet av en lärarexamen som förvärvats eller erkänts i en annan medlemsstat i Europeiska unionen undantagslöst görs beroende av att vederbörande har en minst treårig högskoleutbildning,
- b. det krävs att behörighetsbeviset i fråga avser minst två ämnen som i Baden-Württemberg föreskrivs för utövandet av läraryrket i fråga?

Om fråga 1 besvaras jakande:

4. Skall artikel 1 a andra stycket i direktiv 89/48/EEG tolkas på så sätt att den lärarexamen för grundskolan ("Volksschule") som förvärvats efter den tidigare tvååriga utbildningen i Österrike skall jämföras med ett examensbevis, i den mening som avses i artikel 1 a första stycket i direktiv 89/48/EEG, om den behöriga myndigheten i Österrike intygar att den examen som förvärvats efter den tvååriga utbildningen med avseende på tillämpningen av artikel 1 a andra stycket i direktiv 89/48/EEG erkänns som likvärdig med det examensbevis som i dag erhålls efter tre års studier och som i Österrike ger innehavaren samma rättigheter beträffande tillgång till och utövande av yrket som grundskolelärare ("Volksschullehrer")?

Om fråga 2 besvaras jakande:

5. Skall artikel 3 andra stycket i direktiv 92/51/EEG med avseende på erkännande av lärarexamen tolkas på så sätt att den där angivna förutsättningen "mer än fyra års postgymnasiala studier" enbart avser den föreskrivna utbildningen vid högskola (högskolestudier), eller skall till de "mer än fyra års postgymnasiala studier" även räknas den praktikperiod ("Referendariat") som skall genomföras efter studietiden?

6. Om artikel 3 första stycket i direktiv 92/51/EEG skall tillämpas på den examen som förvärvats efter enbart två års utbildning (vid högskola) i Österrike:

Medför artikel 3 första stycket a i direktiv 92/51/EEG, i en situation där direktiv 92/51/EEG inte har genomförts inom den i artikel 17 i direktivet föreskrivna fristen, en rätt att få den i en medlemsstat förvärvade lärarexamen jämförd med motsvarande behörighetsbevis i värdmedlemsstaten, utan att denna – om förutsättningarna för detta föreligger – först kan kräva kompensationsåtgärder enligt artikel 4 i direktiv 92/51/EEG?

(¹) EGT L 19, 24.01.1989 s. 16; svensk specialutgåva, område 6, volym 2, s. 192.

(²) EGT L 209, 24.07.1992 s. 25.

Talan mot Konungariket Nederländerna väckt den 27 mars 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-113/02)

(2002/C 144/27)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 27 mars 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Nederländerna. Sökanden företräds av H. van Lier, i egenskap av ombud, samt advokaterna M. van Der Woude och R. Wezenbeek-Geuke.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Konungariket Nederländerna har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 7.4 i rådets förordning (EEG) nr 259/93(¹) av den 1 februari 1993 om övervakning och kontroll av avfallstransporter inom, till och från Europeiska gemenskapen och artiklarna 1 e och f samt 7.1 i rådets direktiv 75/442/EEG(²) av den 15 juli 1975 om avfall, med senare ändringar genom rådets direktiv 91/156/EEG(³) av den 18 mars 1991 samt enligt artikel 82 EG och artikel 86 EG,

— förplikta Konungariket Nederländerna att ersätta rättegångskostnaderna.

betraktas som avsett för bortskaffning och leder till att AVR Chemie får mer avfall att förbränna.

(¹) EGT L 30, s. 1.

(²) EGT L 194, s. 39.

(³) EGT L 78, s. 32.

Grunder och huvudargument

— Invändningar uppstår systematiskt i de fall då 20 procent av avfall i Nederländerna kan återanvändas och då en liten del av avfallet kan återvinnas i destinationslandet, trots att denna möjlighet inte tillhandahålls i vare sig förordning (EEG) nr 259/93 eller i direktiv 75/442/EEG. Vid nuvarande tillämpning av artikel 7.4 femte strecksatsen i förordning (EEG) nr 259/93 använder Nederländerna ett subjektivt rekvisit, nämligen den andel av återvinningen som kan ombesörjas i Nederländerna. Det framgår inte av någon av bestämmelserna i förordning (EEG) nr 259/93 att de skulle ha denna omfattning eller detta syfte. Tvärtom skall medlemsstaterna enligt artikel 7.4 vid varje begäran om export utföra en särskild undersökning och därvid betrakta den enskilda begäran på ett objektivt sätt, dvs. utan hänsyn till den egna marknadssituationen.

— Nederländerna tillämpar vid förbränning ett rekvisit i form av ett krav på avfallets värmevärde och klorhalt och drar på grund därav en skiljelinje mellan återvinning, för vilken den vanligaste användningen är bränsle från farligt avfall, och slutgiltigt bortskaffande av farligt avfall. I enlighet med förordningens och direktivets bestämmelser beror dock frågan huruvida avfall skall betraktas som avsett att bortskaffas eller att återställas framför allt på avfallshanteringen. Denna uppfattning gäller i första hand vid gränsdragning mellan avfall avsett att bortskaffas, enligt punkt D10 i Bilaga II A till direktivet, och avfall avsett att återvinnas, enligt Punkt R9 i Bilaga II B. Det är därför nödvändigt att uppfylla kriterierna för återvinningsanläggningarna eller för den relevanta användningen. Det sätt på vilket själva avfallet förorenar är inte ett relevant kriterium för att skilja mellan avfall avsett för bortskaffning och avfall avsett för återvinning.

— Kommissionen gör gällande att de bestämmelser som anges i kapitel 8.3 i del I och kapitel 18 i del II i den fleråriga planen för farligt avfall för tiden 1997-2007 inte överensstämmer med de skyldigheter som åligger Nederländerna enligt artikel 86 EG, eftersom syftet med dessa bestämmelser är att skydda och förbättra AVR Chemies ställning till förfång för dess konkurrenter. Dessa regler skapar en situation i vilken en större del av avfallet

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Oberlandesgerichts Innsbruck av den 25 mars 2002 i målet mellan Erich Gasser Gesellschaft m.b.H. och bolaget MISAT s.r.l.

(Mål C-116/02)

(2002/C 144/28)

Oberlandesgerichts Innsbruck begär genom beslut av den 25 mars 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 2 april 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Erich Gasser Gesellschaft m.b.H. och bolaget MISAT s.r.l. beträffande följande frågor:

1. Kan en domstol som begär ett förhandsavgörande från EG-domstolen ställa frågorna redan på grundval av det som åberopats av ena parten (utan att det har motbevisats), oavsett om detta har bestritts, eller är det nödvändigt att dessförinnan utreda de faktiska omständigheterna genom bevisupptagning (och, om svaret är ja, i vilken omfattning)?
2. Får den domstol vid vilken talan väckts senare, i den mening som avses i artikel 21 första stycket i Brysselkonventionen, pröva huruvida den domstol vid vilken talan väckts först är behörig, när förstnämnda domstol på grund av ett avtal om domstols behörighet enligt artikel 17 i Brysselkonventionen är ensam behörig, eller har trots detta avtal den domstol vid vilken talan väckts senare företräde enligt artikel 21 i Brysselkonventionen?
3. Kan den omständigheten att handläggningstiden vid domstolarna i en konventionsstat (mest oberoende av parternas agerande) är orimligt lång – vilket kan medföra allvarliga nackdelar för ena parten – leda till att den domstol vid vilken talan väckts senare, i den mening som avses i artikel 21 i Brysselkonventionen, inte får gå till väga på det sätt som föreskrivs i denna bestämmelse?

4. Utgör de rättsföljder som anges i den italienska lagen nr 89 av den 24 mars 2001 skäl för att tillämpa bestämmelsen i artikel 21 i Brysselkonventionen även när ena parten genom en eventuellt orimligt lång handläggningstid riskerar att lida en nackdel och man därför egenligen – i den mening som anges i fråga 3 – inte får gå till väga på det sätt som föreskrivs i artikel 21?
5. Under vilka förutsättningar skall den domstol vid vilken talan väckts senare låta bli att tillämpa bestämmelsen i artikel 21 i Brysselkonventionen?
6. Hur skall domstolen gå till väga om den under de omständigheter som anges i fråga 3 inte får tillämpa bestämmelsen i artikel 21 i Brysselkonventionen?

Om artikel 21 i Brysselkonventionen skall tillämpas även under de omständigheter som anges i fråga 3, behöver frågorna 4, 5 och 6 inte besvaras.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunal Supremo, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección Cuarta av den 6 februari 2002 i målet mellan Industrias de Deshidratación Agrícola, S.A. och Administración del Estado

(Mål C-118/02)

(2002/C 144/29)

Tribunal Supremo, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección Cuarta begär genom beslut av den 6 februari 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 29 mars 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Industrias de Deshidratación Agrícola, S.A. och Administración del Estado beträffande följande frågor:

- 1) Är en nationell bestämmelse enligt vilken det – för att stöd skall kunna beviljas till torkning av grönfoder eller färskt foder – förutsätts att fodret för torkningen levereras till förädlingsföretagen i malet och oförpackat skick förenlig med artikel 249 andra stycket EG, artikel 10 EG och artikel 34.2 andra stycket EG, rådets förordning (EG) nr 603/95⁽¹⁾ av den 21 februari 1995 och kommissionens förordning (EG) nr 785/95⁽²⁾ av den 6 april 1995?
- 2) Är en nationell bestämmelse enligt vilken det – för att stöd skall kunna beviljas till torkning av grönfoder eller färskt foder – förutsätts att fodret levereras till

förädlingsanläggningen med en vattenhalt som överstiger 30 procent och en genomsnittlig vattenhalt som uppgår till minst 35 procent, vilken skall mätas upp högst var tionde dag, förenlig med artikel 249 andra stycket EG, artikel 10 EG och artikel 34.2 andra stycket EG, rådets förordning (EG) nr 603/95 av den 21 februari 1995 och kommissionens förordning (EG) nr 785/95 av den 6 april 1995?

- 3) Är en nationell bestämmelse enligt vilken det – för att stöd skall kunna beviljas till torkning av grönfoder eller färskt foder – förutsätts att fodret förvaras under mindre än 24 timmar från den tidpunkt då det levereras till förädlingsanläggningen till dess att det processas förenlig med artikel 249 andra stycket EG, artikel 10 EG och artikel 34.2 andra stycket EG, rådets förordning (EG) nr 603/95 av den 21 februari 1995 och kommissionens förordning (EG) nr 785/95 av den 6 april 1995?
- 4) Är en nationell bestämmelse enligt vilken det – för att stöd skall kunna beviljas till torkning av grönfoder eller färskt foder – förutsätts att fodret kommer från jordlotter som befinner sig högst 100 kilometer från respektive förädlingsanläggning, med förbehåll för att nämnda avstånd får vara längre om det finns en särskild transportgaranti som är relevant, förenlig med artikel 249 andra stycket EG, artikel 10 EG och artikel 34.2 andra stycket EG, rådets förordning (EG) nr 603/95 av den 21 februari 1995 och kommissionens förordning (EG) nr 785/95 av den 6 april 1995?

⁽¹⁾ EGT L 63, 21.03.1995 s. 1.

⁽²⁾ EGT L 79, 07.04.1995 s. 5.

Talan mot Royal & Sun Alliance Insurance (RSA) väckt den 5 april 2002 av Europaparlamentet

(Mål C-123/02)

(2002/C 144/30)

Europaparlamentet har den 5 april 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Royal & Sun Alliance Insurance (RSA). Sökanden företräds av D. Petersheim, O. Caisou-Rousseau och M. Ecker, samtliga i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Europaparlamentet yrkar att domstolen skall

1. ogiltigförklara uppsägningen av de garantier som RSA meddelade den 9 oktober och 6 november 2001,

2. förplikta RSA att betala skadestånd och ränta med 407 812,86 euro för år 2001 och 94 097,01 euro för år 2002, som ersättning för de avgifter som parlamentet betalat för tecknandet av en kompletterande försäkring som utgjorde kompensering för de garantier som svaranden rättsstridigen har sagt upp, samt för alla övriga sammanhängande avgifter, jämte ränta beräknad enligt den lagstadgade räntesatsen, med hänsyn taget till att samtliga skador som inträffar under år 2002 kommer att anmälas till RSA med stöd av de försäkringsbrev som rättsstridigen har sagt upp,
3. förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Förevarande talan har väckts vid domstolen med stöd av en skiljedomsklausul i ett försäkringsavtal som täcker parlamentets fasta och lösa egendom i Luxemburg, Strasbourg, Bryssel och ett antal andra städer (i vilka Europaparlamentet har informationskontor).

Parterna är inte överens huruvida det är giltigt att säga upp i första hand de villkor som behandlar risken för "arbetsmarknadskonflikter/attentat" därefter samtliga garantier (brand och därmed sammanhängande risker).

Europaparlamentet anser att de särskilda villkoren i avtalet tar över de allmänna villkor som svaranden framhåller. För övrigt kan inte artikel 42 i de allmänna villkoren åberopas till stöd för en uppsägning av standardgarantierna med sex månaders uppsägningstid när det gäller egendomen i Frankrike. Eftersom det enligt fransk rätt inte går att dela på standardförsäkringar och försäkringar mot "arbetsmarknadskonflikter/attentat", kan denna artikel inte åberopas till stöd för en uppsägning med mindre än sex månaders uppsägningstid för egendom i Frankrike. Eftersom det saknas bestämmelser om sju dagars uppsägningstid i luxemburgsk rätt, enligt vilken sådana uppsägningar är förbjudna som inte är uttryckligen tillåtna, är sådana uppsägningstider rättsstridiga beträffande fast egendom i Luxemburg. I den mån det är möjligt att med hänvisning till de allmänna villkoren åberopa en ökad risk som inte är hänförlig till den försäkrade, är de uppsägningar som hänförs till riskökningen försenade eftersom de inte skett inom uppsägningstiden på en månad efter den tidpunkt då den händelse som orsakat riskökningen blivit känd.

Det avtalsrättsliga ansvaret för att försäkringsavtalet inte fullgjorts följer av gällande rätt i de medlemsstater där den försäkrade egendomen finns.

Talan mot AIG Europe (AIG) väckt den 5 april 2002 av Europaparlamentet

(Mål C-124/02)

(2002/C 144/31)

Europaparlamentet har den 5 april 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot AIG Europe (AIG). Sökanden företräds av D. Petersheim, O. Caisou-Rousseau och M. Ecker, samtliga i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Europaparlamentet yrkar att domstolen skall

1. ogiltigförklara uppsägningen av de garantier som RSA meddelade den 8 oktober och 5 november 2001,
2. förplikta AIG att betala skadestånd och ränta med 181 852,93 euro för år 2001 och 44 556,84 euro för år 2002, som ersättning för de avgifter som parlamentet betalat för tecknandet av en kompletterande försäkring som utgjorde kompensering för de garantier som svaranden rättsstridigen har sagt upp, samt för alla övriga sammanhängande avgifter, jämte ränta beräknad enligt den lagstadgade räntesatsen, med hänsyn taget till att samtliga skador som inträffar under år 2002 kommer att anmälas till AIG med stöd av de försäkringsbrev som rättsstridigen har sagt upp,
3. förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunder och huvudargument är desamma som i mål C-123/01.

Talan mot HDI International (HDI) väckt den 5 april 2002 av Europaparlamentet

(Mål C-125/02)

(2002/C 144/32)

Europaparlamentet har den 5 april 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot HDI International (HDI). Sökanden företräds av D. Petersheim, O. Caisou-Rousseau och M. Ecker, samtliga i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Europaparlamentet yrkar att domstolen skall

1. ogiltigförklara uppsägningen av de garantier som HDI meddelade den 30 oktober samt 13 och 20 november 2001,
2. förplikta HDI att betala skadestånd och ränta med 44 556,84 euro som ersättning för de avgifter som parlamentet betalat för tecknandet av en kompletterande försäkring som utgjorde kompenserings för de garantier som svaranden rättsstridigen har sagt upp, samt för alla övriga sammanhängande avgifter, jämte ränta beräknad enligt den lagstadgade räntesatsen, med hänsyn taget till att samtliga skador som inträffar under år 2002 kommer att anmälas till HDI med stöd av de försäkringsbrev som rättsstridigen har sagt upp,
3. förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunder och huvudargument är desamma som i mål C-123/01.

Talan mot Konungariket Belgien väckt den 8 april 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-126/02)

(2002/C 144/33)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 8 april 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Belgien. Sökanden företräds av R. Tricot, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Konungariket Belgien genom att inte anta, eller i varje fall genom att inte meddela kommissionen, de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa Europaparlamentets och rådets direktiv 96/92/EG av den 19 december 1996 om gemensamma regler för den inre marknaden för el⁽¹⁾ har åsidosatt sina

förpliktelser enligt detta direktiv och i synnerhet enligt artikel 27,

- förplikta Konungariket Belgien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för införlivandet, vilken förlängdes med ett år med anledning av det belgiska elnätets särskilda beskaffenhet, gick ut den 19 februari 2000 utan att Belgien hade vidtagit alla nödvändiga åtgärder, i synnerhet inte utnämmandet av en systemansvarig (i enlighet med artikel 10 i den belgiska lagen om organisationen av elmarknaden).

(¹) EGT L 27, 30.1.1997, s. 20.

Överklagande, ingivet den 8 april 2002 av Bernhard Schulte, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen, har meddelat den 7 februari 2002 i mål T-261/94: Bernhard Schulte mot Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-128/02 P)

(2002/C 144/34)

Bernhard Schulte har den 8 april 2002 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen, har meddelat den 7 februari 2002 i mål T-261/94: Bernhard Schulte mot Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission⁽¹⁾. Klaganden företräds av Rechtsanwalt und Notar Reinhard Freise, Salzkotten.

Klaganden yrkar att domstolen skall

- upphäva den överklagade domen,
- förplikta motparterna att ersätta den skada som klaganden åsamkats på grund av att motparten i strid med de gällande reglerna vägrade ge klaganden den ansökta referenskvantiteten för leverans. Skadan uppgår till minst 30 000 DEM jämte minst 5 % ränta från och med den 1 december 1989.

Grunder och huvudargument

— I den överklagade domen anges felaktigt att det är fråga om preskription. Ännu efter att klaganden väckt talan fick han av motparterna ett bindande löfte om att de – efter avslutande av pilotfall som ännu var anhängiga vid domstolen – skulle lägga fram ett bindande erbjudande om skadestånd för honom. Motparterna får inte helt enkelt bortse från detta och återopå preskription. Förstainstansrätten har inte heller tagit hänsyn till att klaganden inte fick någon överklagandehänvisning.

— I den överklagade domen anges felaktigt att det var andra skäl än bestämmelsen i artikel 3a i förordning nr 857/84⁽²⁾ som låg till grund för att klaganden vägrades en referenskvantitet. Domstolen har således inte tagit del av och prövat hela processmaterialet.

⁽¹⁾ Ännu inte publicerad i rättsfallssamlingen.

⁽²⁾ Rådets förordning (EEG) nr 857/84 av den 31 mars 1984 om allmänna tillämpningsföreskrifter för den avgift som avses i artikel 5c i förordning (EEG) nr 804/68 inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter (EGT L 90, 1.4.1984, s. 13).

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Finanzgericht München av den 27 februari 2002 i målet mellan Krings GmbH och Oberfinanzdirektion Nürnberg, Zoll- und Verbrauchsteuerabteilung, Tjänsteställe München

(Mål C-130/02)

(2002/C 144/35)

Finanzgericht München begär genom beslut av den 27 februari 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 9 april 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Krings GmbH och Oberfinanzdirektion Nürnberg, Zoll- und Verbrauchsteuerabteilung, Tjänsteställe München beträffande följande frågor:

(1) Skall Kombinerade nomenklaturen i dess lydelse enligt bilaga I till förordning (EG) nr 2031/2001⁽¹⁾ av den 23 oktober 2001 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 279) tolkas så, att blandningar mellan

a) 64 procent kristallsocker, 1,9 procent teextrakt och vatten samt

b) 64 procent kristallsocker, 1,9 procent teextrakt, 0,8 procent citronsyra och vatten inte utgör beredningar på basis av teextrakt?

(2) Är kommissionens förordning (EG) nr 306/2001⁽²⁾ av den 12 februari 2001 om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen (EGT L 44, s. 25) tillämplig på de varor som beskrivits under punkterna 2 och 3 i bilagan?

⁽¹⁾ EGT L 279, 23.10.2001 s. 1.

⁽²⁾ EGT L 044, 15.02.2001 s. 25.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Gerechtshof te Amsterdam (tullkammaren) av den 2 april 2002 i målet mellan Timmermans Diessen B.V. och Inspecteur Belastingdienst/Douanedistrict Roosendaal

(Mål C-133/02)

(2002/C 144/36)

Gerechtshof te Amsterdam (tullkammaren) begär genom beslut av den 2 april 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 10 april 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Timmermans Diessen B.V. och Inspecteur Belastingdienst/Douanedistrict Roosendaal beträffande följande frågor:

Utgör artikel 9.1 i tullkodexen för gemenskapen⁽¹⁾, jämförd med artikel 12.5 a iii i samma kodex en rättslig grund för tullmyndigheterna att återkalla ett bindande tulltaxebesked, när dessa myndigheter ändrar sin tolkning beträffande de lagbestämmelser som skall tillämpas vad gäller tullklassificeringen av den berörda varan, även då detta sker inom sexårsfristen?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, 19.10.1992, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Gerechtshof te Amsterdam (tullkammaren) av den 2 april 2002 i målet mellan Hoogenboom Production Ltd. och Inspecteur Belastingdienst/Douanedistrict Rotterdam

(Mål C-134/02)

(2002/C 144/37)

Gerechtshof te Amsterdam (tullkammaren) begär genom beslut av den 2 april 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 10 april 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Hoogenboom Production Ltd. och Inspecteur Belastingdienst/Douanedistrict Rotterdam beträffande följande frågor:

Frågorna är identiska med de frågor som ställts i mål C-133/02⁽¹⁾

⁽¹⁾ Publicerat i denna Officiella tidning på s. 21.

Överklagande, ingivet den 11 april 2002 av Mag Instrument, Inc., av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen, har meddelat den 7 februari 2002 i mål T-88/00: Mag Instrument, Inc. mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

(Mål C-136/02 P)

(2002/C 144/38)

Mag Instrument, Inc. har den 11 april 2002 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen, har meddelat den 7 februari 2002 i mål T-88/00: Mag Instrument, Inc. mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån). Klaganden företräds av Alexander Nette, Dr. jur. Guntram Rahn, Wedig von der Osten-Sacken, LL.M. och Holger Stratmann vid advokatbyrån Eitle i München.

Klaganden yrkar att domstolen skall

- upphäva domen i mål T-88/00 av förstainstansrätten (fjärde avdelningen) den 7 februari 2002 och fastställa att det inte finns några absoluta registreringshinder i den mening som avses i artikel 7 i förordningen om gemenskapsvarumärken avseende ansökningarna om registre-

ring som gemenskapsvarumärke nr 000139527, nr 000119552, nr 000206789, nr 000206698 och nr 00020006870, och

- ogiltigförklara beslutet från den andra överklagandekammaren vid Byrån för harmonisering av den inre marknaden den 14 februari 2000 i mål R 0237/1999-2, R 0238/1999-2, R 0239/1999-2, R 0240/1999-2, R 241/1999-2, och
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

- Åsidosättande av artikel 7.1 b i rådets förordning (EG) nr 40/94⁽¹⁾. I domen i detta mål har förstainstansrätten inte undersökt de helheter som har angetts i ansökan, utan har grundat sin prövning, efter att ha analyserat de olika delarna, på felaktiga omständigheter i ansökan.
- Felaktig bedömning av bevisning i strid med den allmänna logikens regler. Bevisning och sakomständigheter som förstainstansrätten uttryckligen har förbisett och som hänför sig uteslutande till ett särskiljande kännetecken för varans ursprung har felaktigt avfärdats av förstainstansrätten med motiveringen att de endast rör särskiljningsförmåga som ett resultat av användning, således i strid med logikens regler. Emellertid syftar många omständigheter, även sakomständigheter och bevisning avseende vilka man inte kan utesluta att de bland annat avser särskiljningsförmåga som är ett resultat av användning, till att visa att särskiljningsförmågan inte uppnåtts enbart genom användning, utan fanns redan ursprungligen. Det är uppenbart att endast bra design imiteras.
- Åsidosättande av rätten att bli hörd (bestämmelserna i artikel 6.2 EG och 6 i Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, och artikel 41.2 första strecksatsen i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (EKMR)). Förstainstansrätten har inte gjort någon konkret prövning av de många olika former som framgår av sakomständigheterna och bevisningen som tillhandahållits av sökanden och det är uppenbart att den inte har gjort någon bedömning av de omständigheter som framförts avseende frågan om ett särskiljande kännetecken för varans ursprung.
- Åsidosättande av artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 40/94. Förstainstansrätten anser felaktigt att allmänhetens uppfattning, nämligen hur konsumenterna faktiskt uppfattar varan, inte skall undersökas inom ramen för artikel 7.1 b, utan uteslutande inom ramen för artikel 7.3.
- Åsidosättande av artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 40/94. Förstainstansrätten har underlåtit att göra en egen bedömning av sakomständigheterna avseende frågorna huruvida formerna är vanliga, huruvida konsumenten är van med de former för vilka registrering har ansökts,

huruvida man vanligtvis finner dessa former i handeln, och huruvida varumärkenas karaktär påverkar hur varumärkena uppfattas av den avsedda målgruppen, utan har endast allmänt utgått från att så är fallet.

- Åsidosättande av artikel 7.1 b i förordning (EEG) nr 40/94. Förstainstansrätten uppställer för höga krav avseende särskiljande kännetecken.
- Åsidosättande av artikel 7.1 b i förordning (EEG) nr 40/94. Förstainstansrätten uppställer felaktiga krav som inte föreskrivs i texterna om särskiljande drag, eftersom den, utan något faktiskt stöd, anser att förekomsten av "en stor designvariation" och den omständigheten att konsumenten är van vid de former som motsvarar de omtvistade formerna påverkar det särskiljande kännetecknet.

(¹) Rådets förordning (EG) nr 40/94 om gemenskapsvarumärken, EGT L 11 av den 14 januari 1994, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Social Security Commissioners, London av den 28 mars 2002 i målet mellan Brian Francis Collins och Secretary of State for Work and Pensions

(Mål C-138/02)

(2002/C 144/39)

Social Security Commissioners, London begär genom beslut av den 28 mars 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 12 april 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Brian Francis Collins och Secretary of State for Work and Pensions beträffande följande frågor:

1. Är en person som befinner sig i en sådan situation som sökanden i förevarande fall arbetstagare i den mening som avses i rådets förordning nr 1612/68 (¹) av den 15 oktober 1968?
2. Om svaret på den första frågan är nekande, har en person som befinner sig i en sådan situation som sökanden i förevarande fall rätt att vistas i Förenade kungariket i enlighet med rådets direktiv 68/360 (²) av den 21 maj 1973?
3. Om svaren på de två första frågorna är nekande, följer det av några gemenskapsrättsliga bestämmelser eller principer att en person som befinner sig i en sådan situation som sökanden i förevarande fall har rätt att

uppbära sociala trygghetsförmåner på samma villkor som för det inkomstprövade bidraget till arbetssökande?

(¹) om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen (EGT L 257, 19.10.1968, s. 2) (svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 33).

(²) om avskaffande av restriktioner för rörlighet och bosättning inom gemenskapen för medlemsstaternas arbetstagare och deras familjer (EGT L 257, 19.10.1968, s. 13) (svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 44).

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av House of Lords av den 17 december 2001 i målet mellan The Queen och Minister of Agriculture, Fisheries and Food, *ex parte* S.P. Anastasiou (Pissouri) Limited m.fl., intervenienter: Cypfruvex (UK) Ltd, Cypfruvex Fruit and Vegetable (Cypfruvex) Enterprises Ltd

(Mål C-140/02)

(2002/C 144/40)

House of Lords begär genom beslut av den 17 december 2001, vilket inkom till domstolens kansli den 16 april 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan The Queen och Minister of Agriculture, Fisheries and Food, *ex parte* S.P. Anastasiou (Pissouri) Limited m.fl., intervenienter: Cypfruvex (UK) Ltd, Cypfruvez Fruit and Vegetable (Cypfruvex) Enterprises Ltd beträffande följande frågor:

1. Kan det särskilda kravet enligt punkt 16.1 i bilaga IV A till direktiv 77/93/EEG, numera direktiv 2000/29/EG, på att emballage för citrusfrukter skall vara försett med ett lämpligt ursprungsmärke endast uppfyllas i ursprungslandet, eller kan det, när citrusfrukter med ursprung i ett tredje land transporterats till ett annat tredje land, också uppfyllas i det senare landet?
2. Måste ett sådant officiellt uttalande som föreskrivs i punkt 16.2–16.4 i [bilaga IV A till] direktiv 2000/29/EG göras av en tjänsteman i ursprungslandet, eller kan det

även göras av en tjänsteman i det tredje land till vilket frukterna sänts?

— inte föreskriver att de områden som avses i artikel 5.1 i direktiv 92/43/EEG omfattas av de bevarandeåtgärder som avses i artikel 6.2 i direktivet,

— förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Talan mot Republiken Italien väckt den 17 april 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-143/02)

(2002/C 144/41)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 17 april 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Italien. Sökanden företräds av Gregorio Valero Jordana och Roberto Amorosi, båda i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att domstolen skall

— fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 5, 6 och 7 i direktiv 92/43/EEG⁽¹⁾ genom att anta regler för införlivande av direktiv 92/43/EEG som

— från tillämpningsområdet för reglerna om konsekvensbedömning undantar de projekt som på ett betydande sätt kan påverka områden av gemenskapsintresse, vilka skiljer sig från dem som anges i de italienska reglerna för införlivande av direktiven om bedömning av inverkan på miljön,

— inte föreskriver att de särskilda bevarandeområdena omfattas av skyldigheten för medlemsstatens behöriga myndigheter att vidta lämpliga åtgärder för att förhindra försämring av livsmiljöerna och habitatet för arterna samt störningar av de arter för vilka områdena har utsetts, om sådana störningar kan ha betydande konsekvenser för målen med detta direktiv,

I artikel 6.3 i direktivet föreskrivs att alla planer eller projekt omfattas av artikelns tillämpningsområde när dessa, enskilt eller i kombination med andra planer eller projekt, kan påverka områden av gemenskapsintresse på ett betydande sätt. Det faktum att gemenskapslagstiftaren använder ordet "alla" gör att det inte råder något tvivel om att ordet avser samtliga projekt, även om dessa inte omfattas av direktiven om bedömning av inverkan på miljön och även om dessa inte direkt hänger samman med eller är nödvändiga för skötseln och förvaltningen av ett område.

I artikel 5.3 i D.P.R. 357/97 är tillämpningsområdet däremot begränsat till en lista över ett begränsat antal projekt som uttryckligen anges där, vilket medför att en rad andra projekt som trots allt kan påverka områden av gemenskapsintressen på ett betydande sätt är undantagna.

Enligt artikel 6 i det italienska dekretet, varigenom artikel 7 i direktivet har införlivats, tillämpas på de särskilda bevarandeområdena endast de skyldigheter som följer av artikel 4.2 och 4.3 samt artikel 5, och inte de skyldigheter som anges i artikel 4.1 i nämnda dekret, varigenom i sin tur artikel 6.2 i direktivet har införlivats.

Härav följer att det i den i frågasatta italienska lagstiftningen inte föreskrivs någon skyldighet för de nationella behöriga myndigheterna att, med avseende på de särskilda bevarandeområdena, vidta åtgärder för att förhindra försämring av livsmiljöerna och habitatet för arterna samt störningar av de arter för vilka områdena har utsetts.

Slutligen innehåller inte D.P.R. 357/97 några bestämmelser i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 5.4 i direktivet.

Detta medför att, i de fall kommissionen har konstaterat att ett område saknas på en nationell lista i en medlemsstat och den har inlett ett bilateralt samrådsförfarande med den berörda medlemsstaten, och oenighet fortfarande råder efter en frist på sex månader, och den till rådet har överlämnat ett förslag angående valet av området i fråga till område av gemenskaps-

intresse, det i Italien inte föreskrivs någon skyldighet att området i fråga skall omfattas av de bevarandeåtgärder som avses i artikel 6.2 i direktivet under samrådsperioden och i avvaktan på rådets beslut.

(¹) EGT L 206, 22.7.1992, s. 7.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesverwaltungsgericht av den 31 januari 2002 i det förvaltningsrättsliga målet mellan Land Nordrhein-Westfalen och Denkavit Futtermittel GmbH, med deltagande av företrädaren för statens intressen vid Bundesverwaltungsgericht

(Mål C-145/02)

(2002/C 144/42)

Bundesverwaltungsgericht begär genom beslut av den 31 januari 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 18 april 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Land Nordrhein-Westfalen och Denkavit Futtermittel GmbH, med deltagande av företrädaren för statens intressen vid Bundesverwaltungsgericht, beträffande följande frågor:

1. Skall nationella bestämmelser om djurfoder enligt vilka det är förbjudet att importera djurfoder som tillverkats i en annan medlemsstat i enlighet med reglerna i denna stat, på grund av att vitamin D3-halten i fodret inte står i överensstämmelse med bestämmelserna i importstaten, bedömas omedelbart enligt artiklarna 28 och 30 EG?
2. Skall artikel 19 i direktiv 70/524/EEG (¹) om fodertillsatser tolkas på så sätt att den tillåter förbudet att importera en tillskottsodorblandning som tillverkats i en annan medlemsstat i enlighet med reglerna i denna stat, på grund av att vitamin D3-halten är högre än vad som är tillåtet i importstaten?

3. Är svaret på fråga 2 beroende av huruvida olikheterna i reglerna i tillverknings- och importstaten beror på att lagstiftarens handlingsutrymme enligt artikel 12.2 första meningen b i direktiv 70/524/EEG har utnyttjats på olika sätt?

(¹) EGT L 270, 14.12.1970 s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 3, s. 118.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division) av den 27 mars 2002 i målet mellan M.K. Alabaster och 1) Woolwich PLC, 2) Secretary of State for Social Security

(mål C-147/02)

(2002/C 144/43)

Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division) begär genom beslut av den 27 mars 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 22 april 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan M.K. Alabaster och 1) Woolwich PLC, 2) Secretary of State for Social Security beträffande följande frågor:

I ett fall där

- a) den inkomstrelaterade delen av en kvinnas Statutory Maternity Pay (föräldrapenning, nedan kallad SMP) beräknas på grundval av hennes normala veckoinkomst under en period av åtta veckor som avslutas den femtonde veckan före veckan för den beräknade förlossningen (den relevanta perioden), och
- b) arbetsgivaren när som helst efter utgången av den relevanta period som används vid beräkningen av den inkomstrelaterade delen av kvinnans SMP och före utgången av hennes mammaledighet beviljar en löneförhöjning som inte gäller retroaktivt för den relevanta perioden:

Fråga 1

Skall artikel 141 i EG-fördraget och domen i målet Gillespie (REG 1996, s. I-475) tolkas så, att de innebär att en kvinna har rätt att få löneförhöjningen beaktad vid beräkningen eller omräkningen av den inkomstrelaterade delen av hennes SMP?

Fråga 2

Påverkas svaret på fråga 1 av om löneförhöjningen faktiskt börjar gälla

1. innan kvinnan har påbörjat sin mammaledighet,
2. före slutet av den inkomstrelaterad perioden av hennes SMP, eller
3. något annat datum och i så fall vilket?

Fråga 3

Om fråga 1 besvaras jakande,

1. hur skall löneförhöjningen beaktas vid beräkningen eller omräkningen av den normala veckoinkomsten under den relevanta perioden?
2. Skall den relevanta perioden ändras?
3. I vad mån, om någon, skall hänsyn tas till andra omständigheter under den period till vilken löneförhöjningen hänförs sig, såsom antalet arbetstimmar, och till anledningen till löneförhöjningen?
4. Innebär detta att en kvinnas SMP, om det efter den relevanta perioden men före slutet av kvinnans mammaledighet blir en löneminskning, skall beräknas eller omräknas för att beakta löneminskningen och hur skall, om så är fallet, detta gå till?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Conseil d'Etat, section d'administration (högsta förvaltningsdomstolen i Belgien) av den 21 december 2001 i målet mellan Carlos Garcia Avello och belgiska staten

(Mål C-148/02)

(2002/C 144/44)

Conseil d'Etat, section d'administration (högsta förvaltningsdomstolen i Belgien) begär genom beslut av den 21 december 2001, vilket inkom till domstolens kansli den 24 april 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Carlos Garcia Avello och belgiska staten beträffande följande fråga:

Skall de gemenskapsrättsliga principerna om europeiskt medborgarskap och om fri rörlighet för personer, som särskilt stadfästas i artiklarna 17 och 18 i Fördraget av

den 25 mars 1957 om upprättandet av Europeiska gemenskapen, tolkas så att de utgör hinder för den belgiska förvaltningsmyndigheten, till vilken det inkommit en ansökan om byte av efternamn för i Belgien bosatta minderåriga barn med både belgiskt och spanskt medborgarskap som endast grundar sig på att barnen skulle ha burit det efternamnet enligt spansk lag och tradition, att avslå ansökan av det skälet att sådana ansökningar "normalt avslås med motiveringen att barn i Belgien bär faderns efternamn", i synnerhet som myndighetens allmänna inställning beror på att den anser att ett godkännande av ett annat efternamn i det belgiska samhället kan ge upphov till osäkerhet angående det berörda barnets härkomst, samt sökande som befinner sig i motsvarande situation för att mildra nackdelarna med dubbla medborgarskap erbjuds att endast ta faderns första efternamn och en ansökan om namnbyte beviljas i undantagsfall, när anknytningen till Belgien är svag eller man vill återskapa enhetligheten i namnavseende i en syskonskara?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Giudice di Pace di Genova av den 18 april 2002 i målet mellan Valentina Neris och European School of Economics (ESE Insight World Education System Ltd)

(Mål C-153/02)

(2002/C 144/45)

Giudice di Pace di Genova begär genom beslut av den 18 april 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 26 april 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Valentina Neris och European School of Economics (ESE Insight World Education System Ltd) beträffande följande frågor:

- 1) Är sådana bestämmelser eller sådan administrativ praxis i den nationella rättsordningen som de som har beskrivits i avsnitten III och IV i förevarande beslut förenliga med principerna i EG-fördraget om fri rörlighet för personer (artikel 39ff), etableringsrätt (artikel 43ff) och friheten att tillhandahålla tjänster (artikel 49ff), så som de tolkats i EG-domstolens rättspraxis, och då i synnerhet nationella bestämmelser och/eller nationell administrativ praxis som

- hindrar den italienska filialen av en kapitalassociation, vars huvudsakliga verksamhet bedrivs i Förenade kungariket, att i värdlandet bedriva verksamhet som består i att organisera och administrera undervisning som förbereder studenterna för examina vid universitet och som kapitalassociationen av statliga brittiska organ i vederbörlig ordning har givits befogenhet och tillstånd att bedriva,
 - har diskriminerande verkan i förhållande till inhemska rättssubjekt som bedriver liknande verksamhet,
 - innebär förbud mot och/eller ett allvarligt hinder för den italienska filialen av kapitalassociationen att i en annan medlemsstat mot ersättning förvärva tjänster som ligger till grund för dess ovannämnda verksamhet,
 - avskräcker studenter från att anmäla sig till denna utbildning och,
 - hindrar de anmälda studenternas yrkesutbildning och hindrar studenterna från att få ett examensbevis som kan hjälpa innehavaren såväl att få bedriva yrkesverksamhet som att bedriva denna verksamhet med större vinst även i andra medlemsstater?
- 2) Ger rådets direktiv 89/48/EG⁽¹⁾ av den 21 december 1988, i den tolkning av artikel 2 i direktivet som EG-domstolen anmodas göra, rättigheter som kan åberopas även innan sådana examensbevis som avses i artikel 1 i direktivet har erhållits? Om svaret på denna fråga är jakande, är sådana bestämmelser eller administrativ praxis i den nationella rättsordningen förenliga med direktivet, även mot bakgrund av vad domstolen har fastställt genom dom av den 7 mars 2001 i mål C-145/99, kommissionen mot Republiken Italien⁽²⁾, enligt vilka bestämmelser
- myndigheterna får göra en skönsmässig bedömning av huruvida examensbevis för högre utbildning avseende minst treårig yrkesutbildning skall erkännas,
 - examensbevis som utfärdats av godkända universitet i Storbritannien endast erkänns om de har erhållits efter att studenten har genomgått hela utbildningen utomlands, vilket således innebär att examensbevis som utfärdas på grundval av studieperioder som fullgjorts vid utländska institut som är verksamma i Italien inte erkänns, även om institutionen är godkänd och bemyndigad av behörig myndighet i ursprungsmedlemsstaten,
 - ett intyg från den italienska ambassaden eller konsulatet i det främmande land där examensbeviset har utfärdats skall uppvisas som styrker att den berörde faktiskt har vistats där under hela sin universitetstid och
 - examensbevis "endast" kan erkännas för bedrivande av sådan yrkesverksamhet som redan har bedrivits i ursprungsstaten, vilket således innebär att erkännande överhuvudtaget inte kan ske för att någon skall få tillstånd att utöva ett reglerat yrke som denne inte tidigare har utövat?
- 3) Vad är innebörden och räckvidden av begreppet skadliga avbrott i yrkesutbildningen vid tolkningen av rådets beslut nr 63/226/EG⁽³⁾ av den 2 april 1963, och kan begreppet omfatta situationen att offentliga myndigheter på det nationella planet inför ett permanent system för information genom vilket det anges att examensbevis som ett universitet har utfärdat inte kan erkännas enligt den nationella rättsordningen om det har utfärdats på grundval av studieperioder som har fullgjorts på det nationella territoriet, även om universitetet i fråga är lagligen godkänt i Storbritannien?
-
- ⁽¹⁾ EGT L 19, 24.01.1989 s. 16; svensk specialutgåva, område 6, volym 2, s. 192.
⁽²⁾ EGT C 109, 4.5.2002 s. 2.
⁽³⁾ EGT 63, 20.04.1963 s. 1338; svensk specialutgåva, område 16, volym 1, s. 3.
-
- Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Hässleholms tingsrätt av den 22 april 2002 i mål: Åklagaren mot Jan Nilsson**
- (Mål C-154/02)**
- (2002/C 144/46)
- Hässleholms tingsrätt har, genom beslut av den 22 april 2002, som inkommit till domstolens kansli den 26 april 2002, vänt sig till Europeiska gemenskapernas domstol med begäran om förhandsavgörande i mål: Åklagaren mot Jan Nilsson beträffande följande frågor:
- 1) Faller uppstoppade A-listade djur under beteckningen "bearbetade exemplar"?
 - 2) Vad innefattas i begreppet "förvärv" i artikel 8:3 i förordning 338/97⁽¹⁾?

- 3) Måste den som förvärvat exemplaren för minst 50 år sedan vara den nuvarande innehavaren?
- 4) Innebär undantagsbestämmelsen i förordning 1808/2001⁽²⁾ artikel 32 att någon myndighetsbedömning enligt artikel 2 w i förordning 338/97 inte behövs?

(1) Rådets förordning (EG) av den 9 december 1996 om skyddet av arter av vilda djur och växter genom kontroll av handeln med dem (EGT L 61, 3.3.1997 s. 1).

(2) Kommissionens förordning (EG) av den 30 augusti 2001 om närmare föreskrifter för tillämpningen av rådets förordning (EG) nr 338/97 om skyddet av arter av vilda djur och växter genom kontroll av handel med dem (EGT L 250, 19.09.2001 s. 1).

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale Ordinario di Roma Sezione Lavoro 3 (avdelningen för arbetsrättsliga tvister) av den 5 april 2002 i målet mellan Lidia Marcaletti och Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

(Mål C-158/02)

(2002/C 144/47)

Tribunale Ordinario di Roma Sezione Lavoro 3 (avdelningen för arbetsrättsliga tvister) begär genom beslut av den 5 april 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 29 april 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Lidia Marcaletti och Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) beträffande följande frågor:

- Är bilaga II a till förordning nr 1408/71⁽¹⁾ giltig, i den mån det tillägg till minimipensionen som föreskrivs i italiensk lagstiftning anges i punkt H, Italien, under punkten e, bland de förmåner som inte får medföras utomlands, med beaktande av att
- i artikel 4 i förordning (EEG) nr 1408/71 anges de förmåner i de olika grenarna av social trygghet som omfattas av förordningens materiella tillämpningsområde,
- i artikel 1 t ges en gemenskapsrättslig definition av begreppen "förmåner" och "pensioner",

— i bilaga II a, vilken infördes genom förordning nr 1247/92⁽²⁾ av den 30 april 1992, anges de särskilda icke avgiftsfinansierade förmåner som är avhängiga ett bosättningsvillkor,

— i punkt H, Italien, under punkten e, i nämnda bilaga anges tillägget till minimipensionen bland de förmåner i italiensk lagstiftning som omfattas av ett bosättningsvillkor,

— tillägget till minimipensionen inte har de egenskaper som utmärker en fristående förmån, utan snarare skall anses utgöra en del av den förmån som skall utbetalas?

Med andra ord, är nämnda bilaga förenlig med artiklarna 39 EG och 42 EG, i den mån den förbjuder att en förmån får medföras utomlands, när det inte är fråga om en särskild icke avgiftsfinansierad förmån utan snarare om en förmån som är en del av en avgiftsfinansierad förmån (i detta fall ålderspension) för vilken det inte får uppställas något bosättningsvillkor?

(1) EGT L 149, 05.07.1971 s. 2.

(2) EGT L 136, 19.05.1992 s. 1; svensk specialutgåva, område 5, volym 5, s. 124.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 2 maj 2002 av Konungariket Spanien

(Mål C-165/02)

(2002/C 144/48)

Konungariket Spanien har den 2 maj 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av Rosario Silva de Lapuerta, Abogado del Estado, med delgivningsadress i Luxemburg, spanska ambassaden, nr 4-6, boulevard E. Servais.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- ogiltigförklara kommissionens förordning (EG) nr 494/2002⁽¹⁾ om fastställande av ytterligare tekniska åtgärder för kummelbeståndets återhämtning i ICES-delområden III, IV, V, VI och VII samt i ICES-områden VIII a, b, d och e;
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

— Felaktig rättslig grund och avsaknad av behörighet för kommissionen. Den rättsliga grund för den ifrågasatta förordning är artikel 45.1 i rådets förordning nr 850/98 för bevarande av fiskeresurserna genom tekniska åtgärder för skydd av unga exemplar av marina organismer. Genom denna artikel ges kommissionen en begränsad normgivningskompetens som enbart kan användas i de fall och under de förutsättningar som anges i denna bestämmelse. Den allmänna normgivningskompetensen på fiskeområdet tillkommer rådet i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 37 EG. I förevarande fall hänvisar kommissionen till en rapport från november 2000 från Internationella rådet för havsforskning och till förordning 1162/2001 (som enligt kommissionen "inte kan ha någon effekt", se EGT L 47, 19.02.2002, s. 21). Kommissionen har inte lagt fram några andra bevis för att det den 19 mars fordrades omedelbara åtgärder från kommissionen för att bevara kummelbestånden i de berörda ICES-områdena.

- Åsidosättande av icke-diskrimineringsprincipen
- Bristande motivering

De huvudsakliga argument som åberopats till stöd för dessa senare grunder är desamma som de argument som framförts i mål C-304/02⁽²⁾.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning av den 19 mars 2002, EGT L 77, 20.03.2002, s. 8.

⁽²⁾ EGT C 289, 13.10.2001, s. 15.

Avskrivning av mål C-61/99⁽¹⁾

(2002/C 144/49)

Genom beslut av den 8 februari 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-61/99 (Begäran om förhandsavgörande från Landgericht Mainz), Deutsche Post AG mot Landal Green Parks GmbH.

⁽¹⁾ EGT C 121, 1.5.1999.

Avskrivning av mål C-233/99⁽¹⁾

(2002/C 144/50)

Genom beslut av den 21 mars 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-233/99 (begäran om förhandsavgörande från Københavns Byret), brottmål mot Tonny Haugsted Hansen

⁽¹⁾ EGT C 246, 28.8.1999.

Avskrivning av mål C-369/99⁽¹⁾

(2002/C 144/51)

Genom beslut av den 19 mars 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-369/99, Konungariket Spanien mot Europeiska gemenskapernas kommission.

⁽¹⁾ EGT C 6, 8.1.2000.

Avskrivning av mål C-407/99⁽¹⁾

(2002/C 144/52)

Genom beslut av den 11 december 2001 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-407/99 (Begäran om förhandsavgörande från Bundessozialgericht), Vetharanigam Pathminidevi mot Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank.

⁽¹⁾ EGT C 34, 5.2.2000.

Avskrivning av mål C-425/99⁽¹⁾

(2002/C 144/53)

Genom beslut av den 11 december 2001 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-425/99 (Begäran om förhandsavgörande från Bundessozialgericht), Akhtar Seyed Abbasy mot Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank.

⁽¹⁾ EGT C 34, 5.2.2000.

Avskrivning av mål C-369/00⁽¹⁾

(2002/C 144/56)

Genom beslut av den 6 mars 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-369/00, Konungariket Nederländerna mot Europeiska unionens råd

⁽¹⁾ EGT C 316, 4.11.2000.

Avskrivning av mål C-29/00⁽¹⁾

(2002/C 144/54)

Genom beslut av den 7 februari 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-29/00, Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland.

⁽¹⁾ EGT C 149, 27.5.2000.

Avskrivning av mål C-387/00⁽¹⁾

(2002/C 144/57)

Genom beslut av den 22 mars 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-387/00, Europaparlamentet mot Europeiska unionens råd.

⁽¹⁾ EGT C 355, 9.12.2000.

Avskrivning av mål C-321/00⁽¹⁾

(2002/C 144/55)

Genom beslut av den 20 mars 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-321/00, Förbundsrepubliken Tyskland mot Europeiska gemenskapernas kommission.

⁽¹⁾ EGT C 335, 25.11.2000.

Avskrivning av mål C-393/00⁽¹⁾

(2002/C 144/58)

Genom beslut av den 24 januari 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-393/00, Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland.

⁽¹⁾ EGT C 355, 9.12.2000.

Avskrivning av mål C-407/00⁽¹⁾

(2002/C 144/59)

Genom beslut av den 20 mars 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-407/00, Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Österrike.

(¹) EGT C 28, 27.1.2001.

Avskrivning av mål C-408/00⁽¹⁾

(2002/C 144/60)

Genom beslut av den 22 februari 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-408/00, Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland.

(¹) EGT C 28, 27.1.2001.

Avskrivning av mål C-461/00⁽¹⁾

(2002/C 144/61)

Genom beslut av den 1 mars 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-461/00, Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Österrike.

(¹) EGT C 45, 10.2.2001.

Avskrivning av mål C-462/00⁽¹⁾

(2002/C 144/62)

Genom beslut av den 1 mars 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-462/00, Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Österrike.

ning av mål C-462/00, Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Österrike.

(¹) EGT C 45, 10.2.2001.

Avskrivning av mål C-235/01⁽¹⁾

(2002/C 144/63)

Genom beslut av den 9 januari 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-235/01, Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien.

(¹) EGT C 245, 1.9.2001.

Avskrivning av mål C-242/01⁽¹⁾

(2002/C 144/64)

Genom beslut av den 7 februari 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-242/01, Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg.

(¹) EGT C 212, 28.7.2001.

Avskrivning av de förenade målen C-269/01 och C-270/01⁽¹⁾

(2002/C 144/65)

Genom beslut av den 22 mars 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av de förenade målen C-269/01 och C-270/01 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Civile e Penale di L'Aquila), Flora Panepucci mot Rina Iannarelli (C-269/01) och Attilio Maria Cecchini mot Mario Basile.

(¹) EGT C 275, 29.9.2001.

Avskrivning av mål C-282/01⁽¹⁾

(2002/C 144/66)

Genom beslut av den 21 mars 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-282/01, Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Portugal.

(¹) EGT C 245, 1.9.2001.

Avskrivning av mål C-287/01⁽¹⁾

(2002/C 144/67)

Genom beslut av den 11 april 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-287/01, Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike.

(¹) EGT C 245, 1.9.2001.

Avskrivning av mål C-288/01⁽¹⁾

(2002/C 144/68)

Genom beslut av den 6 mars 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskriv-

ning av mål C-288/01 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht), Ulf Thomsen mot Finanzamt Flensburg.

(¹) EGT C 275, 29.9.2001.

Avskrivning av mål C-350/01⁽¹⁾

(2002/C 144/69)

Genom beslut av den 6 mars 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-350/01, Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien.

(¹) EGT C 317, 10.11.2001.

Avskrivning av mål C-409/01⁽¹⁾

(2002/C 144/70)

Genom beslut av den 22 mars 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-409/01 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Civile e Penale di L'Aquila), Rolando Salustest mot Giovanni Petrucci.

(¹) EGT C 348, 8.12.2001.

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

den 28 februari 2002

i mål T-308/94: Cascades SA mot Europeiska gemenskapernas kommission⁽¹⁾

(Konkurrens – Artikel 85.1 i EG-fördraget (nu artikel 81.1 EG) – Ansvar för rättsstridigt beteende – Böter – Överklagande – Återförvisning till förstainstansrätten – Likabehandling – Rättskraft)

(2002/C 144/71)

(Rättegångsspråk: franska)

I mål T-308/94, Cascades SA, Bagnolet (Frankrike), företrätt av advokaten J.-Y. Art, med delgivningsadress i Luxemburg, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: R. Lyal och É. Gippini Fournier), angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 94/601/EG av den 13 juli 1994 om ett förfarande för tillämpning av artikel 85 i EG-fördraget (IV/C/33.833 – kartong) (EGT L 243, s. 1), har förstainstansrätten (första avdelningen i utökad sammansättning), sammansatt av ordföranden B. Vesterdorf samt domarna K. Lenaerts, J. Pirrung, M. Vilaras och N.J. Forwood, justitiesekreterare: byrådirektören D. Christensen, den 28 februari 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Det bötesbelopp som ålagts sökanden genom artikel 3 i kommissionens beslut 94/601/EG av den 13 juli 1994 om ett förfarande för tillämpning av artikel 85 i EG-fördraget (IV/C/33.833 – kartong) fastställs till 13 538 000 euro.
- 2) Sökanden skall bära fem sjättedelar av sina egna och kommissionens rättegångskostnader vid domstolen och förstainstansrätten, inklusive den rättegångskostnad som är hänförlig till det interimistiska förfarandet.
- 3) Kommissionen skall bära en sjättedel av sökandens och sina egna rättegångskostnader vid domstolen och förstainstansrätten, inklusive den rättegångskostnad som är hänförlig till det interimistiska förfarandet.

⁽¹⁾ EGT C 351, 10.12.1994.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 28 februari 2002

i mål T-395/94: Atlantic Container Line AB m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission⁽¹⁾

(Konkurrens – Linjekonferenser – Förordning (EEG) nr 4056/86 – Tillämpningsområde – Gruppundantag – Förordning (EEG) nr 1017/68 – Enskilt undantag)

(2002/C 144/72)

(Rättegångsspråk: engelska)

Förstainstansrätten, tredje avdelningen (ordföranden K. Lenaerts samt domarna J. Azizi och M. Jaeger; justitiesekreterare: rättssekreteraren Y. Mottard), har den avkunnat dom i mål T-395/94: Atlantic Container Line AB, Göteborg (Sverige), Cho Yang Shipping Co. Ltd, Seoul (Sydkorea), DSR-Senator Line GmbH, Bremen (Tyskland), Hapag Lloyd AG, Hamburg (Tyskland), Mediterranean Shipping Company SA, Genève (Schweiz), A.P. Møller-Mærsk Line, Köpenhamn (Danmark), Nedlloyd Lijnen BV, Rotterdam (Nederländerna), Neptune Orient Lines Ltd, Singapore (Singapore), Nippon Yusen Kaisha (NYK Line), Tokyo (Japan), Orient Overseas Container Line (UK) Ltd, Levington (Förenade kungariket), P & O Containers Ltd, London, Polish Ocean Line (POL), Gdansk (Polen), Sea-Land Service Inc., Jersey City, New Jersey (Amerikas förenta stater), Tecomar SA de CV, Mexico (Mexiko), Transportación Marítima Mexicana SA de CV, Mexico, (ombud: inledningsvis J. Pheasant, N. Bromfield och S. Kim och därefter M. Levitt, solicitors, med delgivningsadress i Luxemburg), med stöd av The European Community Shipowners' Association ASBL, Bryssel (ombud: D. Waelbroeck, avocat), och av The Japanese Shipowners' Association, Tokyo (ombud: inledningsvis N. Forwood, QC, och P. Rutley, solicitor, och därefter F. Murphy, avocat, med delgivningsadress i Luxemburg) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: B. Langeheine och R. Lyal), med stöd av The Freight Transport Association Ltd, Tunbridge Wells (Förenade kungariket), som omfattar The British Shipping Council, av Association des utilisateurs de transport de fret, Paris (Frankrike), som omfattar Conseil des chargeurs français, och av The European Council of Transport Users ASBL, Bryssel, som omfattar The European Shippers Council (ombud: M. Clough, solicitor-advocate, QC, med delgivningsadress i Luxemburg) angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 94/980/EG av den 19 ok-

tober 1994 om ett förfarande enligt artikel 85 i EG-fördraget (IV/34.446 – Trans-Atlantic Agreement) (EGT L 376, s. 1). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Artikel 5 i kommissionens beslut 94/980/EG av den 19 oktober 1994 om ett förfarande enligt artikel 85 i EG-fördraget (IV/34.446 – Trans-Atlantic Agreement) ogiltigförklaras.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Sökandena skall bära sina egna rättegångskostnader samt ersätta fyra femtedelar av de rättegångskostnader som uppkommit för kommissionen och för intervenienterna The Freight Transport Association Ltd, Association des utilisateurs de transport de fret och The European Council of Transport Users ASBL, inbegripet rättegångskostnaderna i samband med de två förfarandena om interimistiska åtgärder T-395/94 R och T-395/94 R II.
- 4) Kommissionen skall bära en femtedel av sina rättegångskostnader.
- 5) Intervenienterna The Freight Transport Association Ltd, Association des utilisateurs de transport de fret och The European Council of Transport Users ASBL skall bära en femtedel av sina rättegångskostnader.
- 6) Intervenienterna The European Community Shipowners' Association ASBL og The Japanese Shipowners' Association skall bära sina egna rättegångskostnader, inbegripet rättegångskostnaderna i samband med de två förfarandena om interimistiska åtgärder T-395/94 R och T-395/94 R II.

(¹) EGT C 392, 31.12.1994.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

den 28 februari 2002

i mål T-18/97: Atlantic Container Line AB m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(Konkurrens – Linjekonferenser – Avtal om fastställande av priser för landtransporter vid kombinerade transporter – Förordning nr 1017/68 – Anmälan – Immunitet – Upptagande till sakprövning)

(2002/C 144/73)

(Rättegångsspråk: engelska)

I mål T-18/97, Atlantic Container Line AB, Göteborg (Sverige), Cho Yang Shipping Co. Ltd, Söul (Sydkorea), DSR-Senator Lines GmbH, Bremen (Tyskland), Hanjin Shipping Co. Ltd, Söul, Neptune Orient Lines Ltd, Singapore (Singapore), Nippon Yusen Kaisha (NYK Line), Tokyo (Japan), Orient Overseas Container Line (UK) Ltd, Levington (Förenade kungariket), P & O Nedlloyd BV, Rotterdam (Nederländerna), P & O Containers Ltd, London (Förenade kungariket), Hapag-Lloyd AG, Hamburg (Tyskland), A.P. Møller-Mærsk Line, Köpenhamn (Danmark), Mediterranean Shipping Company SA, Genève (Schweiz), POL-Atlantic, Gdynia (Polen), Sea-Land Service Inc., Charlotte (Förenta staterna), Tecomar SA de CV, Mexiko (Mexiko), Transportación Marítima Mexicana SA de CV, Mexiko, företrädda av advokaterna J. Pheasant och N. Bromfield, med delgivningsadress i Luxemburg, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: R. Lyal), med stöd av Republiken Frankrike (ombud: K. Rispal-Bellanger och R. Loosli-Surrans), angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(96) 3414 slutligt av den 26 november 1996 om ett förfarande enligt artikel 85 i EG-fördraget (ärende nr IV/35.134 – Trans-Atlantic Conference Agreement), har förstainstansrätten (tredje avdelningen), sammansatt av ordföranden K. Lenaerts samt domarna J. Azizi och M. Jaeger, justitiesekreterare: Y. Mottard, rättssekreterare, den 28 februari 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Talan avvisas.
- 2) Sökandena skall bära sina egna rättegångskostnader och ersätta kommissionens rättegångskostnader.
- 3) Republiken Frankrike skall bära sina egna rättegångskostnader.

(¹) EGT C 94, 22.3.1997.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

den 28 februari 2002

i mål T-598/97: **British Shoe Corporation Footwear Supplies Ltd m.fl. mot Europeiska unionens råd**⁽¹⁾**(Antidumpning – Talan om ogiltigförklaring – Avvisning)**

(2002/C 144/74)

(Rättegångsspråk: engelska)

I mål T-598/97, British Shoe Corporation Footwear Supplies Ltd, Leicester (Förenade kungariket), Clarks International Ltd, Somerset (Förenade kungariket), Deichmann-Schuhe GmbH & Co Vertriebs KG, Essen (Tyskland), Groupe André SA, Paris (Frankrike), Reno Versandhandel GmbH, Thaleischweiler-Froschen (Tyskland), Leder & Schuh AG, Graz (Österrike), företrädna av A. Bell och M. Powell, solicitors, med delgivningsadress i Luxemburg, med stöd av Foreign Trade Association (FTA), företrätt av advokaten B. Sheridan, med delgivningsadress i Luxemburg, mot Europeiska unionens råd (ombud: S. Marquardt, H.-J. Rabe och G. Berrisch), med stöd av Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: V. Kreuzschitz, S. Meany och N. Khan) och av Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC), företrätt av advokaterna P. Vlaeminck, J. Holmens och L. Van Den Hende, med delgivningsadress i Luxemburg, angående en talan om ogiltigförklaring av rådets förordning (EG) nr 2155/97 av den 29 oktober 1997 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa skodon med överdelar av textilmaterial och med ursprung i Folkrepubliken Kina och Indonesien och slutgiltigt uttag av den preliminära tullen (EGT L 298, s. 1), har förstainstansrätten (fjärde avdelningen i utökad sammansättning), sammansatt av ordföranden P. Mengozzi samt domarna R. García-Valdecasas, V. Tiili, R.M. Moura Ramos och J.D. Cooke, justitiesekreterare: byrådirektören J. Palacio González, den 28 februari 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) *Talan avvisas.*
- 2) *Sökandena skall bära sin rättegångskostnad och solidariskt ersätta rådets rättegångskostnad, med undantag av de kostnader som hänger samman med Foreign Trade Associations intervention och Confédération européenne de l'industrie de la chaussure rättegångskostnad.*

3) *Foreign Trade Association skall bära sin rättegångskostnad och den kostnad som rådet har förorsakats till följd av dess intervention.*

4) *Kommissionen skall bära sin rättegångskostnad.*

⁽¹⁾ EGT C 55, 20.2.1998.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

den 28 februari 2002

i mål T-155/98: **Société internationale de diffusion et d'édition (SIDE) mot Europeiska gemenskapernas kommission**⁽¹⁾**(Statligt stöd – Driftstöd – Artikel 92.1 och 92.3 d i EG-fördraget (nu artikel 87.1 och 87.3 d EG i ändrad lydelse) – Villkor för undantag från förbudet i artikel 92.1 i fördraget – Referensmarknad – Exportstöd till boksektorn)**

(2002/C 144/75)

(Rättegångsspråk: franska)

I mål T-155/98, Société internationale de diffusion et d'édition (SIDE), Bagnaux (Frankrike), företrätt av advokaten N. Coutrelis, med delgivningsadress i Luxemburg, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Rozet och B. Mongin), med stöd av Republiken Frankrike (ombud: J.-F. Dobelle, G. de Bergues och F. Million), angående en talan om ogiltigförklaring av artikel 1 sista meningen i kommissionens beslut 1999/133/EG av den 10 juni 1998 om statligt stöd till förmån för Coopérative d'exportation du livre français (CELF) (EGT 1999, L 44, s. 37), har förstainstansrätten (fjärde avdelningen i utökad sammansättning), sammansatt av ordföranden P. Mengozzi samt domarna R. García-Valdecasas, V. Tiili, R.M. Moura Ramos och J.D. Cooke, justitiesekreterare: byrådirektören D. Christensen, den 28 februari 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) *Artikel 1 sista meningen i kommissionens beslut 1999/133/EG av den 10 juni 1998 om statligt stöd till förmån för Coopérative d'exportation du livre français (CELF) ogiltigförklaras.*

2) Svaranden skall bära sin rättegångskostnad och ersätta sökandens rättegångskostnad.

3) Republiken Frankrike skall bära sin rättegångskostnad.

(¹) EGT C 378, 5.12.1998.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

den 20 mars 2002

i mål T-17/99: KE KELIT Kunststoffwerk GmbH mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(Konkurrens – Konkurrensbegränsande samverkan – Fjärrvärmerör – Artikel 85 i EG-fördraget (nu artikel 81 EG) – Böter – Likabehandling – Riktlinjer för beräkning av böter – Retroaktiv verkan saknas)

(2002/C 144/76)

(Rättegångsspråk: tyska)

I mål T-17/99, KE KELIT Kunststoffwerk GmbH, Linz (Österrike), företrätt av advokaterna G. Grassner och W. Löbl, med delgivningsadress i Luxemburg, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: W. Mölls och E. Gippini Fournier), angående en talan om, i första hand, ogiltigförklaring av kommissionens beslut 1999/60/EG av den 21 oktober 1998 om ett förfarande enligt artikel 85 i EG-fördraget (IV/35.691/E-4 – Kartellen för fjärrvärmerör) (EGT L 24, 1999, s. 1) eller, i andra hand, nedsättning av de böter som sökanden har ålagts genom beslutet, har förstainstansrätten (fjärde avdelningen), sammansatt av ordföranden P. Mengozzi samt domarna V. Tiili och R.M. Moura Ramos, justitiesekreterare: byrådirektören G. Herzig, den 20 mars 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) Talan ogillas.

2) Sökanden skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 86, 27.3.1999.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

den 20 mars 2002

i mål T-23/99: LR AF 1998 A/S mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(Konkurrens – Konkurrensbegränsande samverkan – Fjärrvärmerör – Artikel 85 i EG-fördraget (nu artikel 81 EG) – Fortlöpande överträdelse – Bojkott – Insyn i akten – Böter – Riktlinjer för beräkning av böter – Retroaktiv verkan saknas – Skydd för berättigade förväntningar)

(2002/C 144/77)

(Rättegångsspråk: engelska)

I mål T-23/99, LR AF 1998 A/S, tidigare Løgstør Rør A/S, Løgstør (Danmark), företrätt av advokaterna D. Waelbroeck och H. Peytz, med delgivningsadress i Luxemburg, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: P. Olivier och E. Gippini Fournier), angående en talan om, i första hand, ogiltigförklaring av kommissionens beslut 1999/60/EG av den 21 oktober 1998 om ett förfarande enligt artikel 85 i EG-fördraget (IV/35.691/E-4 – Kartellen för fjärrvärmerör) (EGT L 24, 1999, s. 1) eller, i andra hand, nedsättning av de böter som sökanden har ålagts genom beslutet, har förstainstansrätten (fjärde avdelningen), sammansatt av ordföranden P. Mengozzi samt domarna V. Tiili och R.M. Moura Ramos, justitiesekreterare: byrådirektören G. Herzig, den 20 mars 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) Talan ogillas.

2) Sökanden skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 86, 27.3.1999.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

den 20 mars 2002

i mål T-28/99: Sigma Technologie di rivestimento Srl mot Europeiska gemenskapernas kommission (1)

(Konkurrens – Konkurrensbegränsande samverkan – Fjärrvärmerör – Artikel 85 i EG-fördraget (nu artikel 81 EG) – Bevis på deltagande i ett övergripande avtal – Böter)

(2002/C 144/78)

(Rättegångsspråk: italienska)

I mål T-28/99, Sigma Technologie di rivestimento Srl, Lonato (Italien), företrätt av advokaterna A. Pappalardo, M. Pappalardo och M. Merola, med delgivningsadress i Luxemburg, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: L. Pignataro och E. Gippini Fournier), angående en talan om, i första hand, ogiltigförklaring av artikel 1 i kommissionens beslut 1999/60/EG av den 21 oktober 1998 om ett förfarande enligt artikel 85 i EG-fördraget (IV/35.691/E-4 – Kartellen för fjärrvärmerör) (EGT L 24, 1999, s. 1) eller, i andra hand, nedsättning av de böter som sökanden har ålagts genom beslutet, har förstainstansrätten (fjärde avdelningen), sammansatt av ordföranden P. Mengozzi samt domarna V. Tiili och R.M. Moura Ramos, justitiesekreterare: byrådirektören J. Palacio González, den 20 mars 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Artikel 1 i kommissionens beslut 1999/60/EG av den 21 oktober 1998 om ett förfarande enligt artikel 85 i EG-fördraget (IV/35.691/E-4 – Kartellen för fjärrvärmerör) ogiltigförklaras i den del det slås fast att sökanden överträtt artikel 85.1 i fördraget genom att – utöver i en överträdelse beträffande den italienska marknaden – även ha deltagit i en kartell som täckte hela den gemensamma marknaden.
- 2) Artikel 3 i i beslutet ogiltigförklaras i den del sökanden åläggs att betala böter vars belopp beräknats utifrån att sökanden deltog i en kartell som täckte hela den gemensamma marknaden och att sökanden uppsåtligen fortsatte överträdelsen beträffande den italienska marknaden.

- 3) Böterna som sökanden ålagts att betala genom artikel 3 i i beslutet sätts ned till 300 000 euro.
- 4) Talan ogillas i övrigt.
- 5) Sökanden skall bära sin rättegångskostnad och ersätta en tredjedel av kommissionens rättegångskostnad.
- 6) Kommissionen skall bära två tredjedelar av sin rättegångskostnad.

(1) EGT C 100, 10.4.1999.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

den 20 mars 2002

i mål T-31/99: ABB Asea Brown Boveri Ltd mot Europeiska gemenskapernas kommission (1)

(Konkurrens – Konkurrensbegränsande samverkan – Fjärrvärmerör – Artikel 85 i EG-fördraget (nu artikel 81 EG) – Principen om god förvaltningssed – Böter – Riktlinjer för beräkning av böter – Skydd för berättigade förväntningar)

(2002/C 144/79)

(Rättegångsspråk: engelska)

I mål T-31/99, ABB Asea Brown Boveri Ltd, Zürich (Schweiz), företrätt av advokaterna A. Weitbrecht och S. Völcker, med delgivningsadress i Luxemburg, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: P. Oliver och E. Gippini Fournier), angående en talan om, i första hand, ogiltigförklaring av artikel 3 i kommissionens beslut 1999/60/EG av den 21 oktober 1998 om ett förfarande enligt artikel 85 i EG-fördraget (IV/35.691/E-4 – Kartellen för fjärrvärmerör) (EGT L 24, 1999, s. 1) eller, i andra hand, nedsättning av de böter som sökanden har ålagts genom beslutet, har förstainstansrätten (fjärde avdelningen), sammansatt av ordföranden P. Mengozzi samt domarna V. Tiili och R.M. Moura Ramos, justitiesekreterare: byrådirektören G. Herzig, den 20 mars 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Det bötesbelopp som sökanden ålagts att betala genom artikel 3 a i kommissionens beslut 1999/60/EG av den 21 oktober 1998 om ett förfarande enligt artikel 85 i EG-fördraget (IV/35.691/E-4: Kartellen för fjärrvärmerör) sätts ned till 65 000 000 euro.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Sökanden skall bära sin rättegångskostnad och ersätta 90 procent av kommissionens rättegångskostnad.
- 4) Kommissionen skall bära 10 procent av sin rättegångskostnad.

(¹) EGT C 121, 1.5.1999.

- 1) Talan ogillas.
- 2) Sökandena skall bära sina egna rättegångskostnader samt ersätta kommissionens rättegångskostnad.
- 3) Intervenienten skall bära sin egen rättegångskostnad.

(¹) EGT C 246, 28.8.1999.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

den 21 mars 2002

i mål T-131/99: Michael Hamilton Shaw och Timothy John Falla mot Europeiska gemenskapernas kommission⁽¹⁾

(Konkurrens – Avtal om inköp av öl – Klagomål – Individuellt undantag – Artikel 85.3 i EG-fördraget (nu artikel 81.3 EG))

(2002/C 144/80)

(Rättegångsspråk: engelska)

I mål T-131/99, Michael Hamilton Shaw, Wixford, Near Alcester, Warwickshire (Förenade kungariket), Timothy John Falla, Brighton (Förenade kungariket), företrädna av J. H. Maitland-Walker, solicitor, med delgivningsadress i Luxemburg, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: P. Oliver, K. Wiedner och N. Khan), med stöd av Whitbread plc, London (Förenade kungariket), företrätt av N. Green, QC, J. Flynn och M. Lowe, solicitors, med delgivningsadress i Luxemburg, angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 1999/230/EG av den 24 februari 1999 om ett förfarande enligt artikel 85 i EG-fördraget (ärende IV/35.079/F3 – Whitbread) (EGT L 88, s. 26), har förstainstansrätten (tredje avdelningen), sammansatt av ordföranden J. Azizi samt domarna K. Lenaerts och M. Jaeger, justitiesekreterare: byrådirektören J. Palacio González, den 21 mars 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

den 20 mars 2002

i mål T-175/99: UPS Europe SA mot Europeiska gemenskapernas kommission⁽¹⁾

(Konkurrens – Missbruk av dominerande ställning – Postsektorn – Tjänster av allmänt ekonomiskt intresse – Användning av inkomster från en monopoliserad marknad – Förvärv av gemensam kontroll av ett företag som verkar på en konkurrensutsatt marknad – Motivering)

(2002/C 144/81)

(Rättegångsspråk: engelska)

I mål T-175/99, UPS Europe SA, Bryssel (Belgien), företrätt av advokaterna T. R. Ottervanger och D. Arts, med delgivningsadress i Luxemburg, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: B. Doherty och K. Wiedner), med stöd av Deutsche Post AG, Bonn (Tyskland), företrätt av advokaten J. Sedemund, med delgivningsadress i Luxemburg, angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut SG (99) D/4155 av den 10 juni 1999 att avslå sökandens klagomål av den 8 juni 1998, i den del beslutet avser artikel 82 EG och Deutsche Post AG:s förvärv av delar av DHL International Ltd, har förstainstansrätten (fjärde avdelningen i utökad sammansättning), sammansatt av ordföranden P. Mengozzi samt domarna R. García-Valdecasas, V. Tiili, R. M. Moura Ramos och J. D. Cooke, justitiesekreterare: byrådirektören D. Christensen, den 20 mars 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Sökanden skall bära sin rättegångskostnad och ersätta svarandens och intervenientens rättegångskostnader.*

(¹) EGT C 281, 2.10.1999.

- 3) *Intervenienten skall bära sin rättegångskostnad.*

(¹) EGT C 6, 8.1.2000.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

den 21 mars 2002

i mål T-231/99: Colin Joynson mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(Konkurrens – Ölleveransavtal – Individuellt undantag – Artikel 81.3 EG)

(2002/C 144/82)

(Rättegångsspråk: engelska)

I mål T-231/99, Colin Joynson, Manchester (Förenade kungariket), företräd av B. Bedford, barrister, S. Ferdinand, J. Kelly, A. Oliver, E. Bonner-Evans, T. Malyn och M. Noble, solicitors, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: K. Wiedner och N. Khan), med stöd av Bass plc, London (Förenade kungariket), företrätt av M. Farquharson, J. Block och N. Green, solicitors, med delgivningsadress i Luxemburg, angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 1999/473/EG av den 16 juni 1999 om ett förfarande enligt artikel 81 i EG-fördraget (ärende IV/36.081/F3 – Bass) (EGT L 186, s. 1), har förstainstansrätten (tredje avdelningen), sammansatt av ordföranden J. Azizi samt domarna K. Lenaerts och M. Jaeger, justitiesekreterare: byrådirektören J. Palacio González, den 21 mars 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Sökanden skall bära sin egen rättegångskostnad och ersätta kommissionens rättegångskostnad.*

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

den 26 februari 2002

i mål T-323/99: Industrie Navali Meccaniche Affini SpA (INMA) och Italia Investimenti SpA (Itainvest) mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(Statligt stöd – Varvsindustrin – Begreppet stöd – Bristande motivering)

(2002/C 144/83)

(Rättegångsspråk: italienska)

I mål T-323/99, Industrie Navali Meccaniche Affini SpA (INMA), La Spezia (Italien), i likvidation, företrätt av S. Capparucci, och Italia Investimenti SpA (Itainvest), Rom (Italien), i detta mål företräd av advokaterna G.M. Roberti och F. Sciaudone, med delgivningsadress i Luxemburg, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: K.-D. Borchardt och, inledningsvis, A. Abate och E. Cappelli, sedan, Abate och G. Conte), angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2000/262/EG av den 20 juli 1999 om det statliga stöd som Italien har genomfört till förmån för varvet INMA genom det offentliga holdingbolaget Itainvest (f.d. GEPI) (EGT L 83, 2000, s. 21), har förstainstansrätten (femte avdelningen i utökad sammansättning), sammansatt av ordföranden P. Lindh samt domarna R. García-Valdecasas, J.D. Cooke, M. Vilaras och N.J. Forwood, justitiesekreterare: byrådirektören J. Palacio González, den 26 februari 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) *Kommissionens beslut 2000/262/EG av den 20 juli 1999 om det statliga stöd som Italien har genomfört till förmån för varvet INMA genom det offentliga holdingbolaget Itainvest (f.d. GEPI) ogiltigförklaras.*

2) Kommissionen skall bära sin rättegångskostnad och ersätta sökandenas rättegångskostnader.

(¹) EGT C 47, 19.2.2000.

3) Intervenienterna skall bära sina rättegångskostnader.

(¹) EGT C 102, 8.4.2000.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

den 26 februari 2002

i mål T-17/00: Willi Rothley m.fl. mot Europaparlamentet(¹)

(Europaparlamentets rättsakt – Talan om ogiltigförklaring – Upptagande till sakprövning – Parlamentsledamöters immunitet – Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) – Behörighet att utföra utredningar)

(2002/C 144/84)

(Rättegångsspråk: tyska)

I mål T-17/00, Willi Rothley, Rockenhausen (Tyskland), och de övriga 70 sökande som namnges i en bilaga till denna dom, företrädna av advokaterna H.-J. Rabe och G. Berrisch, mot Europaparlamentet (ombud: J. Schoo och H. Krück), med stöd av Europeiska unionens råd (ombud: J. Aussant, M. Bauer och I. Díez Parra), Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J.-L. Dewost, H.-P. Hartvig och U. Wölker), Konungariket Nederländerna (ombud: H. G. Sevenster och J. van Bakel) och Republiken Frankrike (ombud: G. de Bergues, S. Pailler, C. Vasak och L. Bernheim), angående en talan om ogiltigförklaring av Europaparlamentets beslut av den 18 november 1999 om ändring av arbetsordningen till följd av det interinstitutionella avtalet av den 25 maj 1999 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen, om interna utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF), förstainstansrätten (femte avdelningen), sammansatt av ordföranden P. Lindh samt domarna R. Garcia-Valdecasas och J.D. Cooke, justitiesekreterare: byrådirektören D. Christensen, den 26 februari 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Talan avvisas.
- 2) Sökandena skall bära sina rättegångskostnader och ersätta svarandens rättegångskostnad i målet rörande huvudsaken och förfarandet om interimistiska åtgärder.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

den 27 februari 2002

i mål T-34/00: Eurocool Logistik GmbH mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)(¹)

(Gemenskapsvarumärke – Uttrycket EUROCOOL – Iakttagande av rätten till försvar – Absolut registreringshinder – Särskiljningsförmåga – Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 40/94)

(2002/C 144/85)

(Rättegångsspråk: tyska)

I mål T-34/00, Eurocool Logistik GmbH, Linz (Österrike), företrätt av advokaten G. Secklehner, med delgivningsadress i Luxemburg, mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: O. Montalto, E. Joly och G. Schneider), angående en talan som väckts mot det beslut som har fattats av första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 9 december 1999 (ärende R 233/1999-1), angående registreringen av uttrycket EUROCOOL som gemenskapsvarumärke, har förstainstansrätten (fjärde avdelningen), sammansatt av ordföranden P. Mengozzi samt domarna V. Tiili och R.M. Moura Ramos, justitiesekreterare: byrådirektören D. Christensen, den 27 februari 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Punkt 1 i det beslut som har fattats av första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 9 december 1999 (ärende R 233/1999-1) ogiltigförklaras.
- 2) Talan ogillas i övrigt.

3) Svaranden skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 122, 29.4.2000.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

den 27 februari 2002

i mål T-79/00: Rewe Zentral AG mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (¹)

(Gemenskapsvarumärke – Uttrycket LITE – Iakttagande av rätten till försvar – Verkningslös grund – Absolut registreringshinder – Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 40/94)

(2002/C 144/86)

(Rättegångsspråk: tyska)

I mål T-79/00, Rewe Zentral AG, Köln (Tyskland), företrätt av advokaten M. Kinkeldey, mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: inledningsvis företräd av V. Melgar och P. von Kapff, därefter av V. Melgar och G. Schneider), angående en talan om ogiltigförklaring av det beslut som fattats av tredje överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 27 januari 2000 (ärende R 275/1999-3) beträffande registrering av uttrycket LITE som gemenskapsvarumärke, har förstainstansrätten (fjärde avdelningen), sammansatt av ordföranden P. Mengozzi samt domarna V. Tiili och R.M. Moura Ramos, justitiesekreterare: byrådirektören D. Christensen, den 27 februari 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Talan ogillas.
- 2) Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.

(¹) EGT C 163, 10.6.2000.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

den 27 februari 2002

i mål T-106/00: Streamserve Inc. mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (¹)

(Gemenskapsvarumärke – Uttrycket STREAMSERVE – Absoluta registreringshinder – Artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 40/94 – Principen om förbud mot diskriminering)

(2002/C 144/87)

(Rättegångsspråk: engelska)

I mål T-106/00, Streamserve Inc., Raleigh, North Carolina (Amerikas förenta stater), företrätt av advokat M. Nedstrand, mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: A. di Carlo och G. Humphreys), angående en talan om ogiltigförklaring av det beslut som fattats av andra överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 28 februari 2000 (ärende R 423/1999-2) angående registrering av uttrycket STREAMSERVE som gemenskapsvarumärke, har förstainstansrätten (fjärde avdelningen), sammansatt av ordföranden P. Mengozzi samt domarna V. Tiili och R.M. Moura Ramos, justitiesekreterare: byrådirektören D. Christensen, den 27 mars 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Det beslut som fattats av andra överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 28 februari 2000 (ärende R 423/1999-2) ogiltigförklaras vad beträffar varor som ingår i kategorierna "manualer" och "publikationer".
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Sökanden skall bära sina kostnader samt ersätta två tredjedelar av svarandens kostnader. Svaranden skall bära en tredjedel av sina kostnader.

(¹) EGT C 176, 24.6.2000.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

den 20 februari 2002

i mål T-170/00: Förde-Reederei GmbH mot Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission⁽¹⁾

(Gemenskapens utomobligatoriska ansvar – Direktiv 92/12/EEG om allmänna regler för punktskattepliktiga varor – Skada som orsakats av att övergångsbestämmelserna avseende skattebefrielse för varor som fartygsresenärer förvärvat under sjöresa mellan två medlemsstater har upphört att gälla)

(2002/C 144/88)

(Rättegångsspråk: tyska)

I mål T-170/00, Förde-Reederei GmbH, Flensburg (Tyskland), företrätt av advokaterna U. Schrömbges och L. Harings, med delgivningsadress i Luxemburg, mot Europeiska unionens råd (ombud: A.-M. Colaert och J.-P. Hix) och Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: E. Traversa, R. Lyal och K. Gross), angående en talan om ersättning för den skada som sökanden påstår sig ha lidit på grund av att övergångsbestämmelserna för skattefrihet i artikel 28 i rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor (EGT L 76, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 2, s. 57) har upphört att gälla, har förstainstansrätten (andra avdelningen), sammansatt av ordföranden R.M. Moura Ramos samt domarna J. Pirrung och A.W.H. Meij, justitiesekreterare: byrådirektören D. Christensen, den 20 februari 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Talan ogillas.
- 2) Sökanden skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EGT C 259, 9.9.2000.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

den 27 februari 2002

i mål T-219/00: Ellos AB mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke – Ordet ELLOS – Absolut registreringshinder – Beskrivande karaktär – Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 40/94)

(2002/C 144/89)

(Rättegångsspråk: engelska)

I mål T-219/00, Ellos AB, Borås (Sverige), företrätt av advokaten G. Bergqvist, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: F. López de Rego och J. F. Crespo Carrillo), angående en talan om ogiltigförklaring av det beslut som fattats av första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 15 juni 2000 (ärende R 385/1999-1) att inte registrera uttrycket ELLOS som gemenskapsvarumärke, har förstainstansrätten (fjärde avdelningen), sammansatt av ordföranden P. Mengozzi samt domarna V. Tiili och R.M. Moura Ramos, justitiesekreterare: byrådirektören D. Christensen, den 27 februari 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Beslutet av första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) av den 15 juni 2000 (ärende R 385/1999-1) ogiltigförklaras i den mån det avser tjänster som omfattas av klass 35 i Niceöverenskommelsen och som motsvarar följande beskrivning: "kundservice vid postorderförsäljning".
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.

⁽¹⁾ EGT C 316, 4.11.2000.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

den 20 mars 2002

i mål T-356/00: DaimlerChrysler AG mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke – Uttrycket CARCARD – Absoluta registreringshinder – Artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 40/94)

(2002/C 144/90)

(Rättegångsspråk: tyska)

I mål T-356/00, DaimlerChrysler AG, Stuttgart (Tyskland), företrätt av advokaten S. Völker, mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: A. von Mühlendahl och D. Schennen), angående en talan som väckts mot det beslut som har fattats av tredje överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 12 september 2000 (ärende R 477/1999-3), angående registreringen av uttrycket CARCARD som gemenskapsvarumärke, har förstainstansrätten (andra avdelningen i utökad sammansättning), sammansatt av ordföranden R.M. Moura Ramos samt domarna V. Tiili, J. Pirrung, P. Mengozzi och A.W.H. Meij, justitiesekreterare: H. Jung, den 20 mars 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) *Det beslut som har fattats av tredje överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 12 september 2000 (ärende R 477/1999-3) ogiltigförklaras i fråga om följande kategorier av varor och tjänster:*

- "stationär och flyttbar utrustning för databehandling; program lagrade på databärare för data-, text- eller bildbehandling", vilka omfattas av klass 9,
- "förmedling och fakturering av avgifter, nämligen telefonavgifter; finansiering och avsättningsfinansiering samt förmedling därav; fakturering för service- och garantitjänster", vilka omfattas av klass 36,
- "förmedling av service- och garantitjänster", vilka omfattas av klass 37,
- "förmedling av telekommunikationstjänster, nämligen telefoni, telefonsvarartjänster, information; telekommunikationstjänster, nämligen telefoni, telefonsvarartjänster, information", vilka omfattas av klass 38,

— "uthyrning och leasing av utrustning för databehandling; utarbetande av bokförings- och faktureringsprogram; tillfällig inkvartering; förmedling eller bokning av hotell- eller pensionatlogi", vilka omfattas av klass 42.

2) *Talan ogillas i övrigt.*

3) *Sökanden skall bära sina kostnader och ersätta hälften av svarandens kostnader. Svaranden skall bära den andra hälften av sina kostnader.*

⁽¹⁾ EGT C 28, 27.1.2001.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

den 20 mars 2002

i mål T-358/00: DaimlerChrysler AG mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke – Uttrycket TRUCKCARD – Absoluta registreringshinder – Artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 40/94)

(2002/C 144/91)

(Rättegångsspråk: tyska)

I mål T-358/00, DaimlerChrysler AG, Stuttgart (Tyskland), företrätt av advokaten S. Völker, mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: A. von Mühlendahl och D. Schennen), angående en talan som väckts mot det beslut som har fattats av tredje överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 12 september 2000 (ärende R 569/1999-3), angående registreringen av uttrycket TRUCKCARD som gemenskapsvarumärke, har förstainstansrätten (andra avdelningen i utökad sammansättning), sammansatt av ordföranden R.M. Moura Ramos samt domarna V. Tiili, J. Pirrung, P. Mengozzi och A.W.H. Meij, justitiesekreterare: H. Jung, den 20 mars 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) *Det beslut som har fattats av tredje överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 12 september 2000 (ärende R 569/1999-3) ogiltigförklaras i fråga om följande kategorier av varor och tjänster:*

- "stationär och flyttbar utrustning för databehandling; program lagrade på databärare för data-, text- eller bildbehandling", vilka omfattas av klass 9,

- "förmedling och fakturering av avgifter, nämligen telefonavgifter; finansiering och avsättningsfinansiering samt förmedling därav; fakturering för service- och garantitjänster", vilka omfattas av klass 36,
 - "förmedling av service- och garantitjänster", vilka omfattas av klass 37,
 - "förmedling av telekommunikationstjänster, nämligen telefoni, telefonsvarartjänster, information; telekommunikationstjänster, nämligen telefoni, telefonsvarartjänster, information", vilka omfattas av klass 38,
 - "uthyrning och leasing av utrustning för databehandling; utarbetande av bokförings- och faktureringsprogram; tillfällig inkvartering; förmedling eller bokning av hotell- eller pensionatlogi", vilka omfattas av klass 42.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Sökanden skall bära sina kostnader och ersätta hälften av svarandens kostnader. Svaranden skall bära den andra hälften av sina kostnader.

(¹) EGT C 28, 27.1.2001.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT

av den 21 mars 2002

i mål T-355/99: Vatinel N.V. mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(Talan om ogiltigförklaring – Import av TV-apparater från Turkiet – Anledning saknas att döma i saken)

(2002/C 144/92)

(Rättegångsspråk: franska)

Förstainstansrätten, tredje avdelningen (ordföranden M. Jaeger samt domarna K. Lenaerts och J. Azizi; justitiesekreterare: H. Jung), har den 21 mars 2002 meddelat beslut i mål T-355/99: Vatinel N.V., med säte i Antwerpen (Belgien) (ombud: M. Famchon, avocat, med delgivningsadress i Luxemburg), med stöd av Konungariket Nederländerna (ombud: J. van Bakel och H.G. Sevenster) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: R. Tricot och J. Stuyck) angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut nr K(1999)2286

slutl. (REC 12/98) av den 22 juli 1999, i vilket det fastslås att de importtullar för TV-apparater från Turkiet skall tas ut i efterhand samt att det inte är berättigat att efterge dessa tullar. Beslutet lyder enligt följande:

- 1) Det saknas anledning att avgöra förevarande talan.
- 2) Kommissionen skall ersätta samtliga rättegångskostnader.

(¹) EGT C 79, 18.3.2000.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT

av den 4 mars 2002

i mål T-337/00: Firma Sarah Tex Textil Groß- und Einzelhandel GmbH mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(Talan om ogiltigförklaring – Återkallande av den omtvistade rättsakten – Anledning saknas att döma i saken)

(2002/C 144/93)

(Rättegångsspråk: tyska)

Förstainstansrätten, femte avdelningen (ordföranden J.D. Cooke samt domarna R. García-Veldecasas och P. Lindh; justitiesekreterare: H. Jung), har den 4 mars 2002 meddelat beslut i mål T-337/00: Firma Sarah Tex Textil Groß- und Einzelhandel GmbH, Essen, Tyskland (ombud: advokaten D. Ehle med delgivningsadress i Luxemburg), med stöd av Konungariket Danmark (ombud J. Molde) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: R. Tricot och Núñez Müller) angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 29 juni 2000, dokument C (2000) 1685 slutlig, som tillställts Förbundsrepubliken Tyskland beträffande eftergift av importtull. Beslutet lyder enligt följande:

- 1) Anledning saknas att döma i saken.

2) Kommissionen skall bära sin egen rättegångskostnad och ersätta sökandens rättegångskostnad.

3) Konungariket Danmark skall bära sin rättegångskostnad.

(¹) EGT C 4, 6.1.2001.

förstainstansrättens ordförande den 26 oktober 2001 meddelat följande beslut:

1. Kommissionens beslut av den 3 juli 2001 angående ett förfarande enligt artikel 82 EG (COMP D3/38.044 – NDC Health/IMS Health: interimistiska åtgärder) får inte verkställas innan förstainstansrätten har avgjort målet i sak.
2. Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.

BESLUT MEDDELAT AV FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE

26 oktober 2001

i mål T-184/01 R: IMS Health Inc. mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Interimistiskt förfarande – Konkurrensrätt – Klagomål – Påstått upphovsrättsintrång – Kommissionens beslut om skyddsåtgärder – Villkor för bifall av interimistiska åtgärder – Fumus boni juris – Krav på skyndsamhet – Intresseavvägning)

(2002/C 144/94)

(Rättegångsspråk: engelska)

I mål T-184/01 R, IMS Health Inc., Fairfield, Connecticut (Amerikas förenta stater), företrätt av N. Levy och J. Temple Lang, solicitors, och R. O'Donoghue, barrister, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: E. Gippini Fournier, A. Whelan och F. Siredney-Garnier) med stöd av AzyX Deutschland GmbH Geopharma Information Services, Neu-Isenburg (Tyskland), företrätt av advokaterna L. Levi, G. Vandersanden och D. Dugois, med delgivningsadress i Luxemburg, och NDC Health Corporation, Atlanta, Georgia (Amerikas förenta stater), företrätt av advokaterna I. Forrester Q.C., F. Fine, Solicitor, C. Price och A.F. Gagliardi, med delgivningsadress i Luxemburg, och NDC Health GmbH & Co. KG, Bad Camberg (Tyskland), företrätt av advokaterna I. Forrester Q.C., F. Fine, M. Powell, Solicitors, C. Price och A.F. Gagliardi, med delgivningsadress i Luxemburg, angående en begäran om interimistiska åtgärder vad gäller kommissionens beslut av den 3 juli 2001 om ett förfarande enligt artikel 82 EG (Mål COMP D3/38.044 – NDC Health/IMS Health: interimistiska åtgärder), har

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT

av den 21 mars 2002

i mål T-235/01, Georgios Caravelis mot Europaparlamentet (¹)

(Talan om ogiltigförklaring – Den omtvistade rättsakten har återkallats – Anledning saknas att döma i saken)

(2002/C 144/95)

(Rättegångsspråk: grekiska)

Förstainstansrätten, femte avdelningen (ordföranden J.D. Cooke samt domarna R. García-Valdecasas och P. Lindh; justitiesekreterare: H. Jung), har den 21 mars 2002 meddelat beslut i mål T-235/01: Georgios Caravelis, Bryssel, tjänsteman vid Europaparlamentet (ombud: advokaten C. Tagaras) mot Europaparlamentet (ombud: J.F. De Wachter, C. Karamarcos och N. Korogiannikis) angående en talan om ogiltigförklaring av meddelandet om den lediga tjänsten nr 9186 angående tillsättningen av tjänsten som chef för informationsbyrån i Aten (lönegrad A3). Beslutet har följande lydelse:

- 1) *Anledning saknas att döma i saken.*
- 2) *Vardera parten skall bära sin egen rättegångskostnad.*

(¹) EGT C 331, 24.11.2001.

Talan mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd väckt den 26 februari 2002 av DOW AgroSciences B.V. och DOW Agrosiences Ltd.

(Mål T-45/02)

(2002/C 144/96)

Rättegångsspråk: engelska

DOW AgroSciences B.V. och DOW Agrosiences Ltd. har den 26 februari 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd. Sökandena företräds av Koen Van Maldegem och Claudio Mereu, Mc Kenna & Cuneo LLP, Bryssel (Belgien).

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

- förklara att förevarande ansökan kan tas upp till prövning och att den är välgrundad,
- till vissa delar ogiltigförklara Europaparlamentets och rådets beslut 2455/2001/EG av den 20 november 2001 om upprättande av en lista över prioriterade ämnen på vattenpolitikens område och om ändring av direktiv 2000/60/EG, på så sätt att klorpyrifos och trifluralin undantas,
- förplikta kommissionen att ersätta samtliga kostnader för förfarandet.

Grunder och huvudargument

Sökandena yrkar att det ovannämnda beslutet 2455/2001⁽¹⁾ skall ogiltigförklaras i den omfattning som det fastställer att två av de aktiva ämnena i deras växtskyddsmedel, klorpyrifos och trifluralin, utgör "prioriterade ämnen". Det förfarande enligt vilket detta fastställdes skilde sig från det som bygger på riskbedömningsresultaten i rådets direktiv 91/414/EEG om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden⁽²⁾ (växtskyddsdirektivet – VSD) vilket föreskrivs i artikel 16.2 a i direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område⁽³⁾ (vattenramdirektivet – VRD), som avses att införlivas genom det ifrågasatta beslutet.

Det ifrågasatta beslutet begränsar marknadsföringen och användandet av sökandenas jordbruksprodukter som innehåller klorpyrifos och trifluralin. Vidare skapar det ifrågasatta beslutet

de rättsliga förutsättningarna för att avveckla och slutligen förbjuda dessa ämnen, eftersom de placerats i en nyligen upprättad underkategori innehållande prioriterade ämnen som påstås vara "under utvärdering" och som kan fastställas som prioriterade "riskämnen" inom tolv månader.

Sökandena gör gällande att uppförandet av klorpyrifos och trifluralin på listan över prioriterade ämnen är rättstridigt av följande skäl.

- Svaranden använde felaktigt det förenklade (fast-track) förfarandet i artikel 16.2 andra stycket VRD istället för att använda de sista riskbedömningsresultaten enligt VSD som grund för att uppföra ämnena på listan, vilket krävs enligt artikel 16.2 a. Vidare uppförde svarandena klorpyrifos och trifluralin på listan på grundval av en översiktlig och skyndsam "farebedömning" istället för på grundval av vattengiftighet och exponeringsstatistik och en fullständig "VSD-riskbedömning", vilket krävs enligt artikel 16.2 a VRD.
- Genom att kringgå artikel 16.2 a VRD åsidosatte svarandena normhierarkin för rättskällor inom gemenskapsrätten (lex superior-principen).
- Genom att innefatta klorpyrifos och trifluralin i bilaga X till VRD medför det ifrågasatta beslutet att VRD strider mot den mer specifika och därför tillämpliga VSD (lex specialis-principen).
- Genom att inte ta hänsyn till tillgängliga vetenskapliga och tekniska fakta i dess skyndsamma och översiktliga farebedömning, och genom att påtvinga en högsta miljöstandard för de två aktuella ämnena överträdde svarandena artiklarna 174, 175 och 176 i fördraget.
- Genom att begränsa användandet av klorpyrifos och trifluralin och potentiellt förbjuda dem genom det ifrågasatta beslutet och därigenom ge dem konkurrensnackdelar i förhållande till konkurrerande ämnen störde svarandena konkurrensen i strid mot artikel 2 i fördraget.

Sökandena gör även gällande att principen om konsekvent och enhetlig tillämpning av gemenskapsrätten, proportionalitetsprincipen, rättssäkerhetsprincipen och principen om berättigade förväntningar har åsidosatts.

Dessutom gör sökandena gällande att det ifrågasatta beslutet strider mot ordalydelsen och syftena i de internationella avtal till vilka det uttryckligen hänvisar (OSPAR-konventionen, HELCOM-konventionen och Barcelonakonventionen).

(¹) EGT L 331, 15.12.2001, s. 1.

(²) EGT L 170, 25.6.1992, s. 40.

(³) EGT L 327, 22.12.2000, s. 1.

växtskyddsmedel, uppfördes på listan över prioriterade ämnen vars användning kommer att begränsas inom EU i den utsträckning som de medför direkta eller indirekta "utsläpp och spill" i vattenmiljön vid normal användning i jordbruket.

Grunder och huvudargument liknar de som framförs i mål T-45/02, DOW AgroSciences m.fl. mot parlamentet och rådet (²).

(¹) EGT L 331, 2001, s. 1.

(²) Ännu inte offentliggjort i EGT.

Talan mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd väckt den 26 februari 2002 av Finchimica, S.p.A. och I.Pi.Ci. – Industria Prodotti Chimici, S.p.A.

(Mål T-46/02)

(2002/C 144/97)

(Rättegångsspråk: engelska)

Finchimica, S.p.A. och I.Pi.Ci. – Industria Prodotti Chimici, S.p.A. har den 26 februari 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd. Sökandena företräds av Koen Van Maldegem och Claudio Mereu, McKenna & Cuneo LLP, Bryssel (Belgien).

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

- till vissa delar ogiltigförklara Europaparlamentets och rådets beslut 2455/2001/EG av den 20 november 2001 om upprättande av en lista över prioriterade ämnen på vattenpolitikens område och om ändring av direktiv 2000/60/EG (¹), genom att undanta trifluralin från denna åtgärd,
- förplikta svarandena att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökandena begär delvis ogiltigförklaring av beslut 2455/2001/EG enligt vilket trifluralin, det aktiva ämnet i sökandens

Talan mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd väckt den 27 februari 2002 av Makhteshim-Agan Holding B.V.

(Mål T-57/02)

(2002/C 144/98)

(Rättegångsspråk: engelska)

Makhteshim-Agan Holding B.V. har den 27 februari 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europaparlamentet och Europeiska gemenskapens råd. Sökanden företräds av Philippe Logelain, Koen Van Maldegem och Claudio Mereu, McKenna & Cuneo, LLP, Bryssel (Belgien).

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- delvis ogiltigförklara Europaparlamentets och rådets beslut nr 2455/2001/EG av den 20 november 2001, varigenom en lista över prioriterade ämnen och prioriterade farliga ämnen på vattenpolitikens område upprättades och direktiv 2000/60/EG ändrades, så att sökandens ämnen – Atrazin, Klorpyrifos, Diuron, Endosulfan, Isoproturon (IPU), Simazin och Trifluralin – undantas från rättsakten,
- förplikta svarandena att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden i målet tillverkar bekämpningsmedel (växtskyddsmedel). Sökanden invänder mot att vissa produkter som den tillverkar tas med i listan över prioriterade ämnen på vattenpolitikens område. Listan upprättas av svarandena vid genomförandet av direktiv 2000/60/EG⁽¹⁾. Produkterna som upptas på listan anses innebära en risk för vattenmiljön eller via denna, och utsläppen av dessa produkter måste minskas. I det ifrågasatta beslutet utpekades dessutom några av sökandens produkter som prioriterade ämnen som är föremål för "översyn", vilket enligt sökanden kommer att leda till att de klassificeras som prioriterade farliga ämnen. Dessa ämnen innebär en större risk för vattenmiljön och utsläppen av dessa ämnen skall upphöra.

Till stöd för sin ansökan hävdar sökanden att svarandena har åsidosatt förfarandekraven i direktiv 2000/60/EG. I artikel 16.2a i direktivet föreskrivs att växtskyddsmedel prioriteras med hjälp av riskbedömningar. Svarandena tillämpade emellertid ett förenklat förfarande benämnt kombinerad övervakningsbaserad och modelleringsbaserad prioritering. Enligt sökandena var svarandena inte behöriga att använda detta förenklade förfarande löpande, i stället för det riskbaserade förfarande som fastställs i artikel 16.2a. Enligt sökanden är inte villkoren för tillämpning av det förenklade förfarandet som fastställs i artikel 16 i direktiv 2000/60/EG uppfyllda. Sökandena påpekar vidare att riskbedömningen enligt direktiv 91/414/EEG⁽²⁾ avseende dess växtskyddsmedelsprodukter fortfarande pågår. Svarandena handlade därmed utanför sitt lagliga kompetensområde när de underlät att iaktta kraven på förfarande och metodologi enligt grunddirektivet 2000/60.

Sökanden har också invänt mot att en lista över prioriterade ämnen som är föremål för översyn upprättas. Enligt sökanden omfattar denna lista egentligen prioriterade ämnen som bedöms kunna vara farliga, och det finns inte något lagligt stöd för att upprätta en sådan lista. Det finns inte heller någon motivering till att dessa ämnen skall väljas ut som prioriterade ämnen som skall vara föremål för översyn.

Vidare anför sökanden att det ifrågasatta beslutet står i strid med rådets mera detaljerade direktiv 91/414/EEG om växtskyddsmedel. Svarandena åsidosätter därmed principen att lex generalis derogat lex specialis. I direktivet föreskrivs en särskild riskbedömning för växtskyddsmedel. Enligt sökanden skulle utfallet av detta förfarande ha inväntats innan sökandens produkter klassificerades.

Sökanden hävdar också att svarandena åsidosatte artiklarna 174, 175 och 176 i EG-fördraget genom att inte beakta tillgängliga vetenskapliga och tekniska uppgifter. Den ifrågasatta rättsakten åsidosätter också artikel 2 i EG-fördraget. Enligt sökanden snedvrider rättsakten konkurrensen eftersom den inte påverkar andra konkurrerande växtskyddsmedelsprodukter.

Sökanden hävdar också att grundläggande principer inom gemenskapsrätten har åsidosatts. Enligt sökanden har svarandena åsidosatt direktiv 2000/60/EEG enligt vilket vissa av sökandens produkter får användas. Den ifrågasatta rättsakten åsidosätter också rättssäkerhetsprincipen och principen om skydd för berättigade förväntningar, eftersom den hindrade sökandens förväntningar att dess produkter skulle bedömas enligt förfarandet som föreskrivs i direktiv 91/414/EEG som fortfarande gäller. Sökanden hävdar vidare att principen om likabehandling har åsidosatts eftersom förfarandet för att besluta om den ifrågasatta rättsakten har lett till ett resultat som är motsatt till resultatet enligt förfarandet som föreskrivs i direktiv 91/414/EEG. Sökanden hävdar slutligen att den ifrågasatta rättsakten kränker proportionalitetsprincipen.

(1) Europaparlamentets och Rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1).

(2) Rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden (EGT L 230, 19.8.1991, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 2, s. 236).

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 28 februari 2002 av Archer Daniels Midland Company**(Mål T-59/02)**

(2002/C 144/99)

(Rättegångsspråk: engelska)

Archer Daniels Midland Company har den 28 februari 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av Lynda Martin Alegi, Bill Batchelor, Marta Garcia och Carl Otto Lenz, från advokatbyrån Baker & McKenzie, alla i egenskap av ombud, London (Förenade kungariket).

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara den del av artikel 1 i beslutet som fastslår att Archer Daniels Midland Company (ADM) har överträtt artikel 81 EG och artikel 53 i EES-avtalet genom en överenskommelse om att i) begränsa sin kapacitet och ii) utse ett företag att vara prisledare i fråga om citronsyra,
- ogiltigförklara den del av artikel 3 i beslutet som berör ADM,
- alternativt, ändra den del av artikel 3 i beslutet som berör ADM så att bötesbeloppet som ålagts ADM sätts ned helt eller i väsentlig omfattning,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden i förevarande mål ifrågasätter den del av kommissionens beslut av den 5 december 2001 om ett förfarande enligt artikel 81 EG och artikel 53 i EES-avtalet (ärende COMP/E-1/36.604 – Citronsyra) som fastställer att ADM har överträtt dessa bestämmelser genom en överenskommelse om att begränsa sin kapacitet och utse ett företag att vara prisledare i fråga om citronsyra.

Som grund för sina yrkanden gör sökanden gällande följande brister i beslutets motivering:

- Kommissionen har inte förklarat på vilket sätt den tog hänsyn till hur konkurrensen påverkats och skadats eller varför den inte tog hänsyn till ADMs försäljning på den berörda produktmarknaden när den fastställde bötesbeloppet.
- Kommissionen har inte angett varför en höjning på 100 % är nödvändig för att åstadkomma en avskräckande effekt.
- Kommissionen har inte angett varför den ansåg att ADM var ledaren.

Sökanden gör gällande att kommissionen har åsidosatt väsentliga formföreskrifter när den inte meddelade ADM sina viktigaste slutsatser angående arten av förevarande överträdelser, slutsatsen att ADM var ledare och slutsatserna angående den

procentsats med vilken böterna skulle höjas för att få en avskräckande verkan.

Sökanden gör slutligen gällande att svaranden har överträtt artikel 15.2 i förordning nr 17 och dess bestämmelser för åläggande av böter. I detta hänseende anser sökanden att principen om rättssäkerhet åsidosatts, eftersom de nya riktlinjerna för beräkning av böter tillämpades på en kartell som upphört flera år innan riktlinjerna antogs. Dessutom har principen om likabehandling, principen om skydd för berättigade förväntningar och proportionalitetsprincipen åsidosatts. Framför allt har kommissionen inte gjort en riktig bedömning av hur värdefullt ADMs samarbete var för utredningen.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 28 februari 2002 av Dr. Hans Heubach GmbH & Co KG

(Mål T-64/02)

(2002/C 144/100)

(Rättegångsspråk: tyska)

Dr. Hans Heubach GmbH & Co KG, Langelsheim (Tyskland), har den 28 februari 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Frank Montag och Günter Bauer.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara artikel 3 b i det ifrågasatta beslutet,
- minska de böter som sökanden ålagts i beslutet till ett skäligt belopp,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Det ifrågasatta beslutet är samma som i mål T-33/02 (Britannia Alloy & Chemicals, ännu inte publicerat). Sökanden gör gällande att böternas grundbelopp motsvarar mer än 100 procent av sökandens omsättning inom EU under 1998 och att det bötesbelopp som ålagts sökanden är resultatet av att

svaranden fastställde och bedömde många omständigheter felaktigt när den fastställde bötesbeloppet. Vidare har svaranden överträtt ett flertal grundläggande gemenskapsrättsliga principer.

Sökanden gör gällande att kommissionens riktlinjer⁽¹⁾ strider mot artikel 15.2 i förordning nr 17/62, och motsätter sig de schabloniserade bötesbelopp som blivit följden av att riktlinjerna införts. Enligt sökanden kan endast ett bötesbelopp som är proportionellt till omsättningen vara rättsenligt. Det schabloniserade förfarandet som föreskrivs i riktlinjerna leder framför allt för mindre företag till oskäligen och oproportionerliga bötesbelopp. Enligt sökanden är därför även artikel 3 b i det ifrågasatta beslutet rättsstridigt.

Sökanden gör dessutom gällande att svaranden har tillämpat riktlinjerna felaktigt, även om de skulle anses vara rättsenliga. Enligt sökanden har svaranden framförallt inte gjort en korrekt bedömning av hur allvarlig överträdelsen var med hänsyn till de aktuella sakomständigheterna. Kommissionen borde särskilt ha tagit hänsyn till överträdelsens begränsade omfattning och de få effekter som kunde noteras på marknaden till följd därav, liksom till att de berörda företagen inte höll sig till de prissamarbetsavtal som ingåtts. Hänsyn har inte tagits till att endast en mycket begränsad del av sökandens totala omsättning berördes av överträdelsen. Detta, liksom det faktum att det inte tagits hänsyn till sökandens begränsade ekonomiska kapacitet, utgör en överträdelse av artikel 15.2 i förordning nr 17/62.

Sökanden gör gällande att storleken av bötesbeloppet under alla omständigheter åsidosätter de grundläggande principerna om proportionalitet och skälighet, och att underlåtenheten att ta hänsyn till den begränsade del av omsättningen som avsåg sökandens produkt, jämfört med den totala omsättningen, utgör ett åsidosättande av likabehandlingsprincipen. Det är stor skillnad mellan de bötesbelopp som ålagts företag som har exakt samma tyngd på marknaden.

Slutligen gör sökanden gällande att svarandens fastställande av dessa böter utgör en överträdelse av artikel 7 i Europakonventionen om mänskliga rättigheter, eftersom det bötesbelopp som sökanden ålagts kan hänföras till en straffbestämmelse vars räckvidd två gånger avsevärt utvidgades efter att överträdelsen upphört. Den systematiska förändringen av kommissionens agerande genom införandet av riktlinjerna och ändringen av fastställandet av bötesbeloppet vid slutet av 2001 utgör enligt sökanden en utvidgning av straffbestämmelsens räckvidd som inte kan tillämpas på en handling som utförts före denna utvidgning.

⁽¹⁾ Riktlinjer för beräkning av böter som dömts ut enligt artikel 15.2 i förordning nr 17 och artikel 65.5 i EKSG-fördraget (EGT 1998, C 9, s. 3).

Talan mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd väckt den 11 mars 2002 av Griffin Europe Headquarters N.V.

(Mål T-70/02)

(2002/C 144/101)

(Rättegångsspråk: engelska)

Griffin Europe Headquarters N.V. har den 11 mars 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd. Sökanden företräds av Koen Van Maldegem och Claudio Mereu, McKenna & Cueno, LLP, Bryssel (Belgien).

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- till vissa delar ogiltigförklara Europaparlamentets och rådets beslut 2455/2001/EG av den 20 november 2001 om upprättande av en lista över prioriterade ämnen på vattenpolitikens område och om ändring av direktiv 2000/60/EG, på så sätt att diuron och isoproturon undantas,
- förplikta svarandena att ersätta kostnaderna för förfarandet.

Grunder och huvudargument

Sökanden i förevarande mål tillverkar bekämpningsmedel (växtskyddsmedel). Sökanden motsätter sig att vissa av de aktiva ämnen som ingår i dennas produkter, diuron och isoproturon, har uppförts på listan över prioriterade ämnen på vattenpolitikens område. Denna lista har upprättats av svarandena för att genomföra direktiv 2000/60/EG.⁽¹⁾ De produkter som upptagits på listan anses antingen innebära en betydande risk för vattenmiljön eller utgöra en sådan risk via vattenmiljön, och utsläppet av dem måste minska. Vidare framställs några av sökandens produkter i det ifrågasatta beslutet som prioriterade ämnen "under utvärdering", något som enligt sökanden kommer att leda till att de klassificeras som prioriterade farliga ämnen. Dessa ämnen utgör en större risk för vattenmiljön och utsläppet av dem måste minska.

Sökanden motsätter sig det förfarande och den metod som svarandena använt vid antagande av det ifrågasatta beslutet. För att upprätta den ifrågasatta listan använde svarandena det summariska förfarande som anges i artikel 16.2 andra stycket i direktiv 2000/60.

De grunder och argument som framställs i förevarande mål liknar till stora delar de i mål T-45/02, DOW AgroSciences och DOW AgroSciences mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd (ännu inte offentliggjort i EGT).

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1).

Talan mot Europeiska centralbanken väckt den 19 mars 2002 av Stephan-Harald Voigt

(Mål T-78/02)

(2002/C 144/102)

(Rättegångsspråk: tyska)

Stephan-Harald Voigt, Langensfeld (Tyskland), har den 19 mars 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska centralbanken. Sökanden företräds av Rechtsanwalt N. Pflüger, i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- upphäva den skriftliga anmärkning enligt artikel 43 (i) i Conditions of Employment, som svaranden har meddelat klaganden i en skrivelse av den 1 mars 2002;
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan gör sökanden gällande att den skriftliga anmärkningen är ogiltig på grund av allmänna processrättsliga principer. Anmärkningen vilar på orikiga anklagelser och sökanden har bl.a. inte beretts tillräcklig möjlighet att yttra sig under förfarandet. Dessutom utgör svarandens handlande en kränkning av europeiska bestämmelser om skydd för enskilda med avseende på personuppgifter.

Sökanden bestrider dessutom att svarandens viceordförande, genom ett giltigt styrelsebeslut, skulle vara allmänt behörig att

besluta om skriftliga anmärkningar av sådant slag som avses i artikel 43 (i) i Conditions of Employment.

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden väckt den 23 mars 2002 av Pedro Diaz, S.A.

(Mål T-85/02)

(2002/C 144/103)

(Rättegångsspråk: spanska)

Pedro Diaz, S.A., Carretera de Cartagena-La Palma, Km 2 400 Cartagena (Spanien) har den 23 mars 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (BHIM). Sökanden företräds av Patricia Koch Moreno, letrado en ejercicio.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara beslut av den 16 januari 2002 som fattats av överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån varigenom den avslog ansökan om gemenskapsvarumärke nr 199.265 CASTILLO som är ämnat för att särskilja "ostar" i klass 29,
- bifalla ansökan om gemenskapsvarumärke nr 199.265 CASTILLO som är ämnat för att särskilja "ostar" i klass 29, samt
- förplikta svaranden och eventuella intervenienter att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Ansökan om registrering av ett gemenskapsvarumärke har ingivits av:	Pedro Díaz, S.A.
Gemenskapsvarumärke som är föremål för ansökan:	Ordmärket "CASTILLO" – Ansökan nr 199.265 avseende varor i klasserna 29 och 30
Innehavare av det märke eller tecken som åberopas i förfarandet för att framställa invändningar:	Granjas Castillo, S.A.
Varumärke som påstås hindra registrering:	Det spanska kombinerade figur- och ordmärket "EL CASTILLO" som har registrerats för varor i klass 29 och det spanska kombinerade figur- och ordmärket "EL CASTILLO NADO 1" för varor i klass 30

Invändningsenhetens beslut:	Avslag på ansökan för vissa varor
Överklagandenämndens beslut:	Delvis upphävande av beslutet som fattats av Invändningsenheten samt avslag på ansökan för en tilläggsvara ("ostar")
Åberopade grunder:	— Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning 40/94 — Felaktig tolkning av begreppet risk för förväxling

investeringar i och stimulans av ekonomisk verksamhet (*Boletín Oficial del Territorio Histórico de Alava* nr 79, av den 16 juli 1993) förklaras vara ett statligt stöd som strider mot den gemensamma marknaden. I nämnda Norma Foral föreskrevs befrielse från bolagsskatt för bolag som bildades mellan tidpunkten då dessa föreskrifter trädde i kraft och den 31 december 1994, förutsatt att bolagen investerade mer än 80 miljoner pesetas (480 810 euro) i materiella anläggningstillgångar, skapade mer än tio arbetstillfällen och hade inlett sina verksamheter med ett inbetalat aktiekapital som uppgick till minst 20 miljoner pesetas (120 202 euro).

Till stöd för sin talan åberopar sökanden i huvudsak följande fem grunder:

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 26 mars 2002 av El Territorio Histórico de Alava, La Diputación Foral de Alava

(Mål T-86/02)

(2002/C 144/104)

(Rättegångsspråk: spanska)

El Territorio Histórico de Alava, La Diputación Foral de Alava, har den 26 mars 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden, med säte i Alava (Spanien), företräds av Ignacio Saenz-Cortabarría och Marta Morales Isasi, letrados en ejercicio.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 20 december 2001 om en stödordning som Spanien tillämpade under år 1993 till förmån för vissa företag som nyligen hade bildats i Alava,
- i andra hand ogiltigförklara artikel 3 första meningen i beslutet, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden ifrågasätter kommissionens beslut K(2001) 4475 slutlig av den 20 december 2001, i vilket den befrielse från bolagsskatt som följer av artikel 14 i Norma Foral nr 18/1993 av den 5 juli om brådskande skatteåtgärder till stöd för

a) Artikel 87.1 EG har överträtts, eftersom kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning när den redan från början ansåg att den bedömda skatteåtgärden utgör ett statligt stöd i den mening som avses i nämnda artikel. Enligt sökanden föreligger i detta fall ingen selektiv fördel, vilket enligt nämnda bestämmelse är betecknande för varje statligt stöd, eftersom det rör sig om en åtgärd som har fastställts på grundval av objektiva kriterier och som påverkar alla ekonomiska aktörer (fysiska eller juridiska personer) på samma sätt.

b) Alternativt – i förhållande till den första grunden – hävdas att kommissionen har gjort en felaktig tolkning av begreppet befintligt stöd. För det fall att förstainstansrätten skulle anse att den bedömda åtgärden faktiskt utgör ett statligt stöd hävdar sökanden att det under alla förhållanden rör sig om en befintlig stödordning dels i den mening som avses i artikel 1 b v i rådets förordning (EG) nr 659/1999, eftersom åtgärden inte utgjorde något stöd när den infördes, dels i den mening som avses i artikel 1 b ii i förordningen, eftersom det rör sig om ett stöd som kommissionen vid ett tillfälle underförstått godkänt.

c) Också alternativt – i förhållande till den första grunden – hävdas att det förfarande som föreskrivs i lagstiftningen har åsidosatts. I enlighet med artikel 88.1 EG och förordning (EG) nr 659/1999 är, beträffande befintliga stödordningar, det ändamålsenliga granskningsförfarandet det som föreskrivs i artiklarna 17–19 i nämnda förordning och inte det som kommissionen har tillämpat i detta fall, vilket är det förfarande som skall tillämpas på rättsstridiga stöd.

d) Alternativt – i förhållande till de tre första grunderna – hävdas att kommissionen har överträtt sin behörighet att godkänna stöd enligt artikel 87.3 c EG genom att anse att den omtvistade skatteåtgärden utgör ett driftsstöd och genom att följaktligen förklara att det rör sig om stöd som är oförenliga med den gemensamma marknaden. Kommissionen jämsätter på ett rättsstridigt sätt vad som endast är en metod för att bedöma inslaget av stöd med själva begreppet stöd till investeringar eller till att skapa

tjänster. Att stödbeloppet *a priori* inte fastställdes som en procentsats av investeringen eller lönekostnaden hindrar inte på något sätt att så kan ske *a posteriori*, i syfte att säkerställa att nivån på godkända regionalstöd, enligt kartan över regionalstöd, inte överskrids.

- e) Alternativt – i förhållande till alla övriga grunder – hävdas att beslutet att stöden skall återtas (artikel 3 första meningen i det ifrågasatta beslutet) utgör ett åsidosättande av artikel 14.1 sista meningen i förordning (EG) nr 659/1999, med hänsyn till de särskilda omständigheter som föreligger i detta fall (den tid under vilken den första granskningen pågick, som uppgick till 79 månader). Att kommissionen granskade de omtvistade skattebestämmelserna år 1994 och inte gav uttryck för en negativ inställning till dem samma gav upphov till berättigade förväntningar på att de ansågs vara förenliga med gemenskapsrätten. Artikel 3 i beslutet utgör därför ett åsidosättande av principerna om rättssäkerhet och om skydd för berättigade förväntningar.

- i andra hand ogiltigförklara artikel 3 första meningen i beslutet, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden ifrågasätter kommissionens beslut K (2001) 4475 slutlig av den 20 december 2001, i vilket den befrielse från bolagsskatt som följer av artikel 14 i Norma Foral nr 5/1993 av den 24 juni om brådskande skatteåtgärder till stöd för investeringar i och stimulans av ekonomisk verksamhet (*Boletín Oficial de Bizkaia* nr 154, av den 7 juli 1993) förklaras vara ett statligt stöd som strider mot den gemensamma marknaden. I nämnda Norma Foral föreskrevs befrielse från bolagsskatt för bolag som bildades mellan tidpunkten då dessa föreskrifter trädde i kraft och den 31 december 1994, förutsatt att bolagen investerade mer än 80 miljoner pesetas (480 810 euro) i materiella anläggningstillgångar, skapade mer än tio arbetstillfällen och hade inlett sina verksamheter med ett inbetalat aktiekapital som uppgick till minst 20 miljoner pesetas (120 202 euro).

De grunder som sökanden har åberopat till stöd för sin talan är identiska med dem som har åberopats i mål T-86/02.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 26 mars 2002 av El Territorio Historico de Bizkaia, La Diputación Foral de Bizkaia

(Mål T-87/02)

(2002/C 144/105)

(Rättegångsspråk: spanska)

El Territorio Historico de Bizkaia, La Diputación Foral de Bizkaia, har den 26 mars 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden, med säte i Bizkaia (Spanien), företräds av Ignacio Saenz-Cortabarría och Marta Morales Isasi, letrados en ejercicio.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 20 december 2001 om en stödordning som Spanien tillämpade under år 1993 till förmån för vissa företag som nyligen hade bildats i Alava,

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 26 mars 2002 av El Territorio Historico de Guipuzcoa, La Diputación Foral de Guipuzcoa

(Mål T-88/02)

(2002/C 144/106)

(Rättegångsspråk: spanska)

El Territorio Historico de Guipuzcoa, La Diputación Foral de Guipuzcoa, har den 26 mars 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden, med säte i Guipuzcoa (Spanien), företräds av Ignacio Saenz-Cortabarría och Marta Morales Isasi, letrados en ejercicio.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 20 december 2001 om en stödordning som Spanien tillämpade under år 1993 till förmån för vissa företag som nyligen hade bildats i Guipuzcoa,

- i andra hand ogiltigförklara artikel 3 första meningen i beslutet, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden ifrågasätter kommissionens beslut K(2001) 4448 slutlig av den 20 december 2001, i vilket den befrielse från bolagsskatt som följer av artikel 14 i Norma Foral nr 11/1993 av den 26 juni om brådskande skatteåtgärder till stöd för investeringar i och stimulans av ekonomisk verksamhet (*Boletín Oficial de Gipuzcoa* nr 128, av den 8 juli 1993) förklaras vara ett statligt stöd som strider mot den gemensamma marknaden. I nämnda Norma Foral föreskrevs befrielse från bolagsskatt för bolag som bildades mellan tidpunkten då dessa föreskrifter trädde i kraft och den 31 december 1994, förutsatt att bolagen investerade mer än 80 miljoner pesetas (480 810 euro) i materiella anläggningstillgångar, skapade mer än tio arbetstillfällen och hade inlett sina verksamheter med ett inbetalat aktiekapital som uppgick till minst 20 miljoner pesetas (120 202 euro).

De grunder som sökanden har åberopat till stöd för sin talan är identiska med dem som har åberopats i mål T-86/02.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 28 mars 2002 av Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH, Stadtwerke Tübingen GmbH, Stadtwerke Uelzen GmbH och Wuppertaler Stadtwerke AG

(Mål T-92/02)

(2002/C 144/107)

(Rättegångsspråk: tyska)

Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH, Schwäbisch Hall (Tyskland) och tre andra har den 28 mars 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökandena företräds av advokaten D.A. Fouquet, i egenskap av ombud.

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut C(2001)3967 slutlig av den 11 december 2001 i den del kommissionen

fastställt att avsättningar av medel för omhändertagande och nedläggning av kärnkraftverk i Förbundsrepubliken Tyskland inte utgör stöd i den mening som avses i artikel 87.1 EG,

- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Samtliga sökande är tyska kommunala bolag med egen strömproduktion. De driver egna strömproduktionsanläggningar. I egenskap av producenter och leverantörer av energi är de omedelbara konkurrenter till i Förbundsrepubliken Tyskland verksamma företag som driver kärnkraftverk.

Med hänsyn till det handels- och skatterättsliga läget i Förbundsrepubliken Tyskland har enligt sökandena de företag som driver kärnkraftverk den fördelen att de får göra enorma avsättningar av medel i reservfonder för att täcka kostnaderna för en framtida nedläggning av kärnkraftverken och omhändertagandet av radioaktivt avfall. Sökandena gör gällande att detta medför att deras faktiska vinst blir mindre så att kärnkraftverken i betydande omfattning befrias från att betala avkastningsskatt. Dessa företag får fritt förfoga över de till reservfonder avsatta medlen. Sökanden har däremot inte denna fördel.

Sökandena, som av svaranden begärt att ett förfarande enligt artikel 87 EG skall inledas mot Förbundsrepubliken Tyskland⁽¹⁾, gör gällande att den skillnad i behandling som görs i lag och skatterättslig praxis i Förbundsrepubliken Tyskland utgör ett icke meddelat och olagligt statligt stöd i den mening som avses i artikel 87 EG, som inte är förenligt med den gemensamma marknaden. Avsättningarnas skattemässiga effekter innebär enligt sökandena en snedvridning av ett befintligt konkurrensförhållande och påverkar handeln mellan medlemsstaterna. Sökandena anser slutligen att det inte endast rör sig om en tillämpning av allmänna bestämmelser i skatterätten eller redovisningsrätt utan om en oberättigad avvikelse från det tyska skatterättsystemets grundstruktur.

⁽¹⁾ Sökandena har väckt en passivitetstalan beträffande detta klagomål i mål T-290/01, Dessauer Versorgungs- und Verkehrsgesellschaft mbH m.fl mot kommissionen (EGT C 44, 2002, s. 19).

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 28 mars 2002 av Michael Hohenbichler**(Mål T-95/02)**

(2002/C 144/108)

(Rättegångsspråk: franska)

Michael Hohenbichler, Bryssel har den 28 mars 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av Jean-Noël Louis, advokat, delgivningsadress: Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut om fastställelse av beräkningen av tillägg för pensionsgrundande tjänsteår enligt tjänsteföreskrifterna som skall beaktas med tillämpning av artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden i förevarande mål är tjänsteman hos svaranden. Sökanden ifrågasätter det sätt på vilket tillsättningsmyndigheten har fastställt beräkningen av tillägg för pensionsgrundande tjänsteår som skall beaktas vid överföring till gemenskapens pensionssystem av samtliga pensionsrättigheter som intjänats före det han började tjänstgöra vid gemenskaperna.

Till stöd för sin talan anför sökanden att

- artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna,
- de allmänna genomförandebestämmelserna för artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna, och
- principen om likabehandling

har åsidosatts.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 3 april 2002 av Maddalena Lebedef-Caponi**(Mål T-98/02)**

(2002/C 144/109)

(Rättegångsspråk: franska)

Maddalena Lebedef-Caponi, Senningerberg (Luxemburg), har den 3 april 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Gilles Bounéou med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara betygsrapporten avseende sökanden för perioden 1995–1997,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden, som är tjänsteman vid kommissionen, väcker talan mot beslutet att avslå det klagomål varigenom sökanden begärde ogiltigförklaring av betygsrapporten avseende henne för perioden 1995–1997.

Till stöd för sin talan har sökanden anført att artikel 1 sista stycket i bilaga II till tjänsteföreskrifterna, artikel 13 andra stycket i Ramavtalet angående förhållandet mellan kommissionen och yrkes- och fackförningarna samt artikel 15 första och andra styckena i detta Ramavtal har åsidosatts. Hon har gjort gällande att vissa bedömningar är ogrundade och att betygsrapporten innehåller felaktigheter och brister. Hon har även anført att hon utsattes för trakasserier under den tid då hon ägnade sig åt personalrepresentation.

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 6 april 2002 av Matratzen Concord GmbH

(Mål T-105/02)

(2002/C 144/110)

(Rättegångsspråk: tyska enligt artikel 131.2 i rättegångsreglerna det språk på vilket talan är utformad)

Matratzen Concord GmbH, Köln (Tyskland), har den 6 april 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden företräds av Rechtsanwalt W.-W. Wodrich, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg. En ytterligare part i förfarandet vid överklagandenämnden var Hukla Germany, S.A., Castellbisbal (Spanien).

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- undanröja det beslut som andra överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån tog den 25 januari 2002 i ärende R 1045/200-2,
- avslå invändningen som framställdes den 17 december 1998 (ärende B 115 057)
- förplikta svaranden och den part som framställt invändningen att ersätta kostnaderna för förfarandena vid invändningsenheten och i överklagandenämnden samt för denna rättegång.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärket:

sökanden

Varumärket i fråga:

Bildmärket "MATRATZEN CONCORD" för varor som tillhör klasserna 10, 20 och 24 – ansökningsnummer 739722

Innehavare av ett varumärke eller kännetecken som påstås hindra registrering:

Hukla Germany, S.A.

Varumärke eller kännetecken som påstås hindra registrering:

Det spanska ordmärket "MATRATZEN" för varor som tillhör klass 20.

Invändningsenhetens beslut:

Ansökan om registrering avstogs för varor i klasserna 20 och 24. Invändningen avstogs för varor i klass 10.

Överklagandenämndens beslut:

Sökandens överklagande avstogs.

Anförda grunder:

- Ingen risk för förväxling enligt artikel 8 i förordning (EG) nr 40/94 ⁽¹⁾,
- ingen likhet mellan de kolliderande märkena,
- märket har splittrats upp i dess enskilda beståndsdelar, vilket inte är tillåtet,
- domstolens rättspraxis beträffande märkets helhetsintryck har inte beaktats,
- konkurrenterna på marknaden har rätt att kombinera namnet på sina huvudprodukter med firmanamnet,
- det märke som påstås hindra registrering kan inte skyddas.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, s. 1).

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 9 april 2002 av Jégo-Quéré & Cie S.A.

(Mål T-108/02)

(2002/C 144/111)

(Rättegångsspråk: franska)

Bolaget Jégo-Quéré & Cie S.A., Lorient (Frankrike), har den 9 april 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommis-

sion. Sökanden företräds av advokaterna Antonio Creus Carerras, Begoña Uriarte Valiente och Albert Agusinoy Guilayn.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara artikel 3 d och artikel 5 i kommissionens förordning (EG) nr 494/2002 av den 19 mars 2002 om fastställande av ytterligare tekniska åtgärder för kummelbeståndets återhämtning i ICES-delområden III, IV, V, VI och VII samt i ICES-områden VIII a, b, d och e, och
- förplikta svaranden att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Genom den förordning som bestrids i förevarande mål har kommissionen förlängt åtgärderna för kummelbeståndets återhämtning i vissa fiskeområden. Dessa åtgärder fastställdes för en sexmånadersperiod redan i kommissionens förordning nr 1162/2001⁽¹⁾. Sökanden bestred denna förordning i mål T-177/01, Jégo-Quére & Cie mot kommissionen⁽²⁾.

Sökanden har påpekat att den förordning som bestrids genom förevarande talan antogs av kommissionen med stöd av artikel 45.1 i rådets förordning (EG) nr 850/98⁽³⁾. Det var alltså fråga om en annan rättslig grund än den i kommissionens förordning nr 1162/2001 som bestreds i mål T-177/01 och som föreskriver de åtgärder som enligt sökanden har förlängts. Denna tidigare förordning antogs med stöd av artikel 15.1 i rådets förordning (EEG) nr 3760/92⁽⁴⁾. Maximitiden om sex månader under vilken sådana åtgärder som fastställts av kommissionen får tillämpas enligt denna bestämmelse förflöt utan att rådet själv antog några åtgärder för bevarande. Detta gjorde att kommissionen blev tvungen att i förevarande mål finna en annan rättslig grund för att kunna förlänga åtgärderna i fråga, vilket den gjorde genom förevarande förordning. I denna del har sökanden gjort gällande att den rättsliga grund som har använts för antagandet av förordningen i fråga är felaktig och att rättssäkerhetsprincipen har åsidosatts.

Enligt sökanden kan svaranden ha begått maktmissbruk genom att ta sig befogenheter som det står klart att det är rådet som har.

Övriga grunder och huvudargument motsvarar de som har åberopats i mål T-177/01.

- (1) Kommissionens förordning (EG) nr 1162/2001 av den 14 juni 2001 om fastställande av åtgärder för kummelbeståndets återhämtning i ICES-delområde III, IV, V, VI och VII och ICES-område VIIIa, b, d, e och villkor i samband med detta för kontroll av fiskefartygens verksamhet (EGT L 159, 15.6.2001, s. 4).
- (2) EGT C 289, 13.10.2001, s. 23.
- (3) Rådets förordning (EG) nr 850/98 av den 30 mars 1998 för bevarande av fiskeresurserna genom tekniska åtgärder för skydd av unga exemplar av marina organismer (EGT L 125, 27.3.1998, s. 1).
- (4) Rådets förordning nr 3760/92 av den 20 december 1992 om ett gemenskapssystem för fiske och vattenbruk (EGT L 389, 31.12.1992, s. 1).

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 15 april 2002 av BaByliss S.A.

(Mål T-114/02)

(2002/C 144/112)

(Rättegångsspråk: franska)

BaByliss S.A., Montrouge (Frankrike), har den 15 april 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Jacques-Philippe Gunther.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 8 januari 2002 i ärende COMP/M.2621 SEB/Moulinex, och
- förplikta kommissionen att ersätta samtliga rättegångskostnader i förevarande instans.

Grunder och huvudargument

Bolagen SEB och Moulinex verkar inom sektorn för utveckling, tillverkning och marknadsföring av små elektriska hushållsapparater på världsmarknaden. En föreslagen koncentration som avser dessa två företag har meddelats till kommissionen. Sökanden i förevarande mål framförde invändningar till kommissionen angående denna koncentration. Trots detta ansåg

kommissionen att åtgärden är förenlig med den gemensamma marknaden och med EES-avtalet, på villkor att de föreslagna åtagandena fullföljs. Sökanden motsätter sig detta beslut.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden, för det första, att väsentliga formföreskrifter åsidosatts eftersom de åtaganden som SEB lämnade in för sent godtogs. Åtagandena skall uppges inom en frist på tre veckor efter att åtgärden meddelats. Kommissionen godtog att SEB inlämnade nya åtaganden under första etappen fem veckor efter att åtgärden meddelats. Enligt sökanden kan dessa åtaganden på intet sätt betraktas som endast en förbättring av de ursprungliga åtagandena, utan skall anses utgöra nya åtaganden.

För det andra påstår sökanden att kommissionens beslut att godkänna åtgärden utan att inleda ett grundligt utredningsförfarande utgör felaktig rättstillämpning. Enligt sökanden var villkoren för godkännandet under första etappen inte uppfyllda. De inlämnade åtagandena medförde inte att samtliga allvarliga tvivel gällande åtgärdens förenlighet med den gemensamma marknaden kunde avfärdas i enlighet med vad som föreskrivs i kommissionens tillkännagivande om korrigerande åtgärder⁽¹⁾.

För det tredje gör sökanden gällande att kommissionen har gjort en uppenbart oriktig bedömning eftersom SEB:s åtaganden är otillräckliga för att undanröja konkurrensproblemen. Kommissionen har således godkänt åtgärden i avsaknad av åtaganden på vissa marknader som kännetecknas av allvarliga konkurrensproblem. Vidare är det i sig inte tillräckligt med ett åtagande om en varumärkeslicens för att lösa de konkurrensproblem som åtgärden medför. Licensåtagandets varaktighet är otillräcklig för att tillåta en licenstagare att överföra Moulinex produkter till sitt eget varumärke på en marknad på vilken troheten mot varumärket är mycket stark. Dessutom kommer åtagandet att verka på den tyska marknaden att medföra att SEB/Moulinex ställning på denna marknad förstärks. Slutligen kan det faktum att kommissionen har godkänt att samma varumärke kan användas av olika företag inom Europeiska unionen medföra att SEB/Moulinex och licenstagarnas agerande samordnas.

För det fjärde gör sökanden gällande att kommissionens underlåtenhet att undersöka i vilken utsträckning det rörde sig om dumpade priser och huruvida detta och den franska statens

finansiella stöd kunde ytterligare förstärka SEB:s ställning på de berörda marknaderna utgör felaktig rättstillämpning.

⁽¹⁾ Tillkännagivande från kommissionen om korrigerande åtgärder som kan godtas enligt rådets förordning (EEG) nr 4064/89 och kommissionens förordning (EG) nr 447/98 (Text av betydelse för EES) (EGT C 68, 2.3.2001, s. 3).

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 12 april 2002 av Avex Inc.

(Mål T-115/02)

(2002/C 144/113)

(Rättegångsspråk: tyska)

Avex Inc., Tokyo (Japan), har den 12 april 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden företräds av Rechtsanwalt Johannes Hofmann i egenskap av ombud. Ytterligare part i förfarandet vid överklagandenämnden: Adolf Ahlers AG, Herford (Tyskland).

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- undanröja det beslut som första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) tog den 11 februari 2002 (ärende R 634/2001-1) beträffande registrering av ord-/bildmärket "a" som gemenskapsvarumärke,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärket: Avex Inc.

Varumärket i fråga: Bildmärket "a" för varor tillhörande klasserna 9, 16, 25, 35 och 41 (bl.a. kläder, fotbeklädnader, skor och stövlar,...) – Anmälan nr 863142.

Innehavare av ett varumärke eller kännetecken som hindrar registrering: Adolf Ahlers AG

Varumärke eller kännetecken som hindrar registrering:

Det tyska bildmärket "a" för varor tillhörande klass 25 (bl.a. klädesplagg)

Invändningsenhetens beslut:

Ansökan om varumärke avslogs.

Överklagandenämndens beslut:

Invändningsenhetens beslut beträffande varorna i klasserna 9, 16, 35 och 45 upphävdes. Beslutet fastställdes för varorna i klass 25.

Anförda grunder:

- Det finns ingen likhet mellan de berörda varorna i klass 25.
- Det finns en väsentlig skillnad mellan bildmärkena.

tappades bort bland kommissionens avdelningar. På grund härav kunde inte sökanden fullgöra sina regelbundna betalningsskyldigheter och blev tvingad att betala en förseningsavgift. Eftersom kommissionens ansvar har fastställts har sökanden rätt till ersättning för den materiella och ideella skada som han har lidit.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 16 april 2002 av Antonio Aresu

(Mål T-116/02)

(2002/C 144/114)

(Rättegångsspråk: franska)

Antonio Aresu, Bryssel, har den 16 april 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Sergio Diana.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- förplikta kommissionen att betala skadestånd på 353 euro för de materiella och ideella skador som sökanden lidit,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden är tjänsteman vid kommissionen och tjänstgjorde vid den aktuella tidpunkten tillfälligt vid domstolen.

Till stöd för sin skadeståndstalan gör sökanden gällande att kommissionens postavdelning erhållit ett brev från en italiensk yrkesorganisation, innehållande en räkning, som var adresserat till sökanden. Detta brev kom inte sökanden till handa utan

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 11 april 2002 av Compagnia di San Paolo S.r.l.

(Mål T-121/02)

(2002/C 144/115)

(Rättegångsspråk: italienska)

Compagnia di San Paolo S.r.l. har den 11 april 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Franco Gallo, Gabriele Escalar och Adriano Rossi, samtliga i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara Europeiska gemenskapernas kommissions beslut av den 11 december 2001, nr C 54/A/2000/EG, ej offentliggjort, i vilket förklaras att det system för statsstöd i form av skatteförmåner till banker och bankstiftelser som föreskrivs i italiensk lag är oförenligt med den gemensamma marknaden,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten är desamma som de som åberopats i mål T-36/02, ABI mot kommissionen⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EGT C 97 av den 20.4.2002, s. 14.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 17 april 2002 av Papierfabrik August Koehler AG**(Mål T-125/02)**

(2002/C 144/116)

(Rättegångsspråk: tyska)

Papierfabrik August Koehler AG, Oberkirch (Tyskland), har den 17 april 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten I. Brinker, i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 20 december 2001 (ärende COMP/E-1/36.212 – Självkopierande papper),
- i andra hand, sätta ned bötesbeloppet i artikel 3 i beslutet,
- förplikta svaranden att ersätta sökandens rättegångskostnad.

Grunder och huvudargument

I det ifrågasatta beslutet har kommissionen fastlagt att sökanden och tio andra företag har överträtt artikel 81.1 EG och artikel 53.1 i EES-avtalet genom att ha deltagit i flera avtal och samordnade förfaranden inom marknaden för självkopierande papper i vilka de enades om samordnade prishöjningar, försäljningskvoter och marknadsandelar och upprättade ett system för att övervaka de konkurrensbegränsande överenskommelserna.

Sökanden medger att den ingått i en sådan kartell, men endast sedan oktober 1993. Sökanden gör gällande att kommissionen inte tagit vederbörlig hänsyn till det berörda företags storlek när den fastställde bötesbeloppet. Med hänsyn till sin ekonomiska kapacitet drabbas sökanden flera gånger hårdare av bötesbeloppet än de andra bötesbelagda företagen. Kommissionen har därmed åsidosatt proportionalitetsprincipen.

Sökanden kritiserar även astt kommissionen vägrar att anse att det föreligger en förmildrande omständighet, trots att det varit hotelser som föranledde sökanden att medverka i kartellen. Dessutom har kommissionen bortsett från att sökanden tvingades medverka i kartellen på grund av en särskild krissituation.

Kommissionen har därmed behandlat sökanden olika jämfört med andra fall där den tagit hänsyn till en krissituation som en förmildrande omständighet. Vidare har inte kommissionen tagit hänsyn till att sökanden under förfarandet har samarbetat med kommissionen, och den har inte erkänt detta genom att sätta ned bötesbeloppet.

Sökanden gör slutligen gällande att kommissionen inte har gett den tillgång till hela akten i utredningen. Därmed har kommissionen åsidosatt sökandens rätt att yttra sig.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 18 april 2002 av Zanders Feinpapiere AG**(Mål T-126/02)**

(2002/C 144/117)

(Rättegångsspråk: tyska)

Zanders Feinpapiere AG, Bergisch Gladbach (Tyskland), har den 18 april 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna J. Burcher och M. Wirtz, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- i första hand ogiltigförklara artikel 3 i kommissionens beslut av den 20 december 2001 i ärende COMP/E-1/36.212 – självkopierande papper – i den mån sökanden däri ålagts böter med 29,76 miljoner EUR,
- i andra hand nedsätta det bötesbelopp som sökanden ålagts enligt artikel 3 i beslutet, samt
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I det ifrågasatta beslutet ansåg kommissionen att sökanden och tio andra företag hade åsidosatt artikel 81.1 i EG-fördraget samt artikel 53.1 i EES-avtalet genom att delta i ett antal avtal och samordnade förfaranden inom sektorn för självkopierande papper, varigenom de har kommit överens om prishöjningar, fördelat försäljningskvoter och fastställt marknadsandelar, och har infört en mekanism som gör det möjligt för dem att övervaka genomförandet av konkurrensbegränsande avtal.

Sökanden ifrågasätter de böter som denne ålagts, i synnerhet bötesbeloppet. Sökanden gör gällande att kommissionen har framställt de faktiska omständigheterna i saken felaktigt och gjort en felaktig bedömning av dessa, i synnerhet med hänsyn till sökandens enbart passiva medverkan i kartellen. Kommissionen har vidare inte tagit tillräcklig hänsyn till att sökanden inte har genomfört avtalen respektive har genomfört dem vid en senare tidpunkt. Detsamma gäller avseende de avsevärda prisfall och prisvariationer som inträffade medan överträdelsen pågick samt produktionskostnadernas inverkan på priserna.

Med avseende på överträdelsens svårhetsgrad gör sökanden bl.a. gällande att kommissionen inte har beaktat att kartellen inte hade stor inverkan på marknaden, att branschen befann sig i en svår ekonomisk situation och att överträdelsen snabbt upphörde. Kommissionen har vidare inte tagit hänsyn till att sökanden enbart spelade en passiv roll som medhjälpare i kartellen och att sökanden hade ett avgörande inflytande på att överträdelsen så snabbt upphörde. Kommissionen har därmed åsidosatt proportionalitetsprincipen och artikel 15.2 i rådets förordning (EEG) nr 17/62.

Sökanden anför vidare att de böter som denne har ålagts utgör en diskriminering av denne i förhållande till kartellmedlemmar som har varit betydligt mer aktiva.

Sökanden gör dessutom gällande att kommissionen har åsidosatt principen om omsorgsfull och opartisk genomgång av de omständigheter som är relevanta för bötesfastställelsen, eftersom den inte har beaktat de många upplysningar som sökanden har framlagt. Slutligen uppfyller beslutet inte motiveringsskyldigheten enligt artikel 253 EG.

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 18 april 2002 av Concept-Anlagen u. Geräte nach "GMP" für Produktion u. Labor GmbH

(Mål T-127/02)

(2002/C 144/118)

(Rättegångsspråk: tyska)

Concept-Anlagen u. Geräte nach "GMP" für Produktion u. Labor GmbH (Tyskland), har den 18 april 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden företräds av Rechtsanwalt Gregor Jens Hodapp, i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- undanröja andra överklagandenämndens beslut R0466/2000-2 av den 18 februari 2002,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Gemenskapsvarumärket som avses i ansökan: bildmärket "ECA" – ansökningsnr. 1106442

Varor eller tjänster: varor och tjänster i klasserna 9, 41 och 42

Beslutet som har överklagats till överklagandenämnden: granskarens beslut om att avslå registreringsansökan

Överklagandenämndens beslut: avslag på sökandens överklagande

Grunder: — felaktig tillämpning av artikel 7.1 h i förordning (EG) nr 40/94⁽¹⁾ och av artikel 6 i Pariskonventionen⁽²⁾, eftersom bildmärket inte är identiskt med Europaemblem

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 14.1.1994, s. 1).

⁽²⁾ Pariskonventionen om industriellt rättsskydd.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 17 april 2002 av Papeteries Mougeot

(Mål T-128/02)

(2002/C 144/119)

(Rättegångsspråk: franska)

Papeteries Mougeot, Laval-sur-Vologne (Frankrike), har den 17 april 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Guy Barsi, Julien Baumgartner och Jean-Paul Hordies, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- i första hand ogiltigförklara kommissionens beslut av den 20 december 2001 i ett förfarande för tillämpning av artikel 81 i EG-fördraget och artikel 53 i EES-avtalet (ärende COMP/E-1/36.212 – självkopierande papper),
- i andra hand i väsentlig mån nedsätta det bötesbelopp som kommissionen fastställt, samt
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I det ifrågasatta beslutet ansåg kommissionen att sökanden och tio andra företag hade åsidosatt artikel 81.1 i EG-fördraget samt artikel 53.1 i EES-avtalet genom att delta i ett antal avtal och samordnade förfaranden inom sektorn för självkopierande papper, varigenom de har kommit överens om prishöjningar, fördelat försäljningskvoter och fastställt marknadsandelar, och har infört en mekanism som gör det möjligt för dem att övervaka genomförandet av restriktiva avtal.

Sökanden gör gällande att kommissionen har gjort en uppenbart felaktig bedömning genom att påstå att sökanden har deltagit i kartellen från maj 1992 till september 1995. Sökanden medger att denne har deltagit i kartellen enbart från oktober 1993 till juli 1995. Kommissionen har inte visat att sökanden har deltagit i kartellen före oktober 1993 och efter juli 1995. Av denna anledning skall beslutet ogiltigförklaras.

I andra hand yrkar sökanden nedsättning av de böter som ålagts. Sökanden gör gällande att till följd av att denne enbart deltagit i överträdelsen under den ovannämnda perioden skall bötesbeloppet nedsättas med 48 procent.

Sökanden gör dessutom gällande att böterna är oproportionerliga i förhållande till dennes ansvar för den begångna överträdelsen och att kommissionen har tillämpat kommissionens meddelande om befrielse från eller nedsättning av böter i kartellärenden⁽¹⁾ på ett oriktigt sätt.

Sökandens samarbete borde ha lett kommissionen till att föreslå en nedsättning av böterna till 75 procent.

Slutligen gör sökanden gällande att kommissionen inte har beaktat kartellens defensiva karaktär. Sökanden har för kom-

missionen förklarat den mycket svåra situation som denne befann sig i och denna krissituation borde ha föranlett kommissionen att ålägga mera måttliga böter.

⁽¹⁾ EGT C 207, 1996, s. 4.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 18 april 2002 av Distribuidora Vizcaína de Papeles Sociedad Limitada

(Mål T-132/02)

(2002/C 144/120)

(Rättegångsspråk: spanska)

Distribuidora Vizcaína de Papeles Sociedad Limitada har den 18 april 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Eduardo Pérez Medrano och D. Ignacio Delgado González, i egenskap av ombud, delgivningsadress: Derio (Vizcaya, España)

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara beslut C (2001) 4573 slutlig CORR av den 20 december 2001 i ärende COMP/E-1/36.212 – självkopierande papper, i den mån som sökanden däri, förutom deltagande i samförståndsavtal avseende den spanska marknaden, påstås ha deltagit i den kartell som omfattade hela den gemensamma marknaden och EES, och i andra hand nedsätta de böter som kommissionen ålagt sökanden,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionens beslut, vilket förevarande talan gäller, är det samma som har ifrågasatts i mål T-109/02, Bolloré mot kommissionen⁽¹⁾.

Till stöd för sina yrkanden hävdar sökanden att kommissionen har åsidosatt artikel 81 i EG-fördraget samt artikel 53 i EES-avtalet, genom att inte ha beaktat eller gjort en felaktig bedömning av sökandeföretagets särdrag och uppträdande och genom att inte ha styrkt att detta deltagit i de påstådda mötena eller i de påstådda samförståndskontaktarna på den spanska marknaden eller i de avtal och samordnade förfaranden som avses i det ifrågasatta beslutet.

Sökandeföretaget hävdar i detta avseende att det är ett litet familjeföretag som sysslar med distribution och bearbetning av självkopierande papper, som varken producerat för eller exporterat till andra marknader än den spanska under den period då överträdelsen ägde rum. Sökanden betonar sin ringa ekonomiska storlek och sina små vinstmarginaler i förhållande till de övriga anklagade.

Vad beträffar böterna anser sökanden att fastställelsen av bötesbeloppet innebär följande:

- Åsidosättande av proportionalitetsprincipen och principen om likabehandling.
- Oriktig fastställelse av den period då överträdelsen ägde rum.
- Förmildrande omständigheter som påverkar sökandens situation har inte beaktats.

(¹) Ännu inte publicerad i EGT.

Avskrivning av mål T-113/97 (¹)

(2002/C 144/121)

(Rättegångsspråk: franska)

Genom beslut av den 21 februari 2002 har ordföranden på första avdelningen vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av mål T-113/97, Pierre Tomarchio mot Europeiska gemenskapernas revisionsrätt.

(¹) EGT C 199, 28.6.1997.

Avskrivning av mål T-30/98 (¹)

(2002/C 144/122)

(Rättegångsspråk: engelska)

Genom beslut av den 16 januari 2002 har ordföranden på första avdelningen vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av mål T-30/98, Dr. Peter Stott mot Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission.

(¹) EGT C 184, 13.6.1998.

Avskrivning av mål T-370/00 (¹)

(2002/C 144/123)

(Rättegångsspråk: engelska)

Genom beslut av den 5 februari 2002 har ordföranden på tredje avdelningen vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av mål T-370/00, N.V. Master Foods S.A. mot Europeiska gemenskapernas kommission.

(¹) EGT C 79, 10.3.2001.

Avskrivning av mål T-42/01 (¹)

(2002/C 144/124)

(Rättegångsspråk: franska)

Genom beslut av den 24 januari 2002 har ordföranden på första avdelningen vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av mål T-42/01, Syndicat des employés, techniciens et cadres de la F.G.T.B. mot Europeiska gemenskapernas kommission.

(¹) EGT C 118, 21.4.2001.

Avskrivning av mål T-75/01⁽¹⁾

(2002/C 144/125)

(Rättegångsspråk: franska)

Genom beslut av den 21 januari 2002 har ordföranden på fjärde avdelningen vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av mål T-75/01, Systems-Europe S.A. mot Europeiska gemenskapernas kommission.

(¹) EGT C 161, 2.6.2001.

Avskrivning av mål T-185/01⁽¹⁾

(2002/C 144/126)

(Rättegångsspråk: franska)

Genom beslut av den 28 januari 2002 har ordföranden på första avdelningen vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av mål T-185/01, Dominique Ramaekers mot Europeiska gemenskapernas kommission.

(¹) EGT C 317, 10.11.2001.

III

(Upplysningar)

(2002/C 144/127)

Domstolens senaste offentliggörande i Europeiska gemenskapernas officiella tidning

EGT C 131, 1.6.2002

Senaste listan över offentliggöranden

EGT C 118, 18.5.2002

EGT C 109, 4.5.2002

EGT C 97, 20.4.2002

EGT C 84, 6.4.2002

EGT C 68, 16.3.2002

EGT C 56, 2.3.2002

Dessa texter är tillgängliga på:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
